

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Generalmajor
Georg Reichweins Efterslægt.

Af

H. J. Huitfeldt-Kaas.

Særtryk af Personalhistorisk Tidskrift,
Fjerde Række, III. og IV. Bind.

Kjøbenhavn.

Det Hoffensbergske Etabl.

1902.

I. Hans egne Børn.

I Norsk Historisk Tidsskrift 3 R. V, S. 337—426 har jeg meddelt en udførlig Biographi af Generalmajor Georg Reichwein, hvortil herved føies nogle Efterretninger om hans Efterslægt.

Ved samme Leilighed medtages følgende Tillæg til Biographien, der senere ere fremkomne. Af et Brev, dateret Christiania 19. Decbr. 1674, fra hans Enke Fru Inger Rytter til Oberauditeur Herman Meyer i Kjøbenhavn sees, at „vi“ (d. e. hun og hendes anden Mand, N. Helvaderus Silberstein) for dennes Adelsbrev havde betalt 1000 Rdlr. i rede Penge, medens de senere udlovede 500 Rdr. gjælde Bestallingen som Generaladjutant og det første (forhaabentlig snart ledigt blivende) Compagni tilhest i Norge, hvilken Sum skal blive betalt i Jordegods¹⁾. Silberstein afgik ved Døden kort før Pintse 1678, og Skiftet efter ham afsluttedes 16. Januar 1686.

Hans Reichwein, en Søn af Generalmajor G. Reichwein i hans første Ægteskab og altsaa uden Tvivl født i Tydskland før Faderens Ankomst til Norge, maa være en af de Sønner, denne 1651 omtaler²⁾, og som 1644 i Egenskab af Underofficierer førte de Tropper til Christiania, som Faderen paa Anmodnjng af Henrik Bjelke havde hvervet i Bergen. Han har saaledes deltaget i Hannibalsfeiden 1644—45, og da Georg Reichwein efter dennes Slutning blev Oberst over det Agershusiske Regiment, blev Hans R. Fændrik ved 2. Compagni under Lieutenant Jørgen Groeß med en Gage af 100 Rdlr. aarlig, der tog sin Begyndelse

¹⁾ Meddelelse af Hr. Jægermester C. E. A. Schøller efter „Indkomne Breve“ for Janr. 1675 i Dan. Rigsarchiv.

²⁾ Se (Norsk) Hist. Tidsskr. 3 R. V, S. 344.

fra 1. Novbr. 1645. Ved en Bestalling, dateret Agershus . Mai 1647, antager Statholder Hannibal Sehested paa kgl. Mait.s Vegne erlig og mandhafte Hans Reichwein for en Fændrik under den Norske Militie og tillader ham paa hans Begjæring nu i Fredstid at maa forløves at forføie sig paa fremmede Steder, udi Krigs Occasion, hvor noget er at se og lære, for at gjøre sig videre qualificeret til Befordring i Kongens Tjeneste og med Tilsagn om Avancement efter sine Meriter; om Rigerne geraade i Krig, er han forpligtet strax at indstille sig. Under sin Fraværelse beholder han sin Fændriksgage 150 Rdr. aarlig¹⁾. Dette bekræftes ved et Kongebrev af 13. Decbr. 1648 for hans og flere Officierers Vedkommende, der, som han, befinde sig i Udlandet, og det paalægges den Norske Commissarius (W. Mechlenborg) og Contributionsforvalter (J. Gaarmand) at udbetale dem den fastsatte Gage, saalænge de der „flittig efterfølge Krigen“²⁾. I Begyndelsen af Aaret 1651 var han i alle Fald kommen hjem, da han 24. Marts d. A. paa Agershus egenhændigt kvitterer for Gage fra 1. Mai 1647, hvorpaa blev udbetalt c. 181 Rdlr., medens der staar tilbage c. 188 $\frac{1}{2}$ Rd. af Gagen til 1 Janr. 1650.

Ikke mange Aar efter synes han at være død, idet de nævnte c. 188 $\frac{1}{2}$ Rd. udbetaltes til hans Arvinger, repræsenterede af Faderen Georg Reichwein³⁾. Han var inden sin Død bleven Capitain, hvilket han benævnes ved denne Udbetaling og i et ham forresten uvedkommende Vidneprov, optaget paa Christiania Raadstue 28 April 1653, hvori omtales, at Capitain Hans Reichwein og Broderen Henrich R. 2. Januar s. A. kjørte ud af Byen paa Slæde⁴⁾. Det kan være tvivlsomt, om han er den Capitain „Reichwind“, der om Sommeren 1657 laa med sit Compagni i Christiania⁵⁾, men derimod kan han ikke have deltaget i Krigen

¹⁾ N. Rigsarch.-Personalia, Reichwein. Det er formodentlig for denne Søn, at Faderen 12. Octbr. 1647 anholder hos Statholderen om et Compagni. Meddel. fra N. Rigsarch. II, S. 55.

²⁾ N. Rigsregistr. IX, S. 179.

³⁾ N. Rigsarch., Commissariatsregnsk. 1651—53. Hans R.s Vaaben 1651 (sort Lak) er som Faderens: Armen med Vindrueklasen i Skjoldet og paa Hjelman.

⁴⁾ N. Rigsarch., Retsprot. Nr. 149.

⁵⁾ N. Rigsarch., Christiania Contributionsregnsk. 1631—60.

1659--60, som Jørgen Bjelke angiver, idet han vistnok forvexler ham med Broderen Georg R., der strax efter hans Død synes at have indtaget hans Plads¹⁾).

Henrich Reichwein, ligeledes Søn af Generalmajor Georg R.s første Ægteskab og vistnok født i Tydskland, førte 1644, ligesom Broderen Hans R., som Underofficier en Del af Faderen hvervede Tropper fra Bergen til Christiania og har vistnok deltaget i Hannibalsfeiden 1644—45, i hvilket sidste Aar han kaldes Fændrik. Ogsaa i den følgende Tid 1646—47 kaldes han Fændrik ved Agershusiske Regiment under Oberst Georg Reichwein med en Aflønning af 100 Rdlr., men fra 1. Decbr. 1649 til 1. Februar 1652 kaldes han i Commissariats-Regnskaberne Corporal ved 1ste Compagni af nævnte Regiment, hvilket maaske betyder, at han kun aflønnedes som saadan²⁾).

5. Marts 1656 lod Henrich Reichwein paa Agers Thing forkynde et af Dorethe Jespersdatter, Hans Ritters Efterleverske, 15. Octbr. 1654 udstedt Brev, hvorefter han for den Omsorg, han skriftlig har lovet hende, skal være hendes Arving, da han ogsaa tilforn har ladet hendes sal. Mand begrave³⁾).

Hverken ved denne Leilighed eller i det ved Broderen Hans R. omtalte Vidneprov af 28. April 1653 benævnes Henrich R. med nogen militair Titel; saa er heller ikke Tilfælde, da han 10. August 1656 i Christiania blev gift med Anna Thrane⁴⁾, en Datter af hans Faders gamle Ven, Hr. Povel Thrane, Sogneprest til Nes og Provst paa øvre Romerige. Hun var da Enke efter Raadmand i Christiania Helle Bertelsen, der blev begravet i Hellig Trefoldigheds Kirke sammesteds 8. Septbr. 1652, og blev tredie Gang gift sammesteds 16. Novbr. 1662 med Sr. Thomas Holst, Borger i Christiania, der blev begravet samme-

¹⁾ Generallieutn. Jørgen Bjelkes Selvbioграфи ved J. A. Fridericia, S. 157 og 162.

²⁾ Han maa være den Henrik Requent, hvis Barn blev døbt paa Bragernes 6. Decbr. 1654 „efter Prædiken“ (altsaa uægte); Barnet begravedes sammesteds allerede 20. samme Maaned.

³⁾ N. Rigsarch., Agers Thingbog 1656 (Retsprot. 372), S. 2.

⁴⁾ De vieses til Høimesse under Klokkeringning. 6. Juli s. A. var der udløst for dem 3die Gang.

steds „under Taarnet“ 15. Septbr. 1699 „med alle Klokker“. Ægteskabet med Henrich Reichwein var nemlig helt kortvarigt, idet han allerede blev begravet i Christiania Kirke 10. Mai 1657. Selv blev Anna Thrane begravet paa Rosengaarden i Chra. 6. Janr. 1694¹⁾.

Georg (Jørgen) Reichwein var utvivlsomt Generalmajor G. R.s yngste Søn af første Ægteskab og muligens først født i Begyndelsen af 1630-Aarene, i saa Fald i Norge (Bergen). Han nævnes nemlig først 1657, da han 8. Juni af Statholder Nils Trolle erholdt Bestalling som Fændrik ved Livcompagniet af Oplandske Regiment til Fods under Faderen, Oberst G. Reichwein²⁾. Han er imidlertid allerede det følgende Aar Capitain og synes næsten at maatte have arvet Broderen Hans Reichweins Stilling som Capitain ved Oplandske Regiment, da han 1658 forekommer som saadan ved Thronhjems Tilbageerobring og 1659—60 under Feldttoget i Smaalenene og Bahus Len; blandt andet var han saaledes tilstede i Træfningen ved Borge Kirke 6. Febr. 1660³⁾.

27. Juli 1664 begjærer Capitain Jørgen R. fra Jordstad (=: Jørstad) i Gudbrandsdalen Hs. Excellence Statholderens Hjælp hos Kongen til at erholde til Mageskifte Gaarden Jordstad, skylder 2 Huder og 3 Bpd. Fisk, samt Ødegaarden Vingenes, skylder 1 Hud, begge i Faaberg Sogn, mod 6 Huder Jordegods eller 300 Rd. i Penge. 30. Aug. s. A. resolveres, at hans Begjæring skal have i Agt, naar Kongens Ordre om Godsafhændelse kommer. 1. Febr. 1666 fra Agersgaard andrager Capt. R. atter om at maatte faa kjøbt Jørstad, som han bruger, og Vingenes, der ligger ham bekvemt. De til Godssalget committerede paalægges, Agershus 10. Febr. 1666, at imødekomme R.s Ønske,

¹⁾ Se Personalhist. Tidsskr. 3. R. II, S. 259 og de der citerede Kilder.

²⁾ Dan. Magazin 5. R. III, S. 257. Skjønt vistnok adskillig yngre end sine ovennævnte to Brødre, kan han derfor ikke antages at være født af Faderens andet Ægteskab, idet han da vilde blive altfor ung baade som Fændrik, Capitain og Ægtemand.

³⁾ I Jørgen Bjelkes Selvbiografi, udgivet af J. A. Fridericia, kaldes han vistnok Hans R., men i 1658 underskriver han sig oftere i Kvittringer i Commissariats-Regnskaberne i N. Rigsarchiv som Georgius Reichwein.

om han vil give saameget derfor som nogen anden¹⁾. Capitain Georg R. caverer fra Jørstad 23. Novbr. 1665 for en Drabsmands Tilstedeblivelse, da denne, der er hans Tjener, selv er kvæstet og derfor ikke kan følge Fogden, der skulde gribe ham²⁾.

Ved Skjøde, dateret Agershus 17. Mai 1666, sælger Statholder Ulrik Frederik Gyldenløve i Henhold til kgl. Bevilling af 9. Decbr. 1665, angaaende Afhændelse af Krongods i Norge til de høistbydende, til ædle og mandhaftige Capitain Georg Reichwein en Del Gaarde, Pladse og Eiendomme i Gudbranddalens Fogderi³⁾, hvorfor Capitain R. har betalt det høieste, der blev budt paa Auction. I Tilfælde af Vanhjemmel Erstatning inden 6 Uger. R. skal selv søge Kongens Confirmation paa Kjøbet, hvilken er meddelt 8. Febr. 1668⁴⁾. — Ved Statholder U. F. Gyldenløves Skjøde (paa Kongens Vegne), dat. Agershus 7. Octbr. 1668 solgtes til „ædle og mandhaftige“ Capitain Georg R. mere af Kongens Gods i Gudbrandsdals Fogderi⁵⁾. — Ligesaa solgte

¹⁾ N. Rigsarch. Statholdersk. Suppl. Prot. 1662—69 (Nr. 2). fol. 158 Nr. 140 og fol. 285, Nr. 799.

²⁾ N. Rigsarch., Statholdersk.s Documenter 1666.

³⁾ Nemlig i Gusdals Sogn: søndre Brendum, skylder til Kongl. Mait. 1 Skind. (1 Janr, 1672 klager Enken Anne Jonsdatter over, at Capt. R. vil fortrænge hende og hendes Søn fra Ødepladsen „Bredon“ i Gusdal, hvorfor Statholderskabet 13. Janr. henstiller til ham at have Medlidenhed med hende. N. Rigsarch., Stathold. Suppl. Prot. 1671—82 (IV) fol. 32.) Sollum 3 Skind, Teigum 9 Skind, Snertingdal 1 Hud, Stubberud 1 Hud 3 Sk.; i Lesø Sogn: Korsvold skylder aarlig 2 Skind, Borkhus 1 Sk., Foldalen, som Erik paabor, 1 Sk., Foldalen, Halvor paabor, 1½ Sk., Huse i Foldalen 1 Sk., Huse, som Ole ibid. bruger, 1 Sk., Lille seter 1 Sk., Teigseter 1 Sk., Brandals Ødegaard skylder 3 Sk. 2 Mærker Fisk; i Faabergs Sogn: Studshoved skylder 9 Sk. 18 Mk. Fisk, med underliggende Engeland tilfjelds, Stølen kaldet, som er under samme Landskyld, Sundpladsen, skylder ½ Hud, og en Engeplads derunder, kaldet Kitlin, skylder 1 Sk. [1 Februar s. A anholder Nils Sem, Corporal ved Capt. R.s Compagni, der af sin Capitain har kjøbt Ødegaarden Sundpladsen „ved Hovedkirken“ af 6 Skinds aarlig Skyld, om at maatte udløse den paaboende Bonde, hvilket bevilges. (Stath. Suppl. Prot. 1671—82, Nr. 184.)]

⁴⁾ Orig. p. stemplet Papir med Gyldenløves Underskrift og Segl (paraph. af Niclas Orloff) i N. Rigsarch. (Personalialia, Reichwein).

⁵⁾ Nemlig i Faaberg: Ofren skylder 1 Hud 3 Skind, 1 2/3 3 Mk. Fisk. Retlien 1 Sk. Bollung 1 Hud 1½ 2 Fisk. Simmerud 1 Hud 1½ 2 Fisk. Jørstad 1½ H. 2 2/3 6 Mk. F. Mellum 2 H. 5 Sk. 3½ 2 F. Jørsta 1 H. 1½ 2 F. Scheggesta ½ H. 18 Mk. F. Smestad 1 H. Disserud 9 Sk. Gusdal Sogn: Søndre Kaeten 2 H. Myre 2 H. Fron Sogn: Ekre 1 H.

U. F. Gyldenløve paa Kongens Vegne ved Skjøde, dat. Agershus 24. Octbr. 1668, til G. R., endnu nogle af Kongl. M.s Gaarde i Gudbranddalens Fogderi¹⁾). Han androg imidlertid kort efter, at en Del af det Gods, han havde kjøbt, var assigneret til Officierer og Ryttere, og begjærede derfor, at Fogden maatte udlægge dem andet Gods, hvilket bevilges af Statholderen 12. Decbr. s. A.²⁾), men dette maa ikke være bragt i Orden, thi atter 12. Septbr. 1669 beklager han sig fra Jørstad (Faaberg) for Statholderen over, at en Del Gaarde og Pladser af det Jordegods, han for et Aar siden har tilforhandlet sig i Gudbrandsdalen efter Statholderens Skjøde, er Officiers- og Rytterkvarterer, hvorfor han beder om Ordre til Fogden at udlægge ham selv, hans Officierer og Ryttere andre Gaarde til Kvarter, for at han ei skal miste sin Landskyld og Rettighed af det ham naadigst bebrevede Gods³⁾). — 9. Decbr. 1669 beklager Hans Rotkier sig over, at Capitain R. har opsagt ham som Gastgiver paa Gaarden Lillehammer i Faaberg Sogn, da Capitainen selv vil bruge Gaarden, uagtet han baade har den Gaard, han bebor, og 2 andre etc.; men da Statholder Gyldenløve, der har bevilget R. Gaarden, er fraværende, henskydes Sagen til ham, der i 1673 erklærer intet at have at prætere i denne Anledning⁴⁾). — Oberst Hans Jacob Skiort, Commandant paa Agershus og Slotsloven forvaltende, har efter Begjæring fra ædle og mandhafte Georg R., Capitain over Søndre

1½ $\bar{a}$ F. Myre 1 H. 4 Sk. Bøe 2½ H. 3½, Pol. 6 Mk. F. Jetlum 1 H. 4 Sk. Berge 1 H. 4 Sk. Kolberg ½ H. Rusten 3 Sk. Branstad, bruges under Kiestad, 3 Sk. Strømbla 3 Sk. Frydalen 1 H. 18 Mk. F. Ruland 7 Sk. Halandsvigen 1 Sk. Stendal 1 Sk. Nyhus 1 Sk. Dybdal 1 Sk. Delen 1 Sk. Øvre Fieldsrud 1 Sk. Bakke 1 Sk. Gaarder 1 Sk. Mittelvig 1 Sk. Bockul 1 Sk. Liev 1 Sk. Dybdal 1 Sk. Gravdal 2 Sk. Vaage Sogn: Slette 16 Alen Vadmæl og 1 H. Storing 4 H. Tilsammen 49 Huder 3 Mk. Fisk. Huden ansat til 50 Rd., tilsammen 2452 Rd. (N. Rigsarch., Skjødeprot. over solgt Krongods 1662—68. p. 514 ff.).

¹⁾ Nemlig i Ringsager Sogn: Sørum skylder ½ Hud, Soetungstad ½, H. Hueaas, bruges under Biskopsaasen, 3 Sk., Setter Ødegaard, bruges under Smeestad, 1 H., Aasen ½ H. Nedre Goden Aas ½ H. Lier 4 Alb. (Ibid. S. 522 ff.)

²⁾ Stath. Suppl. Prot. II, fol. 417. 1668 Nr. 202 (N. Rigsarch.).

³⁾ N. Rigsarch. Personalialia, Reichwein.

⁴⁾ N. Rigsarch. Statholdersk. Suppl. Prot. 1669—71 (Nr. III) fol. 38, Nr. 315. Do. IV, Nr. 817.

Gudbrandsdalens Compagni, om Mageskifte af Krongods (mod dobbelt Vederlag efter kgl. Forordning) bevilget ham. Trosetter¹⁾, skylder 4 Huder 1 Skind, Brunlaug, sk. 1½ H. 2 Sk., (i Faaberg) og Fogner, sk. 1½ H., i Gusdals Sogn, alt af Christiania Skoles Gods, til Mageskifte mod Tue²⁾ med underliggende Kalsømarken paa Hadeland, sk. 4 Skø Tunge med Bygsel over 1 Skø, Canonigods, og Anfossen i Gran Sogn paa Hadeland, sk. ½ Skø Tunge, hvorunder Saug og Kværn. Da dette efter medfølgende Besigtelser udgjør dobbelt Vederlag, bevilges Mageskiftet paa kgl. M.s Behag og Ratification. Agershus 8. Febr. 1672. 8. Juli s. A. fra Jørstad ansøger Capt. R. om kgl. Stadfæstelse, som U. F. Gyldenløve, Kjøbenhavn 31. Juli s. A., anbefaler, og som derpaa er meddelt, Kjøbenhavn 9. Septbr. 1672 efter H. Excell. Hr. Griffenfelds Ordre³⁾.

8. Juli 1672 begjærer Capt. R. Arrest paa Guldsmeden Jørgen Jæger, der i nogle Aar har havt hans Gaard Lillehammer i Forpagtning og i høi Grad forringet den, indtil han betaler sin Gjæld eller stiller Caution, hvilket Statholder Ove Juell 16. Juli bevilger. — Da Capt. R.s Gaard og Sogneprestens, Hr. Haagen Villumsens, Eiendom grændse til hinanden, bevilger Statholderen 25. Juli 1672 efter begge Parters Ønske, at Foged og Soren skriver paa Aastedet skulle forlige eller afgjøre Sagen⁴⁾.

Ved Sagethinget paa Refvo Stevnestue (i Sande) 1. Septbr. 1673 citerede Capt. G. R.s Fuldmægtig, Jens Christophersen af Bragernes, med Fuldmagt, dat. Jørstad 3. Juni s. A., velædle Nicolaus Silbersteen, Kgl. M.s Generaladjutant og Capt. under Smaalenske Regiment, til at betale ham 400 Rd. i Arvepenge, der tilkomme ham efter hans Søstre hos Silbersteens Kjæreste, i Henhold til Stevning, dat. Agershus 12. Aug. 1673. Efter Be-

¹⁾ I Marts 1672 ønsker han at overflytte 2 Behoere af Troseter til Tue paa Hadeland paa gunstige Betingelser, hvilket Statholderskabet bevilger. (Ibid. 1671—82 (IV) Nr. 200).

²⁾ I Januar 1674 beder det, at G. Reichwein har solgt Tue paa Hadeland til en Bondelensmand, der vil aftrænge Bygsløren Mats Lauritssøn, som beklager sig derover. (Stath. Suppl. Prot. IV, fol. 225, Nr. 1095 i N. Rigsarch.).

³⁾ N. Rigsarch. Aabne Breve og Indlæg for sidstnævnte Dato.

⁴⁾ N. Rigsarch., Stathold. Suppl. Prot. 1671—82 (IV) fol. 67 og 69.

gjæring af Silbersteens Fuldmægtig, Nils Berg, opsattes Sagen til 8. Octbr. — 22. Octbr. s. A. paa Skattethinget sammesteds vare atter begges Fuldmægtige tilstede. Nils Berg producerede efter Fuldmagt, dat. Kobbervigen, 1. Registrering af 4 Commissarier efter Generalmajor Reichwein, hvorefter hver af Døtrene fik 1000 Rd. i Fædrenearv, for hvilke Penge de af sin (3: G. R.s) kjære gode Stifmoder, Fru Inger Rytter, med Jordegods ere forsikrede, hvorfor hun fik „Afsked“ af sine Børn 26. Mai 1668; 2. Fortegnelse paa hvad Fru Inger Rytter har bekostet paa de sal. velbr. Jomfruers, Gertrud Karine Reichweins og Sophie Amalie R.s Sygdom og Begravelse, dat. Kobbervigen 21. Octbr. 1673; 3. Missive fra Capt. G. Reichwein til Fru Inger Rytter om at skaffe ham laant 300 Rd. paa 2 Guldkjæder, som han sender med sin Tjener Christen, dat. Tue 8. April 1670; 4. sammes Missive til hende om igjen at sende ham de 2 Guldkjæder, saa vilde han dermed være fornøiet for sin Arv efter Søstrene, dat. Jørstadgaard 21. Mai 1672; 5. Nils Bergs Indlæg i Sagen, dat. Kieltaas 22. Octbr. 1673 (Thingdagen). Sagen henvistes fra dette Thingsted og til Arvetomten, da man ikke her kunde revidere og paadømme de fremlagte Regnskaber etc.¹⁾

I Begyndelsen af Aaret 1674 supplicerer han hos Statholderen i Anledning af et Mellemværende med Johan Gaarmands Dødsbo; Extracten i Suppl.-Protokollen (IV fol. 239) er imidlertid aldeles forvirret, idet han forvexles med Faderen, hvorved hans Broder (Hans R.) bliver kaldt hans Søn o. s. v. Statholder U. F. Gyldenløve opfordrer (Agershus 16. Marts 1674) til mindeligt Forlig.

I den Svenske Feide („Gyldenløvefeiden“) i 1670-Aarene deltog G. R. først som Capitain og senere (fra 1676) som Major; 24 Decbr. 1675 nævner Gyldenløve, at han er blandt de Tropper, der staa ved Elverum og i Hedemarken, og i Marts 1676 omtales hans Compagni som mønstret i Leiren ved Moss. 3. Juni 1677 i Leiren ved Reming hedder det, at Major R.s Compagni

¹⁾ N. Rigsarch., Sande Skibredes Prot. 1673 (Retsprot. Nr. 1151), fol. 19 og 24, b. ff.

har „fuldt og dygtig Gevær“¹⁾. Muligens er det ham, som C. Deichman nævner²⁾ sammen med Folkersahm, Pohl og Tritzschler, der snarest tilhøre Gyldenløvefeiden; imidlertid kan der muligens ogsaa tænkes paa Faderen. Major R. omtales af Sognepresten i Karreby i Bahuslen, Hr. Severin Pederssøn Strøm, blandt de Norske Officierer, der under denne Krig besøgte hans Prestegaard³⁾. — I Slutningen af nævnte Feide indfaldt den forargelige Sag mellem hans Søster Inger Reichwein og hendes Mand Capitain Lorentz Balthazar v. Silbernagel, hvori Georg R. maatte optræde paa sin Søsters Vegne, og hvorom nærmere Oplysninger ville meddeles under Omtalen af hende. — 17. Januar 1677 afsagdes ved Christiania Bything Dom i en Sag mellem Major R. og hans Stifmoders anden Mand, Generaladjutant Silberstein, angaaende R.s Arv efter de to i 1672 afdøde Halvsøstre, der tilkjendtes ham med c. 262 $\frac{1}{2}$ Rd., medens Likvidation for Begravelsen skulde foregaa senere⁴⁾.

De forskellige ovenfor omtalte Godserhvervelser, der allerede begynde i Midten af 1664, og øvrige Transactioner vise, at G. Reichwein maa have haft ikke liden økonomisk Sands, og da begge hans Ægteskaber og Arven efter Faderen bragte ham Midler, kom han til at efterlade sine Børn et ret betydeligt Jordegods. Ved Ansættelsen til Krigsstyr i 1676 sættes Major R. i den 4de Klasse, der omfatter 120 Personer, som daglig betalte 1 Rigsort⁵⁾.

I den sidste Halvdel af 1660-Aarene synes han at være bleven gift første Gang med Enken efter Nils Bendtsen⁶⁾, der forekommer som Foged i Hadeland og Valders endnu i Decbr. 1664, medens hans Eftermand Jacob Madsen Lund nævnes her 1665. Hun hed Lisbeth Ottesdatter, og var en Datter af Otte Mogensen,

¹⁾ N. Rigsarch. Krigscomm. Regnsk. 1677.

²⁾ Meddel. fra d. Norske Rigsarchiv I, S. 10.

³⁾ A. E. Holmberg, Bohuslans Historia och Beskrifning III, S. 495 (1. Udg.).

⁴⁾ Chra. Bythingsprot. 1677 (Nr. 161) fol. 1 f.

⁵⁾ Norske Saml. in 8vo, II, S. 475.

⁶⁾ Hans Søster Anne Bendtsdatter († 1704) var gift 1) m. Jacob Eggertsen Stockfleth, Raadmand i Christiania († 1652); 2) 1656 m. Lagmand Jørgen Philipsen († 1696).

der var Lagmand paa Oplandene fra 1635 til sin Død 1661, efter at han først havde været Foged i Hedemarken og Østerdalen; hendes Moder var Karen Christophersdatter, der var en Sønnedatter af den bekjendte Biskop i Oslo, Mag. Jens Nilsen¹⁾. Naar denne Reichweins første Hustru døde er ikke for Tiden bekjendt, men mere end en Søn af dette Ægteskab har neppe naaet den voxne Alder. 1678 blev han gift for anden Gang med Catharina Larsdatter Sverdrup, der var født i Mai 1659 og blev begravet i Vang Sogn paa Hedemarken 28. Juni 1701. 42 Aar og 6 Uger gl., i hvilket Aar Oberst R. skjænkede et Døbefad af forgyldt Sølv, vægtigt 97½ Lod, til Vangs Kirke paa Hedemarken for hendes Ligs Nedsættelse og Begravelsessted i Kirken²⁾. I Lillehammers Kirke fandtes 1888 en Pose (Pung til Indsamling af Penge³⁾) med Ægteparrets Navn og Aarstallet 1678. Lillehammers gamle Kirkes Altertavle, der 1888 eiedes af Hotelvært Krogstie og nu findes i Tandlæge A. S. Sandvigs Samling paa Lillehammer, bærer ligeledes deres Navne og Aarstallet 1695, hvilket formentlig betyder, at Ægteparret da har ladet Altertavlen opmale („staffere“), da nogen Gave af samme ikke omtales i Lillehammers „Kirkestol“ i N. Rigsarchiv. Paa Gaarden Sorgen-dal fandtes ligeledes 1888 et udskaaet Skab med de samme Navne³⁾. Ved en Besigtigelse i Vinger Hovedkirke 25. Septbr. 1724 fandtes der to store ottekantede Tinstager med de paa-stukkede Navne Georg Reichwein og Catharina Sverdrup, Anno 1684⁴⁾.

Sorenskriver P. L. Stabel i Christianssand eier et Sølvbæger, der har tilhørt Oberst G. Reichwein⁵⁾. Det er 6 Ctm. høit fra Bunden til Randen, hvor Omkredsen er 19 Ctm., medens den ved Bunden er 17. Bægeret hviler paa 3 Kugler af Filingransarbeide, som ogsaa dækker Laaget, der ender i en Roset

¹⁾ Giessings Jubellærere II. 2. S. 321, der efter Justitsraad Hammers ukritiske Opgivende henfører dem til angivelige Adelslægter.

²⁾ N. Nicolaysen, Norske Stiftelser III, S. 332 og Vangs „Kirkestol“ i N. Rigsarch. fol. 47.

³⁾ Meddelt i August 1888 af Hr. N. Fliflet.

⁴⁾ N. Rigsarch Solør og Østerdalens Thingprot. 1721—24, fol. 307.

⁵⁾ Det er en Faddergave til Eierens Fader fra R.s Datterdatters Datterdatter.

med en Blomst i Midten. Filigransarbejde og Rosetter omgive ogsaa Bægerets Sider, saa at kun en Rand langs Kanten, c. 1 Ctm. bred, er glat, hvorpaa staar: Georg Reichwein. A. 1687.

Catharine Sverdrup var Datter af Laurits Pedersen Sverdrup, Provst og Sogneprest til Vang († 1695), der blev gift i Christiania 5. Marts 1654 med den rige Borgermester Nils Tollers Datter Sophie T., hvis Moder Karen Lucht, i sit andet Ægteskab havde været Generalmajor G. Reichweins anden Hustru¹⁾. „Oberstinde Reichweins“ (Catharina Sverdrup) er formentlig død under et Besøg paa Vangs Prestegaard, hvor hendes Broder Nils S. dengang var Sogneprest, og til hvis Børn hun og hendes Mand samt flere af deres Familie oftere nævnes som Faddere.

Under en Retssag i Aaret 1722 fremkom en Del Vidner, der afgave Forklaring om Fisket i Laugen i Reichweins Tid, der ikke er uden Interesse. Jacob Larsen, henimod 60 Aar gl., vidnede 24. Novbr. nævnte Aar, at han kom til Vingnes (i Faaberg) til Oberst Reichwein, da han fik sin anden Hustru fra Vang, hvilket nu er henved 44 Aar siden, og tjente der i mange Aar; da eiede Oberst R. Michelsvarpet med de flere Varper, som han leiede bort, og tog aarlig Landslot deraf, og naar Sildtiden var, da var Vidnet med paa R.s Vegne og modtog Landslotten. Da laa Michelsvarpet og Fynesøen ligesom nu, men af Volden, som tilhører Arne Midt-Jørstad, er der siden udbrudt flere større Stykker, m. fl. nærmere Forklaringer. — Erik Jensen Skoug af Brøttum, 57 Aar gl., vidner at have havt Tyri- eller Tjærevarpet, Michelsvarpet og Fynesøen, der ligge efter hinanden langs en Strand, af sal. Oberst R. i 6 Aar for Landslot, omtrent for 17 Aar siden første Gang, med yderligere Forklaringer. Ligesaa Hans Hofstuen, 44 Aar gl., der var paa Vingnes hos R. i sin Opvæxt tilligemed sin Moder for 32 Aar siden²⁾.

24. Mai 1682 afsagde Overhofretten Dom i en Sag mellem Sorenskriver Søren Bartum i søndre Gudbrandsdal og Major Reichwein, der havde stevnet B. for et Skjelderi, denne har øvet

¹⁾ Jfr. Stamtavle over Slægten Sverdrup ved M. Arnesen og J. Sverdrup, S. 12.

²⁾ N. Rigsarch., Retsprot. Nr. 765, fol. 108 f.

for en siddende Ret paa Bø Thingstue i Gusdal scm en Retorsion mod R.s Beskyldning, for at B. i 2 Dage havde brugt 20 Skydsheste. B. tildømtes i Rette at afbede sine Udtryk, der ikke skal komme Majoren til Præjudice paa Navn og Reputation, samt i Kosthold at betale 36 Rdlr.¹⁾

G. Reichwein var, som ovenfor nævnt, bleven Major ved Oplandske Regiment under Gyldenløvefeiden, formentlig i Aaret 1676. 3. Octbr. 1682 udnævntes han til Oberstlieutenant tilfods og Commandant paa Fortet Vinger²⁾ samt Capitain for Fricompagniet sammesteds og forblev i denne Stilling til 15. Januar 1689, da han blev Oberst over Landfolket i Hedemarken eller, som det fra 1712 hedder: Landdragonerne; fra 1699 føres han i Militaircalenderen under Generalstaben indtil 1715.

Under Fraværelsen fra sine Eiendomme, som han formentlig vanskelig har kunnet tilse, erholdt han et Kongebrev, dat. Kjøbenhavn 22. Novbr. 1684, der forbyder enhver at gjøre Commandanten i Vinger Skandse, Oberstlieutenant Jørgen Reichwein, Indpas eller Forhindring med Fiskeri og Skyden paa hans Grunde og Eiendele, navnlig paa hans i Fæste havende Fiskeri, *Dok* kaldet, som han har beklaget sig over at være udsat for, siden han blev Commandant. Kongebrevet har han ladet thinglæse endnu 1695 og 1698 i Gusdal, Øier, Ringebo og Fron³⁾.

Under Skiftet efter Generaladjutant N. Silberstein i Januar 1686 omtales, at Oberstlieutn. G. R. har faaet Udlæg for de af c. 635 Rdlr. endnu resterende 168 $\frac{1}{2}$ Rd. af hans Fædrearv i Eltaus, Sørby og et andet Sørby, alt i Tryssel, medens hans Stifmoder Fru Inger Rytter for de allerede betalte c. 466 Rd. fik Udlæg i Jordegods paa øvre Romerige, Hedemarken etc. samt i Obligationer.

Johan Stéinkuhl, Foged i Solør og Østerdalen, forklarer 10. Marts 1687 fra Christiania Statholderen Forholdet med den efter

¹⁾ N. Rigsarch. Overhofrettens Afsigtsprot. Nr. 16, 1681.

²⁾ I Militaircalenderen for 1685: Königsvinger; 1686: Kongsvinger. Copi af Bestallingen, bekræftet af R. selv, findes i N. Rigsarch.. Personalia, Reichwein.

³⁾ N. Rigsarch. Orig. i „Personalia“, Reichwein.

Begjæring af 24. Marts 1686 arresterede Kari Munkegaard, hvem Oberstlieutenant og Commandant Reichwein paa eget Ansvar havde forlangt arresteret „formedelst hendes løse Mund med ærerørige Ord“. Medens Sagen stod paa, undveg hun og hendes Mand af Arresten, men paagrebes atter og bleve efter R.s Missive af 22. Decbr. 1686 forvarede hos Lensmanden, hvorfra hun igjen er undvegen. Spørgsmaalet til Statholderen gjælder nu især, hvem der skal bære Omkostningerne i denne Anledning¹⁾.

Hans Hansen Hemstad af Stange beklagede sig fra Hemstad for Statholderen 23. Mai 1689 over „Oberstlieutenant“ Reichweins og hans Søns Adfærd mod ham i Anledning af Skydsfærd for R til Eidsvold, idet denne, paa Grund af Hans Hemstads Begjæring til R.s Søn om en Seddel for Skydsen, først pryglede hans Dreng og siden tog ham med sig paa Baaden, uden senere at sende ham tilbage, og havde derhos ladet sig forlyde med, at han vilde sende ham til Flaaden²⁾.

I 1692 opstaar der en Strid mellem Bygslerne af Gaarden Bouger ved Vinger, som Reichwein i Egenskab af Commandant har disponeret over, og hvorom forskellige Forklaringer forelægges Vigestatholder Just Høeg, der henviser Sagen til Retten³⁾.

14. Septbr. 1699 var Oberst R. ved Eiendomsdom bleven Eier af Gaardene Storherven (og Huseby?) i Stange (førstnævnte ved Auction for 901 Rdlr.) og kom derved i Unighed med Opsidderne, som han ønskede at fjerne, i hvilken Anledning han fra Vingnes henvender sig til Statholderskabet, der henviser til mindeligt Forlig eller retslig Afgjørelse (Febr., April og Juni 1699)⁴⁾. 5. Novbr. 1704 tilkjendes R. Storherven ved Overhofretsdom⁵⁾. — 1707 bortfæstede han øvre Jørstad (se nedenfor).

I Aaret 1708 ønskede Oberst G. Reichwein at skifte i le-

¹⁾ N. Rigsarch., Personalia, Reichwein.

²⁾ Efter den paa Gaarden Nesten i Stange bevarede originale Klage (benyttet 1871).

³⁾ N. Rigsarch. Stath. Suppl. Prot. 1692—99, Nr. 201 for 1692.

⁴⁾ Ibid. 1699 Nr. 10, 38 og 61.

⁵⁾ N. Rigsarch Overhofrettens Afsigtsprot. 1704, fol. 39 f. og Voteringsprot. 1704, fol. 42 ff. Stath. Suppl. Prot. 1699—1700 fol. 101 ff. og 189 f.

vende Live med sine Børn, da det i hans høie Alder faldt ham besværligt at føre Regnskab over deres Arvemidler efter Moderen, og hertil fik han 10. Febr. nævnte Aar kgl. Bevilling; i April nævnes, at dertil er beskikket to militaire Commissarier, nemlig Oberstlieutenant Brockenhuus og Major Rummelhof, samt to civile, Sorenskriverne Nils Hedemark paa Thoten og Christian Sommerfeldt paa Hedemarken, medens Procurator Hans Povelsen skulde paase den traværende ældste Søns, Major N. C. Reichweins, Tarv. Skiftet trak imidlertid længe ud, og først 31. Marts 1710 omtales en Slutningssession at skulle finde Sted. Til Formyndere for 3 af Børnene vare beskikkede nogle Bønder af Gudbrandsdalen, der beklagede sig til Slotsloven over, at de som „gamle, fattige og enfoldige Bønder“ ikke kunde forestaa et saa stort Formynderskab, beløbende sig til 3441 Rd. 2 $\frac{1}{2}$, og begjærede Befrielse derfor, hvorfor der 11. Aug. s. A. udgik Befaling til Stiftamtmanden Etatsraad W. Tonsberg om at foranstalte det (ornødne¹). Han paalægger nu 9. April 1711 Sorenskriveren og Fogden i Gudbrandsdalen at erklære sig herom, og i Breve af Mai, Juni og Juli s. A. oplyses nu, at de 2 Bønder, der ere satte til Formyndere for hver af de 3 Jomfruer, Gertrud Catharina Reichwein, Sophie R. og George Catharina R., vel maa siges at være suffisante, men dog at have liden Forstand paa at bestyre disses Midler (Jomfru Gertrud Cathr. R.s fædrene og mødrene Arv angives til c. 1147 Rd.) og bestemme, hvad der skal sælges, og hvad der skal beholdes, o. s. v. Der foreslaaes derfor, hvis fødte Værger ikke haves, at udnævne endnu 2 Formyndere for hver af Jomfruerne²).

Oberst G. Reichwein døde i Aaret 1715 vistnok paa Vingnes i Faaberg, som han synes at have beboet fra Slutningen af 1670-Aarene, medens han tidligere havde boet paa Jørstad i samme Sogn. Maaske boede han dog tilsidst paa Sorgendal i samme Sogn. Han blev derfor nok begravet i Lillehammers Kirke, til hvilken han i Septbr. 1710 omtales „for nogen Tid

¹) N. Rigsarch. Slotslovens Suppl. Prot. 1704—11, fol. 190 b.

²) N. Rigsarch. Personalialia, Reichwein. Agersh. Stifts Corresp. Prot. 1710—11, fol. 187 a.

siden“ at have foræret en Messehagel af brun Gyldenstykke med Guldkniplinger om og med et rødt Kors af Gyldenstykke¹⁾.

Oberst G. Reichwein benyttede det samme Vaaben som Faderen før Nobilitationen, Armen med Druекlassen baade i Skjoldet og paa Hjelmen.

Hans Henrich Reichwein, Generalmajor R.s ældste Søn af sidste Ægteskab, er efter en senere Aldersangivelse født i Aaret 1659 og kjendelig opkaldt efter sine to ovennævnte Halvbrødre af Faderens første Ægteskab, hvilke da begge vare døde et Par Aar forud. Til Informator havde han Studenten Frederik Andersen Bolling, der i Slutningen af Aaret 1669 i Amsterdam lod sig antage for en Adelsburs og gik til Ostindien, besøgte Capstaden, Ceylon, Batavia og China og paa Hjemreisen ved St. Helena blev fangen af Englænderne, hvorefter han kom hjem til Kjøbenhavn, hvor han i Aaret 1678 udgav ikke mindre end 3 Bøger²⁾. I den ene af disse: „Oost-Indiske Reise-bog“ (etc. etc.) Kbhvn. 1678. 4. S. 1 har hans forrige Elev, H. H. Reichwein leveret et Æresdigt (Distichon i 14 Linier) med følgende Tilsegnelse: Præstatissimum terra marique peritissimum S. S. Th. Studiosum Dn. Fridericum Andreae Bollingium olim præceptorem meum laboriosissimum & Amicum de me optimè meritissimum. (Herpaa følger Digtet). Ex aula Kopervig in Norvegia ad exteras oras alio sole calentes accelerans benevolentiae ergo acclamavit Johan. Henr. Reichwein beat. mem. Gen. Mai. Georgii Reichwein Fil.

Er dette Digt virkelig forfattet af Hans Henr. R. selv, vidner det om ikke helt ringe Kundskaber i Latin, og om at Faderen maaske kan have ønsket, at hans Sønner skulde faa den classiske Dannelse, han selv, som bekjendt, var i Besiddelse af. Hvad det er for fjerne Kyster, han netop stod i Begreb med at besøge, vides ikke, men en længere Udenlandsreise var vistnok paatænkt i Slutningen af 1678 efter hans Hjemkomst fra Sta-

¹⁾ N. Rigsarch., Chra. Bispearch., Lillehammers „Kirkestol“, fol. 42.

²⁾ Han blev 1678 Sogneprest til Drangedal, hvor han døde 1685, men endnu 1692 omtales hans Obligation af 22. Marts 1678 til Fru Inger Rytter paa 100 Rdlr.

vanger, hvorhen han var sendt for at indkræve Penge efter Stiffaderens, Generaladjutant Nicolaus Silbersteins, Død¹). I Moderens Optegnelser findes, at hun 24. Octbr. 1677 har leveret ham ved en tidligere Afreise (formodentlig til Kjøbenhavn) 30 Rdlr. og til Kjøb af uægte Knippels 10 Rdr., Sølvknapper til en Kjole til 11 Rd. 3 $\frac{1}{2}$, en Sølvske til 2 Rd. 2 $\frac{1}{2}$ og en Øring at gjøre Mage til (3 Rd.); Skipperen, som førte ham, fik et Sølvbæger paa 16 Lod (8 Rd.). Fra denne Reise kom han hjem i Juni 1678. I sidstnævnte Aar noterer Moderen at have udbetalt for ham i Penge til forskjellige Personer c. 525 Rd. samt at have givet ham 4 Skjorteknapper med Demanter, en Skjortespænder med 5 Demanter, noch 2 Buxeknapper med Bemmerske (Bøhmiske) Demanter, tilsammen ansat for 100 Rd. men havde kostet hende langt mere; laant ham en Rubinring, som han gav Søsteren Maria Magdalena R., 8 Rd., en Demant-ring, som siges bortgivet, 40 Rd., men var mere værd; hendes beslagne Slæde, som kostede hende 12 Rd., bortgivet til den, hun ikke ynder. — I 1679 har han oppebaaret 97 Rd. 3 $\frac{1}{2}$ 12 $\frac{1}{2}$ og 100 Rd. i 1680; i 1681 modtog han i Penge 415 Rd. samt et Positiv, som skal leveres tilbage, og som hun har betalt med 42 Rd., og endelig Stiffaderens store Viole de gambe (Violoncel), som kostede ham 48 Rd.

Hans Henrik R. synes, ligesaa lidt som Broderen Frederik Christian R., dengang at have haft nogen Stilling i den Norske Hær, af hvilken Faderen havde indlagt sig saa store Fortjenester; derimod synes i alle Fald Hans Henrik allerede i 1678 at have tænkt paa at gaa i fremmed Krigstjeneste og at have ført Underhandlinger derom, som endnu ikke 1681 havde ført til noget, idet han 19. Mai nævnte Aar fra Kjøbenhavn tilskriver „sin høiærede hjerteallerkjæreste Moder, høiædle og velbaarne Frue Fru Inger Rytter, sal. Silbersteins til Kobbervigen“, og beklager, at hun skal være fortørnet paa ham, fordi han efter Afskeden ikke strax afreiste, men han kalder Gud og sine 2 Søstre til Vidne paa, at det Skiberom, hvormed han gik til Kjøbenhavn, var

¹) (Norsk) Hist. Tidsskr. 3. R. V. S. 420.

det første, der gik mellem Norge og Danmark, hvorfor han allerdymygeligst beder, at alt efter sidste Løfte maa være godt. Han havde været saa glad ved den Tanke, at al Umildhed skulde være ophævet, da Lieutenant Riga kom og lod ham andet forkynde med en hel Hob slem Snak, som han skammelig havde løiet ham paa, hvad enten han nu selv havde opdigtet den eller ei. Havde han været en retskaffen Karl, havde han sagt det selv, da det saa vist skulde blevet hævnnet, som Gud er Gud. Han beder derfor Moderen ei være vred og ikke lade andre godt Folk lide Fortræd for hans Skyld, „hvorved med Tiden baade kan ske Mord og andet ondt“. Han haaber engang at vise den ganske Verden, at der er løiet paa ham i den Snak. Han ligger nu klar at reise til Frankrige; han kunde vel faaet god Condition i Sverige enten ved Hoffet eller Militien men vilde ei tage det an, enten det nu bliver til hans Lykke eller ei. Han anholder om en Vexel paa 200 Rdlr., betalbar i Kjøbenhavn, da han haaber ikke mere at besvære hende, hvor længe han end bliver borte. Han beder Gud formilde hendes Sind imod ham og begjærer med første Post et Ord til Gjensvar. „Bene vale.“

10. Juni 1681 skriver han (hendes „lydigste Søn“) fra Kjøbenhavn „à madame madame Inger Rytter dame de Kopperwig, ma tres cher mere humblement à Bragnæs, sin dydigste hjerteallerkjæreste Moder“, idet han nævner sit forrige Brev, og beder først om, „at alt gammelt skulde være glemmt, dernæst om en Vexel paa 200 Rdlr. her udi Kjøbenhavn at annamme, eftersom her gives skjønne Leiligheder at komme ud af Landet, og ser ud til braf Krig alle Steder“, hvorfor han beder med det første at maatte bekomme den; siden haaber han ikke udi lang Tid at molestere hende om mere, hvilket han heller ikke nu vilde gjøre, om han sikkert vidste, hvorhen han skulde reise „til nogen Bestandighed.“

9. Novbr. 1681 er han imidlertid atter hjemme i Norge, da han fra Strømsø kvitterer for at have modtaget af Moderen 400 Rdlr. paa Resten af sin Fædrenearv til sin Reises Fort-

sættelse¹⁾. Endnu 20. Novbr. udbetalte Fru Inger Rytter sin Søn 600 Rdr., hvorpaa han ifølge en Optegnelse af Justitiarius J. Chr. Berg forlod Norge for at tage til fremmede Lande og søge sit Ophold i Krigen, hvilket stemmer overens med Moderens ovennævnte Optegnelse, at han først i 1684 igjen har faaet 23 Rdlr. til Klæder af hende, da han altsaa atter var kommen hjem. Der opstod nu Uenighed mellem dem angaaende Beregningen af hans Fædrenearv (2000 Rd. med Renter fra 11. Decbr. 1677, da han var 18 A. gl.) og Arv efter Søstrene Gertrud Karine og Sophia Amalia R. c. 292 Rd. (med Renter fra 25. Januar 1673, som er 6 Uger efter deres Død), der alt tilsammen i 1689 beregnedes til c. 3375 Rd. og i Juni 1691 skulde udgjøre c. 4234 Rd. Herimod opstillede nu Fru Inger Rytter sine Udlæg til ham gennem Aarene 1677—87, tilsammen c. 4094½ Rd., saa at hun nu kun skulde staa til Rest med c. 139½ Rd. Hermed var han dog ikke fornøiet, og da Forening ikke kunde opnaaes, endte Sagen med en formelig Proces mellem Moder og Søn. Den var allerede i Gang 1689, da Birkeskriveren Jens Hansen 10. Juli afgav en Kjendelse, efter at „denne vanskelige og vidtløftige Sag nogle Gange havde været opsat paa Grund af forebragte Tilfælde,“ for at de kunde komme til en god Forstaaelse, „især da Sagen staar mellem Moder og Barn af saadan høiadelig Stand, hvor det for alting ikke er vel anstaaelig saaledes med hverandre i Uenighed og Trætte at leve“; da dette mod Forhaabning ikke var opnaaet, kjendtes Citanten Hans Henrik R. i Henhold til Skiftebrevet efter Nicolaus Silberstein af 16. Janr. 1686 berettiget til de c. 3375 Rd. Dette stadfæstedes ved Birkedommerens Dom af 14. Octbr. 1689. — Imidlertid havde Fru Inger R.s Svigersøn Matthias Maaneschild allerede 3. August s. A. ladet forespørge hos Fru Inger Rytter paa Kobbervigen, om hun efter Løfte vilde efterkomme Dommen, hvortil hun samme Dag svarede, at hun aldrig havde negtet at betale med de hende paa Skiftet 1686 udlagte Midler og med sal. Major Bildts Jordegods, men Tiderne ere nu altfor slette til at

¹⁾ Han forsejler sine Breve med et ganske lidet Ringsignet med Faderens adelige Vaaben.

betale contant; hun haaber, det engang bliver bedre. — Saa maa dog ikke være blevet Tilfælde, idet der det følgende Aar blev nedsat en kgl. Commission til at dømme i Sagen, hvorfor H. H. Reichwein fra Strømsø 6. Janr. 1691 befuldmægtigede sin Svoger, Lieutenant Matthias Maaneschiold, til at møde for ham førstkommende 24. Februar, „da han fornedelst andre Forretninger ikke personligen kan comparere.“ Sagen trak imidlertid ud gjennem Marts Maaned 1691, da Fru Inger Rytter i Sagen havde inddraget flere andre Personer, saasom Sr. Hieronymus Sparre i Drammen og Erik Jochumsen paa Kobbervig Søbod, med hvilken hun havde særskilt Proces i 1690 for Byfogden paa Strømsø, idet Spørgsmaalet om Regres hos Sønnen for hendes mange Udlæg til ham her spillede en Rolle. — De committerede paa Fru Ingers Side, Amtmand Hans Nielsen og Slotsfoged Christen Hansen Schmidt, dømte i hendes Faveur og erkjendte hendes Ret til at anse de til Sønnen gjorde Udbetalinger før Skiftet i 1686 som Afdrag paa Fædrearven, medens de committerede paa den anden Side, Vicelagmand Morten Bontzen og Byfoged Henrik Blichfeldt, ikke vilde underskrive hines Kjendelse. Derpaa kom Sagen for Overhofretten, hvor Fru Inger Rytter i Februar 1676 af Vicesatholder Just Høeg fik bevilget nogle Dages Opsættelse, da hun endnu ikke havde sine Documenter i Orden. 7. Marts faldt Dommen, der enstemmig slutter sig til Underretten, hvis Kjendelse Commissarierne ikke kunde rokke uden kgl. Bevilling paa Grund af den lange Mellemtid. Major Schløsser og Svigerinden Inger Reichwein samt Fredr. Chr. Reichwein havde frafaldt sine Prætensioner¹⁾.

„Johan“ Reichwein andrager 14. Octbr. 1697 hos Statholderskabet om at maatte antage Lars Madsen Tilden til at udføre sin Sag mod Nils Halvorsen Hoel angaaende Indløsning af Gaarden Hoel, der er ham arvelig tilfalden efter hans Moder, hvilket bliver bevilget. — 26. Octbr. s. A. forklarer han, at han har ladet Nils Halvorsen Hoel indstævne til afvigte 19. Octbr.

¹⁾ N. Rigsarch., Overhofrettens Afsigtsprot. 7. Marts 1692; sammes Voteringsprot. 1692 fol. 33—36. Statholdersk. Suppl. Prot. 1692, Nr. 67. Personalia, Reichwein.

for at annamme de 500 Rdlr., hans sal. Fader Halvor Thorgerßen har givet for nævnte, ham nu tilfaldne Gaard, og desuden tilbudt Opsidderen 800 Rdlr. for at afstaa ham Gaarden; men da der ikke holdes Sagething før 7. Marts 1698, og han til Foraaaret agter at begive sig udenlands igjen, beder han, at Sagen maa foretages før Jul, hvilket 9. Novbr. bevilges, hvorhos det paalægges Fogden at ordne det fornødne¹⁾.

Ved Auctionsskjøde, dat. Christiania 30. Janr. 1699 og udstedt af Major C. Schløsser, Johan Henrich Reichwein og Auctionsforvalteren Sr. Henrich Blichfeldt, solgtes Pladsen Anuldsengen i Vestby Sogn, skyldende 18 Lisd. med fuld Bygsel, til Christen Tobiasen Borger og Handelsmand i Christiania. 24. Febr. s. A. er Skjødet thinglæst paa Deli Thingstue i Vestby. — Sammesteds lod Monsr. Laurits Pedersen Randers 28. Juni 1700 thinglyse et Skjøde, udstedt af velbr. Johan Henrich Reichwein, boende paa Gjellestad i Berg Sogn, paa $\frac{1}{2}$ Skippd. Tunge Mels aarlig Landskyld i Holme sammesteds, dateret 12. Decbr. 1699 og medbeseglet af Matthias Pløn og Nils Henningsen²⁾.

Johan Henrich Reichwein klager 5. Juni 1700 fra Christiania til Statholderen over sin Svoger, Major Conrad Schløsser ved Agershusiske Regiment, i Anledning af en Forskrivning af hans Moder, Fru Inger Rytter († 1697), vedkommende Jordegodset paa Thoten³⁾. — 12. Octbr. 1701 havde velbr. Hans Henrich R. ved Stævning af 8. August indkaldt sine dalevende Søkende til Møde paa Arvetomten paa Bragernes, hvor deres sal. Moder ved Døden var afgangen, for at nyde Jevnet med dem i det af hende efterladte Jordegods paa Thoten og de af dem i Aarene 1698—1700 deraf oppebaarne Afgifter, hvilket tilkom ham ifølge fremlagte Domme (Bragernes Byfogeds Kjendelse af 31. Mai 1699, Christiania Magistrats Dom af 23. Marts 1700 og Oberhofretsdøm af 14. April 1701). Da de paa Arvetomten staaende Huse vare nedbrudte og Tomten indhegnet til Kirkegaarden, maatte Sagen foretages paa Bragernes Bything. Kun Citanten selv

¹⁾ Statholdersk. Suppl. Prot. 1697, Nr. 165 og 166. (N. Rigsarch.)

²⁾ N. Rigsarch., Retsprot. Nr. 324, fol. 9 og 61 a.

³⁾ Stath. Suppl. Prot. 1699—1700 fol. 88—92, Nr. 17 (N. Rigsarch.)

mødte, hvorfor Sagen opsattes til 28. Novbr., da der dog intet Thing blev holdt, og Sagen sees ikke senere optagen¹⁾.

I Slutningen af Aaret 1705 ansøger H. H. Reichwein om Lieutenants Charakter og angiver da at have været i Moskow²⁾. Ifølge Justitiarius J. C. Bergs Optegnelser³⁾ skal han have tjent i den Spanske Successionskrig, hvilket da maaske ligger noget senere. — Han var bleven sin ovennævnte Svoger Capitain M. Maaneschiold c. 601 Rdr. skyldig i Anledning af en Transaction angaaende Sædegaarden Vese med underliggende Bjørnerud og Lyngade i Bahus Len (Bro Sogn), som var M. arvelig tilfalden og af ham overladt H. H. Reichwein til Indløsning og Brugelighed. M. havde, da R. atter havde pantsat Godset⁴⁾, efter forudgaaet Arrest og Dom 15. Aug. 1705 ladet gjøre Execution og Indførsel i noget Reichwein tillagt Jordegods paa Thoten, som Provst Jens Colstrup, Sogneprest paa Nes paa Romerige, da ansaa som sin Eiendom i Henhold til en af Reichwein til ham foretagen Transport, mod hvilken han formener, at Arresten ikke kan gjælde, ligesom han paastaar, at denne er extenderet til en Arresten uvedkommende Prætension, idet der kun skulde gjøres Udlæg i R.s virkelige Eiendom og ikke i den Colstrup lovlig tilkommende, og han ikke engang var stævnet dertil. Colstrup erholder kgl. Opreisning og stævner de to Sorenskrivere og Fogden, der have gjort Executionen, men da Udlægget er skeet efter Overhofretsdom af 18. Juli 1704, confirmeret af Høiesteret 3. Juli 1706, gaar Dommen ham imod, og han dømmes i Procesomkostninger af 30 Rdlr. 10. Decbr. 1708⁵⁾. Senere er Hans Henrich Reichwein ikke paatruffet i Norge; maaske er han død i Udlandet. Han var gift med Margrete Maaneschiold, en Søster af hans ovennævnte Svoger, der ogsaa havde Pengefordringer paa hende i Anledning af Gaarden Skarstad i Bro Sogn. De ere maaske Forældre til den Marqvard Otto R., Corporal ved Capt.

¹⁾ Retsprot. 1085 fol. 60 f. (N. Rigsarch.)

²⁾ Meddelt af Oberstlieutn. J. C. V. Hirsch est. referer. Sager i Dan. Rigsarch.

³⁾ N. Rigsarch. J. C. Bergs geneal. Saml., Reichwein.

⁴⁾ N. Rigsarch., Overhofrettens Afsigtsprot. 1704 fol. 39, Voteringsprot. fol. 39 f.

⁵⁾ N. Rigsarch., Overhofrettens Voteringsprot. 1708 fol. 89 f. og Afsigtsprot. 1708 fol. 71 f.

Mohrsens Comp. (Oplandske Regnt.), der døde i Grue 1. Juni 1717 og begravedes sammesteds 6. Juni, 23 Aar gl. („fremmed“).

Friderich Christian Reichwein, yngste Søn af Generalmajor Georg R.. maa være født c. 1660, da han ved sin Død i 1730 angives at være over 70 A. gl., hvilket stemmer bedre med hans Afkald for Fadersarven og Giftermaal end det ellers angivne Aarstal 1665. Han nævnes derfor selvfølgelig ved Skiftet efter Faderen 1668 kun i Forbigaaende men torekommer et Par Gange under det langvarige Skifte efter Stiffaderen Generaladjutant Silberstein († 1678). Hans Moder, Fru Inger Rytter, fik hans Kvittring og Afkald, dateret Thosegaard 20. Novbr. 1681, for den ham tilfaldne Arvedel, der formentlig har havt samme oprindelige Størrelse som Helbroderen Hans Henrich Reichweins, nemlig 2000 Rdlr. efter Faderen og c. 292 Rd. efter de 2 Søstre Gertrud Karine R. og Sophia Amalia R., der begge døde i Decbr. 1672. I Decbr. 1685 omtales han og den nævnte Broder som værende i Kjøbenhavn.

I Aaret 1687 indtraadte han i Ægteskab med Jomfru Else Cathrine Bildt, eneste Barn af Major Anders B. til Nes i Borge (f. 1639. † 1683) og Fru Anne Eilersdatter Høeg († c. 1709). Ved en Contract, dateret Nesgaard 5. Januar 1687, undte Fr. Chr. R. og hans „Kjæreste, ædle og velb. Jomfru“ Else Cathr. Bildt deres hjertekjære Moder, høiædle og velbaarne Fru, Fru Anne Høgh, sal. velbaarne Hr. Major Anders Bildts til Nes, deres Part i Nes Hovedgaard med tilliggende Eiendom af Skov og Mark, Husmænd og Strandsiddere, Øer og Holner for hendes Livstid, dog at intet deraf forkommes, og at Husebygningerne forsvarlig vedligeholdes. Brevet er beseglet af Amtmand Knud Bildt til Morland og Thosegaard samt af Hr. Laurits Matsson Hvidt. 10. Juli s. A. ansøger Fru Anne Høeg fra Nes om kgl. Confirmation paa ovennævnte Contract, da hendes Datter nu er gift med Fr. Chr. R., hvilket anbefales af Cancelliet 24. og sker 25. October 1687¹⁾.

12. Septbr. 1696 blev R. Fændrik ved Thrykstadske, Capi-

¹⁾ N. Rigsarch., Cancelli-Indlæg 25. Octbr. 1687.

tain C. Eimhaus's Compagni af nat. Agershusiske Infanteri-Regiment og blev 7. Mai 1701 Lieutenant (senere kaldet Premierlieutenant) ved Follougske (Major N. Sibberns, senere J. H. Gaarmans) Compagni af samme Regiment. Ved et Fald med Hesten blev han utjenstdygtig og fik Afsked som Capitain 25. Juli 1710¹⁾. — Hans Frue Else Cathrine Bildt var imidlertid allerede død før 1709, paa hvilken Tid hendes ovennævnte Moder, Fru Anne Høeg, afgik ved Døden. Reichwein indgik anden Gang (c. 1715) nyt Ægteskab med Charlotte Elisabeth v. Storm, f. c. 1672, Enke efter Oberstlieutenant af Artilleriet Henrich v. Koppelow og Datter af Generalmajor og Commandant i Frederiksstad Arved Christian v. S. til Holleby († 1712) og Anna Maria v. Kock (begr. 3. Juli 1731 i Frederiksstad).

Paa en Auction, der holdtes 22. Novbr. 1698 i Christiania over en Del Jordegods efter Moderen, sal. Fru Inger Rytter, for at kunne betale velædle og velbyrdige Hans Rosencreutz, blev velæd. og velbyrd. F. C. Reichwein høistbydende paa Gaarden Gretnes i Borge Sogn ved Frederiksstad af Skyld 3 Skippund med Bygsel med underliggende Sundløkken og tilhørende Husmandsplads af Skyld $\frac{1}{2}$ Hud med Bygsel for 310 Rd., hvorfor han fik Tilslag, og efter Summens Erlæggelse udfærdigedes Auctionsskjøde 30. Januar 1699 af Auctionsforvalteren Henrik Blichfeldt, medbeseglet af Arvingerne Major Conradt Schløsser og Hans Henrich Reichwein, der havde begjæret Auctionen (thinglæst paa Borge 15. Marts 1699). — I 1706 maa Reichwein have solgt Godset til Erik Gretnes, hos hvem han ved Paategning, dateret Frederiksstad 2. Decbr. 1706, deponerer dette Auctionsskjøde, som skal være ligesaa gyldigt som et andet Skjøde, indtil han faar et saadant. 25. Janr. 1709 er Auctionsskjødet fremlagt i Commissionen paa Østby, formentlig efter Jomfru Vibeke Bjelkes Død²⁾. — 29. April 1712 (thingl. 12. Juli s. A.) udsteder F. C. Reichwein en Obligation til Sorenskriver Søren Larsen paa 150 Rd. mod Pant i Gaarden Korseberg i Borge³⁾.

¹⁾ Meddelt af Oberstlieutn. J. C. V. Hirsch (Dan. Rigsarchiv).

²⁾ Orig. p. Papir m. 3 Laksegl, tilhørende Hafslunds Fællesbrug og indlaant til Rigsarchivet i Octbr. 1875. (Norsk) Hist. Tidsskr. 3. R. V, S. 424 f.

³⁾ N. Rigsarch., Retsprot. 3619 fol. 165.

Capitain Fr. Chr. R. udstedte fra Nes 4. Janr. 1718 en Obligation til sin Svigerinde i andet Ægteskab, Fru Engel Maria Storm, Major C. F. v. Lowzows Enke, lydende paa 99 Rdlr., hvorfor han pantsatte hende 1 Punds Skyld i Reffal¹⁾. Han havde under de Svenskes Indfald i Norge i 1716 og 1718 lidt store Tab paa Gods og Eiendom.

Paa Nesgaard fandt 3. August 1722 en Aftale Sted mellem Capitain Reichwein og Frue paa den ene Side og paa den anden „samtlige tilstedeværende Søskende“, nemlig N. Fr. Reichwein, E. Reichwein og F. C. Grønvold med Hustru Justine Cathrine Reichwein, hvorved disse „offererede“ Forældrene Arbeidet af det Gods i Nesgaard med underliggende, som var dem arvelig tilfaldet og forhen udlagt efter deres Moder og Mormoder, da det ikke vel kan undværes fra Hovedgaarden, hvorimod Forældrene love at give de 2 umyndige Børn saameget til deres Landskyld, som kan svare til 5 Procent Rente af deres Capital²⁾. Dog har Lieutenant Grønvold aftalt med (Sviger)forældrene, at Opsidderne paa Korseberg og Husvig skulle gjøre fuldt Arbeide til Udgangen af 1722, men siden skal han beholde samme og tage sin Landskyld og Lam af disse 2 Gaarde. Medbeseglet af Capitain Storm og Lieutenant Johan Schløsser samt thinglæst 9. Novbr. 1722. Samtidig (3. Aug. 1722) fik Fr. Chr. Reichwein Samtykke af sine Børn til at sælge en Del Bøndergods fra Nesgaard. — Samme Dag mageskiftede Fr. Chr. R. 3 Huder med Bygsel i Korseberg i Borge til sin Svigersøn Fredr. Chri-Grønvold mod 1 Tønde ⁷³/₁₈₉ Setting Hartkorn i Nes og 1 Hud m. Bygsel i Kieslaas³⁾. 12. Decbr. 1722 solgte Capitain Fr. C. R. og Fru C. E. v. Storm Gaarden Laverød i Borge til Capitain Reichwold Semb⁴⁾.

Capitain Gustav Wilhelm v. Storm til Kambo udstedte paa

¹⁾ N. Rigsarch., Militairarch., Skiftebr. efter Major Lowzow.

²⁾ De 5 Børn af F. C. Reichweins første Ægteskab vare selvfølgelig Med-eiere af Nes som Arv efter Moderen og Mormoderen.

³⁾ N. Rigsarch. Personalialia, Reichwein. Retsprot. Nr. 3619 under de nævnte Gaarde.

⁴⁾ Efter at være gaaet gennem flere Hænder kjøbtes Gaarden 1754 af J. F. Sehested, da Premiermajor ved 1. Søndenfeldske Dragonregiment, hvorved den gjenforenedes med Nes. (N. Rigsarch., Retsprot. 3619 fol. 341).

Nesgaard 20. Decbr. 1724 en Panteobligation paa 700 Rdlr. til sin Svoger Capitain Fr. Chr. Reichwein og pantsatte ham følgende Gaarde under Kambo: Rød i Soner Annex af Skyld 1½ Skpd. Tunge, Kil 1 Skpd. Tunge, Nøchelands 1 Skø Tunge, Mork ½ Skø T., Kolsrød ½ Skø T., alt med Bygsel. Obligationen publiceredes paa Mosse Lagthing 10. Janr. 1725¹⁾.

17. Febr. 1725 solgte Fr. Chr. Reichwein Nesgaard med underliggende Gaarde til sine Børn, og to Dage senere (19. Febr.) solgte disse („Eilert Reichwein og Interessenter“) den med underliggende Bøndergods til Knud Gyldenstjerne Sehested²⁾.

19. Febr. 1730 gjorde Fr. Chr. Reichwein sit Testamente, dat. Kjerholt (Kjølholt paa Hvaler), hvorved han til sin Frue, Charlotta Elisabeth v. Storm, der i deres kjærlige Ægteskab ved sin venlige Omgjængelse har lagt Aar til hans Aar og været en ret Moder for hans Børn i hans store Svaghed og Afmagt, skjænker forud af Boet Gaarden Øredal (Hvaler), skyldende 2 Skppd. Tunge, og paalægger Børnene ubrydelig at holde hans Villie ligeoverfor hans Hustru som „en Generalmajors Datter af Herstamme“, der har virket meget til deres Fremkomst i Verden. Presterne paa Hvaler, Hr. Raphael Lund Juel og Thomas Fosgraf underskrive og besegle til Vitterlighed. — 29. Marts s. A. ansøger Charl. Elis. de Reichwein, née de Storm, fra Kjerholt om kgl. Stadfæstelse herpaa, idet hun anfører, at hun for 15 Aar siden i Boet har indbragt baade contante Penge, Boskab og Husmøbler samt været hans 5 Børn en kjærlig Moder, saa de 3 Sønner nu ere employerede og de 2 Døtre gifte og vel forsørgede. Efter de 2 fiendtlige Invasioner 1716 og 18. da deres Bo blev ruineret, har hun ved sine Venners Hjælp atter bragt alt paa Fode og i hans Svaghed, da han blev over 70 Aar, baaret Byrder og Sorger. Deres eneste fælles Søn er 14 Aar gammel og kan lidet vente af Faderen, imod hvad de andre Børn have nydt i hendes Tid. Gaarden Øredal, som Ægtefællerne have kjøbt i Fællesskab, kan være hende til stor Hjælp i hendes Enkestand, skjønt den ikke svarer til Værdien, af hvad

¹⁾ Fredstad.s og Tønsbergs Lagthingsprot. (Retspr. 57 fol. 89 b i N. Rigsarch.)

²⁾ N. Rigsarch., Retsprot. 3619 fol. 58 og 58.

hun indbragte i Boet. — Cancelliet begjærer 8. April 1730 Generalauditeur Ulr. Chr. Götsches Erklæring herom, der afgives fra Christiania 29. s. M. og forklarer, at der paa Grund af Gjæld neppe bliver 100 Rd. til Deling mellem Enken og Børnene; Gaarden skal ei overstige 300 Rd. i Værdi, hvori derhos Enkens Moder, Generalmajorinde Storm, har Pant for 160 Rdr., som hun vil eftergive Datteren, saa disse Penge ei komme Stervboet til Last, naar Testamentet bliver confirmeret, hvilket derfor anbefales. Dette sker 12. Mai s. A.¹⁾.

Capitain Reichwein og hans anden Frue maa, efter at Nes af Børnene i 1725 var solgt til daværende Major Knud Gyldenstjerne Sehested, have kjøbt de 2 ovennævnte Gaarde Kjerholt og Øredal paa Hvaler, og her har hun formentlig endnu 1737 boet, da hun i dette Aar forekommer som Fadder paa Hvaler saavelsom Sønnerne Chr. Reichwein og „Monsr. Coplow“. 15. Juni 1733 (thingl. 13. Novbr. s. A.) bygslede hun en Hud i Kjørholt til Christen Hansen, men 1741 synes hun ikke længer at eie Gaarden²⁾. Sandsynligvis er hun den „Majorinde“ Reichwein, hos hvem der i 1737 er Tale om at foretage militair Execution for resterende Kirkecontributioner efter en Henvendelse af Biskop P. Hersleb til Generalmajor Frølich, der atter henviser til Regimentschefen i Districtet, Generalmajor H. J. Huitfeldt. — Senere maa hun formentlig være flyttet til Skjeberg, hvor Broderen, Capitain Gustav Wilhelm v. Storm († 1753) boede, og her blev hun begravet 9. Septbr. 1757, 85 Aar gl. (altsaa født c. 1672) ved Christiansø (d. e. Ullerød) Kirke³⁾.

Marine Magdulene Reichwein, Georg R.s ældste Datter, blev døbt i Christiania 25. Juni 1654. Hendes første Navn hidrører øiensynlig fra Mormoderen, Fru Marine Mogensdatter (Rosensværd), hvorfor det andet sandsynligvis er Farmoderens Navn. Hun er utvivlsomt den samme, der senere omtales under Navnet Maria Magdalena R., og om hvem det i 1686 hedder, at hun ved Morfaderen velbr. Oluf Rytters Gavebrev af 20. Marts 1656

¹⁾ N. Rigsarch. Cancelli-Indlæg af sidstnævnte Datum.

²⁾ N. Rigsarch. Retsprot. 3319 fol. 167.

³⁾ Hun er vel den „Fru R.“, der er Fadder i Onsd Sommeren 1739.

i Faddergave fik Gaarden „Kietteleie“ i Gudbrandsdalen, der efter hendes Død blev givet til Søsteren Gertrud Cathrine; dette er uden Tvivl feilagtigt og skal vistnok gjælde de to yngre Søstre Gertrud Cathrine R. og Sophia Amalia R., da det er lidet sandsynligt, at Faddergaven skulde være given 2 Aar efter hendes Fødsel, hvorhos M. M. Reichwein da levede og blev voxen, mens Gert. Cathr. R. og Soph. Am. R. døde i ung Alder. I alle Fald ansøger Moderen, Fru Inger Rytter, 10. Aug. 1680 fra Frederiksstad den fungerende Statholder Erik Banner om at maatte gjøre en liden Collation med sin Datter Maria Magdalena Reichwein og velbaarne Christopher v. Hulsthorst. Hun ønsker at lade dem vie hjemme uden foregaaende Trolovelse og Lysning fra Prædikestolen paa hvilkensomhelst Dag, dog at Kirken, Presten og Skolen intet afgaar, hvilket indvilges 27. August. Kort efter har saa Vielsen fundet Sted, og 7. Juni 1681 kvitterer Christopher v. Hulsthorst paa Kobbervig Søbod for Modtagelsen af sin Hustrus Fadersarv c. 1687 $\frac{1}{2}$ Rd. Han nævnes 1673—74 som Corporal ved Helgelands og Lofodens Mariner-Compagni og 1675—76 i samme Egenskab ved Bergenhusiske Regiment og Capt. Johan Hulsthorsts Compagni, i Juni samme Aar kaldes han Gefrieder-Corporal ved samme Comp., som da laa i Strømstad under Gyldenløvefeiden, og kort efter benævnes han Cornet ved Joh. H.s Compagni af Stændernes Rytteri; 1679 staar han i samme Egenskab ved Oberstlieutn. Scharnhorsts Esqvadron af Cavalleriet og Capitain Dehns Compagni. 1683 eller 84 blev han Lieutenant ved Vesterlenske Bataillon af Marinerregimentet og synes død i Slutningen af 1685, da hans Hustru i Januar 1686 er Enke. Han var uden Tvivl Broder af den „velbyrdige“ Johan v. Hulsthorst, der i Juni 1664 var tilstede ved Udskrivning af Knegte i Nordlandene og 1666 kaldes Lieutenant ved Landdragonerne, i hvilket Aar han i Decbr. fra Throndhjem ansøger Statholderen om at blive Major ved det Dragonregiment, som tænkes oprettet, da han forhen har ført Compagni til Hest baade i Polen og her i Riget. I Tilfælde af at Hans Høie Excellence foretager sin paatænkte Reise til Nordlandene, tilbyder han sig at være hans Forbud og at fremmøde ved

Nommedalsø (Namdalseidet) 8 Mile fra Throndhjem. Statholderen vilde da kunne overbevise sig om, hvorledes Joachim Irgens plager Indbyggerne i Anledning af Hvervingen af Baadsmænd; der findes ellers nok af unge Folk til Kongens Tjeneste. Han ansøger samtidig om, at hans Broder (vistnok ovennævnte Christopher v. H.), der her i Landet har været Corporal og Kvartermester og tjent som Cornet i Sverige, maa faa den ledige Lieutenantsplads ved hans nuværende Compagni. Efter disse Oplysninger tør det vistnok sluttes, at Brødrene Hulsthorst, ligesom flere andre Tydske Officierer af Carl Gustavs Tropper, der bleve fangne i Danmark, derpaa ere gaaede i Dansk Tjeneste. Johan v. H. forekommer 1672—75 som Capitain ved Helgelands og Lofodens Marinercompagni, deltog som saadan i Gyldenløvefeiden og laa i 1676 i Strømstad. I Løbet af Sommeren blev han Ritmester ved det Ryttercompagni, som Geistligheden, Fogderne og Borgerskabet godvilligen havde oprettet og udmunderet. I August s. A. kvitterer hans Hustru Dina Hulsthorst, geboren v. Grott, for Forstrækning paa hans Gage. Presten i Karreby i Bahus Len, Hr. Severin Pedersson Strøm, nævner Ritmester „Hölstort“ blandt de Norske Officierer, der i Krigsaarene 1676—78 besøgte hans Prestegaard, hvor H. fratog ham en Hest. Før 1680 var han bleven Major ved Throndhjemske Bataillon af Marinerregimentet, og beskikkedes 2. Februar 1684 til at føre Commandoen over de 5 Reservecompagnier ved Throndhjemske Regiment; 14. Octbr. s. A. blev han Oberstlieutenant ved Reservecompagnierne af Bergenhusiske Regiment, dog med Majors Gage, der fra Octbr. 1683—Octbr. 84 var 37 Rdlr. maanedlig, men derpaa kun 27 Rdlr. Fra 1686 opføres han blandt Pensionair- og Gratialpersoner, sidste Gang i Aaret 1692, da han formentlig er død; hans Pensionskvitteringer ere i 1687—88 daterede fra Bergen. Hans Søn er maaske Valentin Hylsthorst, der 1688—89 forekommer som Sergeant ved det nye gevorbne Infanteri-Regiment under Oberst P. Krag. Johan v. Hulsthorst bruger et Vaaben med en Tverbjelke, foroven ledsaget af 1, forneden af 3 sexoddede Stjerner, paa Hjelmen en halv opspringende Hjort mod høire. Trods Uligheden i Vaaben maa vel den hos Anrep (Svenska

Adelns Ättartaflor) i Sverige 1646 adlede Oberstlieutenant Johan v. Hulsthorst, der var fra Østersøprovinserne, være en Slægtning af de her nævnte Personer af samme Navn¹⁾.

Gertrud Karine (Cathrine) Reichwein synes, efter hvad der ovenfor er oplyst, at være den af Søstrene, der er født nærmest efter Marine Magdalene, og som af Morfaderen Oluf Rytter ved Gavebrev af 20. Marts 1656 fik Gaarden „Kietteleie“ i Gudbrandsdalen i Faddergave. Da hun i Decbr. 1672 var afgaaet ved Døden, formentlig c. 16 Aar gammel, overgik Gaarden vistnok til Søsteren Sophia Amalia R. Naar det i de Benzonske Stamtavler i Danske Rigsarchiv hedder, at G. K. Reichwein var gift med Christian Dumbar, da er dette urigtigt, eftersom hun arvedes af sine Søsken. Hvis der overhovedet er noget i Beretningen, kan den kun gjælde en Aftale om et Ægteskab, der skulde indgaaes senere, men Christian Dumbar vides hidtil ikke at have været i Norge. Han var fjerde Søn af den Skotske Adelsmand Patrick Dumbar til Spannerup i Skaane. Oberstlieutenant over det Skaanske Regiment (f. 1598, † 1646), der siden 1637 var gift med Maren Frantzdatter Munck, og maa altsaa være født i Begyndelsen af 1640-Aarene²⁾.

Sophia Amalia Reichwein var formentlig den tredie af Georg R.s Døtre og født c. 1657. Som nævnt maa det formentlig være hende, der arvede Søsterens Faddergave, Gaarden i Gudbrandsdalen, men ogsaa hun døde i Decbr. 1672 og arvedes af sine Søsken. Hver Søsters Fædrearv var, som nævnt, c. 1687^{1/2} Rdlr., hvoraf der paa Halvbroderen Georg R.s Lod faldt c. 262^{1/2}, der, som nævnt ovenfor, ved en Bythingsdom i Christiania 1677 tilkjendtes ham. Ved denne Leilighed oplyses det

Anledning af Begravelsesomkostningerne, at Søstrene vare nedlagte med Kniplinger til 2 Rd. Alnen og med Hollandsk Lærred til Dynerne i Kisten, hvorhos der tilføies, at hverken Lov eller

¹⁾ N. Rigsarch. Statholdersk. Docum. 1666, Commissariatsregnsk. under Krigen 1675 – 78. Holmberg, Bohusläns Hist. och Beskrifn. (1. Udg.) III S. 495.

²⁾ Se Ligprædiken over Patrick Dumbar af Frederik Hansen Hiort. Kbhvn. 1649. 4.

Reces forbyder saa høiadelige Børn at nedlægges i saa fint Lærred og Knipels, „og om det havde været Taft“¹⁾.

Inger Reichwein, vistnok Generalmajor Georg R.s fjerde Datter og født i sidste Halvdel af 1650-Aarene (c. 1658?). Hun var den første af Søstrene, der blev gift, idet hun 10. Februar 1677 indtraadte i Ægteskab med Capitain *Lorentz Baltazar Silber-nagel*, uden Tvivl en Tydsker, der allerede 1670 var Capitain ved Smaalenske Infanteri-Regiment og bosat i Holmestrand, hvor han 1673 gav 20 Rdlr. til Kirkens Opførelse. Han bruger et tverdelt Vaaben, i hvis øverste Halvdel en Ørn med udslagne Vinger, holdende en Nagle i høire Klo; i nederste Halvdel 3 bjelkevis lagte Roser; paa Hjelmen 2 Vinger. I 1676—78 er han ansat ved Bergenhuiske Regiment og laa i Janr. til April 1676 med sit Compagni i „Leggene“, men i August s. A. med Regimentet i Grindør Leir (Bahus Len); 12. Octbr. 1676 udsteder han en Obligation til Amtmand Ove Lange paa 760 Rdlr., der 22. Juli 1682 begjærede og fik den indfriet af Fru Inger Rytter, da S. allerede var ude af Landet. Fra Nytaar til Paaske 1677 var Silbernagels Compagni tilligemed Oberstlieutenant Chr. Holbergs indkvarteret i Odalen, hvorfor Almuen i Octbr. 1678 begjærer Erstatning i Skatterne, som tilstodes. I Octbr. 1677 laa han i Marstrand²⁾. Det var under Silbernagels Fraværelse i Bahuslen, at Fru Inger Reichwein, der agtede at begive sig til sin Mand, paa Gjennemreisen i Christiania om Sommeren 1678 kom til at logere paa samme Sted som Capitain Arentz³⁾, med hvem hun kom i et nærmere Bekjendtskab, som gav deres Omgivelser Anledning til Omtale, hvilket kom for Silbernagels Øre og vakte hans Jalousie. Han skal nu have faaet Arentz arresteret, men kort efter blev denne dræbt af Silbernagel, saa at det havde Udseende af et overlagt Mord, hvorfor han 1. August 1678 kom fra sit Compagni i Bergenhuiske Regiment. For at

¹⁾ Chra. Thingprot. 1677 i N. Rigsarch. (Nr. 61) fol. 1.

²⁾ N. Rigsarch., Militaire Ruller 1662—70. — Landcommiss. Regnsk. — Holmestrands Kirkestol.

³⁾ Formodentlig den Friderich Arentz, der i 1676 var Fændrik; han har i 1678 altsaa neppe været Capitain, siden Silbernagel omtaler ham som en, der lod sig kalde saaledes.

forsvare sig sigtede nu S. sin Hustru for Utroskab og lod optage Vidnesbyrd angaaende Forholdet ved Christiania Bything 11. Octbr. 1678. Nils Berg paa „velædle“ L. B. Silbernagels Vegne havde 12. Septbr. indstævnet forskjellige Personer til at afgive Vidnesbyrd angaaende hans Ægtefælle velbr. Inger Reichwein, som han beskylder for at have „omreist Land og Strand fra et Sted til andet, ja og søgt Seng og Sæde“ med en, som lod sig kalde Capitain Arentz. Ligesaa var citeret „Arentz's Arvinger“ og velbr. Inger Reichwein, om de dertil havde noget at svare, ligesom Slævningen var forkyndt for velbr. Fru Inger Rytters Bopæl. — Inger Pedersdatter, sal. Anders Larsens, hos hvem de havde logeret, lod skriftlig svare, „at hun intet uærligt eller usømmeligt har seet efter „Jomfru“ Inger Reichwein i hendes Hus og den fortænkte Person.“ — Simen Broch lod svare, „at Jomfruen paa en Nat eller to logerede udi hans Hus, da hun reiste til Hedemarken til hendes Broder,“ og havde ellers intet at svare. Et Par Vidner havde intet at oplyse. — Bytjeneren havde med en anden Mand været hos „Madame Reichweins, Hr. Capitain Silbernagels kaldet“, med Beskikkelsen og fik den Besked, at hun gjerne selv vilde give skriftligt Svar i Sagen. — Karen Christensdatter forklarede, at i Sommer efter St. Hansdag havde hun aftalt med nogle Viggværing's Folk at reise med dem paa en Baad til Sodenes, og da de skulde reise, kom „en Officerer med et Kvindfolk“, der ogsaa skulde følge med. Paa Veien spurgte hun Anders Vognmands Datter, hvem de fremmede vare, og fik til Svar: Inger Reichvin, som vil reise til sin Mand. De vare sammen paa Baaden fra Onsdag Aften til Søndag Middag, da de kom til Sodenes, og saa hun i den Tid „ingen Ufinhed af dennem enten i Ord eller Gjæringer“. Deres første Hvile var i Drøbak, den anden paa en Ø, hvis Navn hun ikke erindrer, den tredie i Styrisund, den fjerde paa Hundebstrand paa Sodenes, hvor hun skiltes fra dem.

Mandag 16. Decbr. 1678 fremstillede „velædle“ Hr. Capitain L. B. Silbernagel sig paa Bythinget med sin Fuldmægtig Nils Berg og fremlagde en Rigens Citation, dateret Agershus 15. Novbr. næst afvigte, hvorved flere Personer stævnedes til at aflægge

Vidnesbyrd, om hvad der var passeret mellem en fremmed, der har ladet sig kalde Capitain Arentz, og Silbernagels Ægtefrue Inger Reichwein, nedens de logerede i Inger Pedersdatters og Simen Brochs Huse og ellers, da de sammen skal være bortreist og igjenkommen og atter i Følge skal have bortreist med videre. Ligesaa var indstævnet Fru Inger Reichwein eller hendes Moder Fru Inger Rytter eller hvem, der vilde høre og svare til samme Prov, samt endelig den saakaldte Capitain Arentz's Eftermaalsmænd her i Landet eller andensteds, der vilde forsvare hans Bedrifter. — Inger Pedersdatter gav i sit Hjem for 2 udskikkede Mænd den Forklaring, at den døde Arentz i $\frac{1}{2}$ Aars Tid har logeret i hendes Hus, før Inger Reichwein didkom. De boede der samtidig omtrent 6 Uger, men hun har intet usømmeligt seet af dem; men de holdt meget tilsammen, saa han kunde aldrig være fra hendes Kammers, men hvad de bestilte, maa de selv vide. Om Pigen, der redte deres Senge, ved mere, har hun at frasige. Imidlertid ere de begge reiste fra Christiania til Bragernes, været 4 à 5 Nætter borte og kom sammen tilbage. Derpaa ere de reiste til Folloug med Bagerens Datter, som Inger Reichwein sagdes at skulle være Brudekvinde til, endog det ikke saa var, og vare de tilsammen borte i 14 Dages Tid, førend de tilsammen kom tilbage. Er der passeret noget usømmeligt mellem dem, da sagde hun, at ingen anden var Aarsag dertil end et medhavende Kvindfolk Anne Hagensdatter. En Mand fra Bragernes, Hans Riber, som Moderen, Fru Inger Rytter, havde hidsendt, har fortalt hende, at han saa Inger Reichweins Side blottet i Sengen, og denne samme Capitain skulde være derhos og det uden Blusel; dog havde hun ei selv seet det. — Pigen Aaste Larsdatter forklarede, at Capitain Arentz og Fru Inger Reichwein havde ligget til Logemente hos hendes Madmoder Inger, Anders Larsens, og i den Tid nogle Gange reist bort og kommen tilbage sammen, og Capitainen gik ofte ud og ind til Fru Inger R. paa Kammeret, men hvad de ellers bestilte, vidste hun ikke. Engang kom der et Brev til Fruen fra hendes Broder, hvorover hun blev saa vred, at hun sagde, at hun aldrig mere skulde komme til hendes Moder eller Mand igjen. —

Kirstine Brandt og hendes Pige vare bortreiste, men Datteren, der var syg, forklarede for 2 af Retten udsendte Mænd, at hende intet usømmeligt af Capitainen eller „Jomfru“ Inger Reichwein er bevidst, ja hun har „ikke engang seet, at de have kyst hverandre.“ Ellers kunde hun ikke negte, at den Gang Hans Riber var paa Kammerset hos hende saavel som Capitain Arentz, „at hun jo udi Sengen laa ganske nøgen, og med den ene Arm og Brøst ganske blot og nøgen over Klæderne.“ Hun sagde da til hende: „Min Hjertens Jomfru, hvor kommer det, I ligger nøgen.“ Hun erindrer ikke hendes Svar, men spurgte saa, om hun ikke efter Aftale vilde følge med til Agers Kirke, hvortil I. R. svarede jo, hun vilde strax staa op og klæde sig, hvorpaa hun gik hjem. Siden kom Fru I. R. efter hende, og de fulgtes ad til Ager. — Simen Broch vidste, at Fru Inger Reichwein logerede 3 Nætter i hans Hus, efter at han fik spurgt, at „Arentz var bleven død“. 2 Vidner vidste intet at forklare¹⁾.

Kunde disse Vidnesbyrd endnu lade nogen Tvivl tilbage om Sagens sande Sammenhæng, saa er dette ikke paa nogen Maade Tilfældet med de Forklaringer, som afgaves paa Ager 14. Decbr. 1678, om de ere at stole paa. Herhen havde nemlig „velædle“ Capt. L. B. Silbernagel med en Stævning, dat. Agershus 15. Novbr., indkaldt Fru Inger Rytter, Inger Reichwein eller Capt. Arentz's Vedkommende til at høre, hvad hans Vidner forklarede. Skjønt ingen af de nævnte mødte, bleve Vidnerne afhørte, om hvad de havde iagttaget paa Bestum (i Ager), hvor Capt. A., Fru Inger Reichwein og et gammelt Kvindfolk Anne Hagensdatter havde overnattet baade Dagen før Himmelfartsdag, da de reiste til Bragernes, og senere, da de kom derfra kort efter Inger Reichweins Stiffaders, Nicolai Silbersteins, Død. Hans Nielsen Bestums Forklaring er endnu noget ubestemt, men hans Kone Ambjørg Johansdatter, til hvem det først af Anne Hagensdatter blev sagt, at Capitainen var Fruens Mands Broder og skulde have hendes Søster til Ægte, havde seet, at Capitainen ved Bordet „kysset og klappet nogle Gange Fruen paa Haan-

¹⁾ N. Rigsarch., Retsprot. 162 fol. 50 og 66.

den“, hvoraf hun forstod, at han ikke var hendes Mands Broder, „mens syntes Uraad paafærde“. To Dage efter kom de tilbage, da Silberstein laa Lig. Det var imidlertid en Tjenesstepige paa Bestum, Mari Asbjørnsdatter, der havde gjort de mest graverende Iagttagelser, der, om de vare sande, afgjorde Sagen, men her ikke nærmere skulle refereres¹⁾. — Capt. Silbernagel havde ogsaa ladet optage endnu 2 Thingsvidner nemlig af 21. Novbr. under Sorenskriver Matthis Bjørns Haand (Tønsberg Len) og 19. Decbr. 1678 ved Sorenskriver Peder Hansen (Follo), men disse Steders Thingprotokoller vides ikke bevarede for dette Aar. I det følgende Aar var Sagen for geistlig Ret, idet Capitain Silbernagel havde indstevnet sin Hustru, Fru Inger Reichwein, for Christiania Capitel. Hans Fuldmægtig var Nils Berg, hendes Reinholt Wordeman. Fru Inger Rytter havde i Marts 1679 andraget for Statholderskabet at være citeret for Capitelet af Capt. Silbernagel, hvorved han vil forkleine hendes Ære, og beder, at Hr. Diderik Muus maa procedere hendes Sag, hvilket bevilges 20 Marts, om han dertil er villig. Datteren Fru Inger Reichwein andrager 26. Marts, at Capt. Silbernagel stævner hende angaaende Liv og Ære, og begjærer sin Sag procederet af Reinholt Wordeman, hvilket 2. April tillades, om han er villig²⁾. Paa Capitelets Møde 3. April 1679 lod S. producere de 4 ovennævnte Thingsvidner. Capitelet erklærede, at da disse Prov vare tagne, uden at Fru Inger R. eller hendes Forsvar vare stævnede til at paahøre samme³⁾, kan Sagen ikke paadømmes. Paa Spørgsmaal fra Fruens Fuldmægtig om, hvor Stævning kunde forkyndes for Capt. Silbernagel, svarede: paa Sundby i Hofs Sogn (Jarlsberg), tilhørende Amtmand Ove Lange. 10. Mai 1679 andrager Fru Inger Reichweins Broder, Major Georg R., for Statholderskahet, at Capt. Silbernagels erhvervede Kongsdag, som alene angaar det begangne Mord (paa Capt. Arentz) nu snart maa have Ende, og da han ingen vis Bopæl har og distraherer sine Midler, som ogsaa ere hans Frues, paa adskillige

¹⁾ N. Rigsarch., Agers Thingprot., Retspr. Nr. 386 a fol. 19 f.

²⁾ N. Rigsarch., Statholdersk. Suppl. Prot. 1671—82 Nr. 2085 og 2086.

³⁾ Dette siges dog i de to bevarede Thingsvidner udtrykkelig at være skeet.

Steder, og da han er en Udlænding, kan han derfor let retirere sig herfra, efterladende Ansøgerens Søster et skammeligt Rygte og uværdig fortærede Midler. Da Silbernagel med ulovlige, forvirrede Sankeprov og offentlige Stævnamaal har saggivet hans Søster paa Liv og Ære, begjæres, at S. maa tilholdes at stille nøiagtig Caution for sin Tilstedeblivelse til Sagens Uddrag samt for Procesomkostninger. Statholderskabets committerede resolve 30. Mai, at Lagmanden Laurits Christensen skal tilkjendegive, om Kongsdagen er expireret, og i saa Fald maa der gjøres Ansøgning til Hs. høie Excellence (Statholder U. F. Gyldenløve).

G. Reichwein androg endvidere 10. Mai, hvorledes Silbernagel til Skjul og Forsvar for hans begangne Mord har angrebet hans Søster Inger Reichwein med offentlig Stævnamaal paa Liv og Ære som den, „der skulde letfærdigens forbrudt Ægteskabs Tro og adelig Ære, afsagt sin Ægtemand og bortstrippet med en anden etc.“, hvorved S. har lagt Rænker for „dette fattige unge ukyndige og faderløse Menneske“ at kunne fange og forderve, og derhos forhvervet Øvrighedens Arrest paa hendes Patrimonium, saa hun intet skulde have til Livs Ophold eller Forsvar for sin Uskyldighed, Liv og Ære for Retten, ligesom han har dræbt et efter hans Angivende arresteret Menneske, for at han ikke skulde kunne forsvare sin Uskyldighed. Silbernagel har ogsaa, da Mordet skede, berøvet hans Søster hendes Guldarmbaand, Ringe og Kostbarheder, som hun havde paa sig. Da hun nu har mistet alt til Livs Ophold og Æres Opreisning, begjæres, at den paa vrang Beretning erhvervede Arrest maatte frilades og hendes Moder tilholdes at forskaffe hende 200 Rdlr. af hendes Patrimonium til nævnte Øiemed. De committerede resolve 30. Mai, at det ikke kan negtes hende at faa det nødvendige til Livs Ophold og hendes Sags Forsvar af hendes Patrimonium, især naar det overgives Broderen til Disposition, ligesom Moderen formentlig vil assistere Datteren ved Forskud eller Udbetaling af Arven¹⁾. — 27. Juni 1679 var Sagen atter for Capitelet med de samme Fuldmægtige. Fru Inger Reichwein

¹⁾ N. Rigsarch., Statholdersk. Suppl. Prot. for 1679 Nr. 2097 og 2098.

havde indstævnet Capt. Silbernagel for et begaaet Mord og begjærede Skilsmisse. Da det ikke endnu er paakjendt, om det er Mord og Ubodemaal, kan Skilsmisedom ikke afsiges. — 18. Octbr. 1680 erklærer Capitelet, at de ovennævnte 4 Thingsvidner vare af den ordinarie Overdommer¹⁾ kjendte svækkede og ugyl-dige, hvorfor de ei bør komme Fru Inger Reichwein til nogen Skade paa hendes gode Navn og Rygte²⁾.

Flere helt samtidige Kilder angaaende disse Begivenheder kjendes for Tiden ikke, men dengang Skiftet paa Kobbervigen efter Generaladjutant N. Silberstein sluttedes i Januar 1686, oplyses det, at Capitain Silbernagel var bleven dømt fra Livet for Drabet paa Capitain Arentz, hvorefter han undveg; Fru Inger Reichwein erholdt da Skilsmisedom og blev derpaa, formentlig i 1683, gift med sin anden Mand, Generalgevaldiger Gottfried v. Sorgern.

Allerede i Skiftesamlingen paa Kobbervigen 28. April 1679 havde Capitain Silbernagel ved sin Fuldmægtig Nils Berg forlangt udleveret en der staaende Kiste, indeholdende Sølvtoi og militaire Effecter, hvormed Fru Inger Rytter erklærede sig ganske uvidende. For at betale Amtmand Ove Lange 797½ Rd. fik han Udlæg i Løsøre og Jordegods (Dal i Vardal, Berger i Valdernes og Hestvold i Løiten), ligesaa for 126 Rd., han tiltrængte til „den viderlige Proces“, hvori han er geraaden. Resten af Fru Inger Reichweins Arv, c. 472 Rd., skulde indestaa indtil videre³⁾.

I en Sag mellem Fru Inger Reichwein og Magistraten i Christiania blev der 4. Mai 1681 afsagt følgende Dom: Fru I. R. findes ikke at have havt Føie til sit Stævnemaal mod Borgermester og Raad, hvorfor hun tilkjendes at betale dem 10 Rdlr.⁴⁾ Sagen gjaldt maaske de i 1678 ved Bythinget optagne Vidneprov.

Ved det store Opgjør mellem Fru Inger Rytter og hendes Børn for den ovenomtalte Commission i 1691, angives Fru Inger

¹⁾ Formentlig Lagmanden, men Lagthingsprot. vides ikke bevaret.

²⁾ N. Rigsarch., Christiania Capitelsbog 1651—98, fol. 138 f. 142.

³⁾ N. Rigsarch., Retsprot. 1437 fol. 227 f. 230 f.

⁴⁾ N. Rigsarch., Overhofrettens Afsigtsprot. Nr. 16.

Reichweins Arvelod efter Faderen og de to afdøde Søstre med Renter at udgjøre c. 2167 Rd., hvoraf Moderen i Aarenes Løb har udbetalt saameget til Fru Inger Reichwein og hendes to Ægtefæller, at hun i 1691 kun havde c. 177 Rd. tilgode. — Sorenskriver Oluf Pedersen Abel havde 13. Decbr. 1683 dømt Fru Inger Rytter til at holde Datterens Mand, G. v. Sorgern, skadesløs for de 760 Rd., hun havde betalt Amtmand Ove Lange ifølge Capitain Silbernagels Obligation af 2. Octbr. 1676, hvorfor O. Lange vistnok havde lovet at være Fru Inger Rytter ansvarlig, et Løfte, han havde gjentaaget 22. Juli 1682, da Silbernagel allerede var condemneret, men endnu i Januar 1686 havde han ikke opfyldt samme¹⁾. — Ved Skiftets Slutning efter N. Silberstein i Januar 1686 siges Generalgevaldigers Frue at tilkomme c. 1723 Rd., hvoraf dog noget er betalt. Hun erholdt i Jordegods Lunde i Tryssel, en af Sørbygaardene, Hellerud i Agershered og Obligationer. 29. August 1687 havde v. Sorgern tabt en Proces for Høiesteret mod Fru Inger Rytter angaaende Gaarden Hoel paa Thoten, som han havde solgt, og skulde betale 30 Rd. i Omkostninger.

Generalgevaldiger Gottfried v. Sorgern var utvivlsomt en af de mange Tydske Officierer, der hvervedes til Norge i Anledning af Krigen mod Sverige i 1670-Aarene. Han kvitterer fra Oddevald 30. August 1677 paa Tydsk for Penge til Svenske Fanger²⁾. Han opføres i samme Egenskab i Militaircalenderne indtil 1684, da han bliver Generalgevaldiger-Lieutenant, og forsvinder derfra c. 1687. — I October og November 1684 havde han en Sag for Christiania Bything mod Gert Ottmand i Anledning af gjensidig Udskjælden paa Tydsk, uden at det synes at være kommet til noget endeligt Resultat. — I Juli 1687 tilkjendes Fru Inger Rytter de 1000 Rd. af Sr. Jørgen Pedersen, hvorpaa han havde udstedt Obligation 11. Apr. 1672 til hendes Mand Helvaderus Silberstein; heraf var paa Skiftet i Januar 1686 udlagt 300 Rd. til Generalgevaldiger Gottfr. v. Sorgern, der 19. April s. A. havde transporteret dem til Borgermester Johan Petersen. S. A. havde

¹⁾ N. Rigsarch., Retsprot. Nr. 1411 fol. 125—28 og 1412 fol. 11—15.

²⁾ N. Rigsarch., Generalkrigscomm. Regnsk. Pakke Nr. 37.

G. v. Sorgern en Sag ved Bythinget mod nysnævnte Gert Ottmands Enke Kirsten angaaende Leie af Gaarden Hellerud i Aker, der var forpagtet af Fru Inger Rytter efter Contract af 16. Octbr. 1682, som kjendtes gyldig til Aaremaalets Udløb, skjønt Gaarden senere var udlagt hans Hustru Inger Reichwein i hendes Arv, og han nu ønskede Leien hævet¹). En Udbetalingsordre af 31. Decbr. 1687 fra H. Rosencreutz til Landcommissair Fr. Mercker lyder paa de 3 resterende Kvartaler af hans Gage i Aaret 1687 med Bemærkning, at hans Kjærestes Kvittering validerer. 31. Marts 1688 kvitterer hun nu fra Christiania herfor (150 Rdlr.), da han er forløvet at reise til Danmark. Han synes ikke at være vendt tilbage fra denne Reise og er da formentlig død, hvorpaa Enken, Fru Inger Reichwein, som lidet eller intet eiede, kom i Huset hos sin Svoger, Major Conrad Schlösser, der da boede i Nes Sogn paa Romerige, og var der i hele 10 Aar, ogsaa efter at hendes Søster, Schlössers Hustru, var død. Da imidlertid Skiftet efter Moderen, Fru Inger Rytter, var sluttet i Januar 1703, hvorved Fru Inger Reichwein fik Jordegods for c. 404 Rd., og Major S. igjen var gift, gjorde han Fordring paa Erstatning for hendes Ophold i 8 Aar, hvorimod hun forklarede at have gjort Fyldest derfor ved at deltage i Husets Bestyrelse og stillede andre Fordringer, som f. Ex. for Laan til Schlössers Søn Georg Arnold S., Underhold af Schlössers uægte Datter Annichen, som han paastod havde været hendes Tjenestepige o. s. v. Som vanligt i Slægten blev heraf en Proces, der var for Underretten i Nes Sogn paa Romerige i Marts og April 1703. Aaret forud var der nemlig falden en Høiesteretsdom om Jordegodsets Skifte og Deling efter Fru Inger Rytter, der iverk-sattes paa Skiftet 16.—17. Januar 1703. Fru Inger Reichwein havde givet Major Schlösser Transport paa Jordegods for ydet Forstrækning, saa hans hele Fordring paa hende nu beløb sig til c. 287½ Rdlr., hvorfor han gjorde Paastand paa Indførsel i det hende tilfaldne Jordegods, Hoel paa Thoten samt Lund og Sørby i Tryssil, hvilkken Paastand fik Medhold ved Underretsdom

¹) N. Rigsarch., Chra. Bythingsprot. 1684 (Nr. 165) fol. 50 og 53 ff. 1687 (Nr. 168) fol. 8, 13 og 61 f.

af 24. April 1703¹⁾. Dette Jordegods var dog ogsaa givet Broderen, Oberst G. Reichwein, i Pant for given Forstrækning af 100 Rdlr. Herved fandt Provst Jens Colstrup, Sogneprest til Nes paa Romerige, sig imidlertid brøsthølden, da han tidligere havde faaet Transport af Fru Inger Reichwein paa Godset paa Thoten²⁾ for gjort Forstrækning af 500 Slettedaler. Han indstævnedes Sagen for Lagmanden H. Stockfleth, der 17. Januar 1704 gav en Afvisningskjendelse af hans Krav. Da Major Schløsser nu lod holde Execution i Fru Inger Reichweins Bolig paa Nøstevolden under Gisle i Asker Sogn, gav hun selv Anvisning paa sit Jordegods i Thotens Prestegjæld, og da han vilde exeqvare paa Skifstad paa Thoten 18. Juni 1704, fremlagde Colstrup en Statholderstævning til Overhofretten af 12. Juni s. A. over Lagmanden i Anledning af Afvisningskjendelsen, idet han formente, at han dog burde have paakjendt Klagen over Underrettsdommen, idet Sorenskriveren havde været uvidende om Transporten, og Majorens Arrest var senere end denne, hvorhos ingen Namsdom var hende overgaaet, da der burde været dømt, om Majoren kunde opnaa Betaling af Godset uanseen Provstens Transport. Ogsaa Major S. stævnes, da han ikke var uvidende om Sammenhængen. Sagen, der skulde have været for Overhofretten i Januar 1705, kom ikke frem før i April, da Colstrup i sit Indlæg, dat. Nes 16. April, gjør Paastand paa at beholde det udlagte Jordegods eller sine 500 Slettedaler tilbage; i alle Fald formener han, at hverken Sorenskriverens eller Lagmandens Dom bør være ham, som ukaldet, til Præjudits. Da Schl. har anket over ulige Deling; foreslaar Colstrup enten at overtage den yngre Søsters (S.s sal. Frues) Lod eller den ældre Søsters, Fru Inger Reichweins, og derpaa tilsvare Schløsser, hvad Retten maatte tilkjende ham. Paa S.s Vegne indgav P. Børgesøn Svar herpaa, dat. Christiania 20. April 1705, hvori Sagens Gang fremstilles, som ovenfor gjengivet, hvorhos det fremhæves, at Lagmandskjendelsen

¹⁾ N. Rigsarch., Retsprot. Nr. 460, fol. 18—26.

²⁾ Saavidt sees, er det her Gaardene Skjefstad, Hoel, Gaarløs og Skara Sagen gjælder, se Overhofr. Votprot. 1705, fol. 40 f. Gaarder og Kvigstad havde G. v. Sorgen i 1686 gjort Paastand paa (N. Rigsarch. Yngre Dipl. Saml. 19. Juni 1688),

klart nok har vist, hvorfor Provsten ikke kan høres med sin Stævning, da Overretterne ikke kunne paadømme, hvad der ikke har været paadømt ved Underretten, idet han savner Hjemthingsdom for den omtvistede Transport, ligesom ogsaa denne er foretagen, før hun havde faaet sin Lodseddel i Hænde, paa hvad Gods hun skulde have, og efter at Schl. paa Skiftet efter hendes Moder havde fremsat sin Fordring. S. er ved Colstrups Citation hindret i sin Indførsel i Godset og gjør derfor Paastand paa Stadfæstelse af Lagthingsdommen, Indførselens Fremme og en Erstatning af 200 Rdlr. Saavel ved Overhofrettens Dom af 23. April 1705 som senere ved Høiesteret fik Schløsser Medhold, og 28. Mai 1707 holdtes endelig den tidligere standsede Indførselsforretning ved de af Lagmanden allerede første Gang opnævnte Commissarier, Sorenskriverne Nils Hedemark og Christian Sommerfeldt, i hvilken Anledning Colstrup atter 7. Marts 1708 erholdt Statholderstævning over dem og Oberstlieutenant Schløsser til at møde for Overhofretten, idet han formener, at Dommene ere extendede til at angaa hans Gods, medens de kun angik Gjældsforholdet mellem Fru Inger Reichwein og Schløsser, hvorfor han haaber Executionsforretningen underkjendt og Godset sig restitueret. (Anvist for Hedemarch paa Samsal og Sommerfeldt paa Hun 13. og 14. Marts 1708, for Schløsser paa Frederikssten 28. Marts). Da Forholdet er det samme, som ovenfor omtalt under Hans Henrich Reichwein (se S. 93), faar Sagen 10. Decbr. 1708 samme Udfald for Overhofretten, der henholder sig til sin Dom af 23. April 1705, stadfæstet af Høiesteret 3. Juli 1706, der giver Oberstlieutenant C. Schløsser Medhold¹⁾). Ikke længe efter er formentlig Fru Inger Reichwein død, da hun ikke senere er fundet omtalt.

George Elisabeth Reichwein var født 22. August 1662, maaske paa Aker i Vang Sogn (Hedemarken), og døde 8. Marts 1699. Da hun knapt var 5 Aar gammel ved Faderens Død, er hun opdraget hos Moderen, først paa Aker og siden paa Kobbervigen ved Strømsø, som dennes anden Mand købte 1672. — 2. Octbr. 1681 blev hun i Sande Sogn gift med daværende Capitain Conrad

¹⁾ N. Rigsarch., Overhofrettens ovenfor citerede Protocoller og Documenter.

Schlösser ved det nationale Agershusiske Infanteri-Regiment, der var født i Duisburg i Cleve 20. Juni 1639 og Søn af Hessisk Krigscommissair Arnhold S. og Adelheid Hasselmann, der begge døde i Aaret 1671. Sønnen er uden Tvivl kommen til Norge med de udenlandske hvervede Tropper i Gyldenløvefeiden og er i alle Fald 1680 Capitain ved ovennævnte Regiment; han nævnes i Presten til Karreby, Hr. Severin Pedersson Strøms, Antegnelser om Beleiringerne af Bahus¹⁾ som Deltager i Feldttoget der i Lenet, idet han beretter, at 27. Octbr. 1677 en liden Trop Nordmænd faldt ind i Karreby Sogn og rykkede forbi „Byn Højer“. Veien toges gennem Romelanda, hvor de fratog Nedskriveren 2 Heste. Deres Anfører hed „Sløser“. Han var da Capitain ved Vesterlenske Regiment og hørte i Octbr. 1677 til Marstrands Garnison. Ved Krigens Slutning 1679 er han formodentlig kommen til Agershusiske Regiment, hvor han 17. Novbr. 1687 avancerede til Major og 23. August 1704 til Oberstlieutenant; 8. Mai 1706 blev han udnævnt til Commandant paa Frederikssten. Han afgik ved Døden 26. Septbr. 1709 og blev begravet i Agers Kirke ved Christiania. Allerede 8. Marts 1699 døde Fru George Elisabeth Reichwein, og Aaret efter, 5. Novbr. 1700 (ikke 1705), blev C. Schlösser gift paa Bragernes med Maria Feyga af Kjøbenhavn, der var Enke efter Nicolay Jantzen Arff, Commerceraad, Directeur i Ostindiske Compagni og Assessor i Høiesteret (f. 1646, † 1698), med hvem hun var bleven gift i Amsterdam 7. Juli 1677, og som ogsaaa havde været gift tidligere i Amsterdam 1670 med Judithe Raillard (f. 1649, † 1671 i Kjøbenhavn). Oberstlieutenant Schlössers Enke, Fru Maria Feyga, døde i Pesten i Kjøbenhavn 22. Juli 1711, 50 Aar gammel, og blev begravet i Petri Kirke. Med hende fik Schlösser 4 Stifbørn, men synes ikke selv at have havt Børn i dette Ægteskab, hvorimod han med G. E. Reichwein skal have havt 10 Børn, af hvilke de 8 kjendes, men kun 4 af dem bleve voxne²⁾).

¹⁾ A. E. Holmberg, Bohusläns Historia och Beskrifning (1. Udg.) III, S. 499.

²⁾ Se Lengnicks Stamtavler over Familierne Arff og Schlösser. Fru Maria Feyga bruger 1710 et Segl, hvori en halv Lilie, voxende af et Hjerte; paa Hjelmten en halv Lilie, ledsaget af Bogstaverne M. F. (N. Rigsarch., Personalial, Schlösser).

Fru George Elisabeth Reichwein havde ved Skiftecontracten af 26. Mai 1668 i Fædrenearv faaet 1000 Rdlr. og 1672 efter efter Søstrene Gertrud Karina R. og Sophia Amalia R. c. 146 Rd., hvilket med Renter af førstnævnte Sum fra 1681 og af sidstnævnte fra 1673 ved Opgjørelsen i 1691 beregnedes tilssammen til c. 1888 $\frac{1}{2}$ Rd., hvoraf Schlösser siden 6. Octbr. 1681 (4 Dage efter Brylluppet) til forskjellige Tider havde oppebaaret c. 1769 Rd., saa at han 1691 havde tilgode c. 119 Rd. Hvad han forøvrigt maatte prætere paa egne eller Medarvingers Vegne, havde han at søge ved Svigermoderen Fru Inger Rytters Værnething¹).

De langvarige Skifter efter hans Hustrues Stiffader, Generaladjutant N. Silberstein, og Svigermoderen, Fru Inger Rytter, foranledigede forskjellige Tvistigheder, der affødte Processer, hvoraf Schlösser ogsaa fik sin Part. De verserede dels mellem Slægtens egne Medlemmer, dels mellem disse og Provsten Jens Colstrup, Sogneprest til Nes paa Romerike, der søgte at gjøre Indførsel i en Del af deres Arvegods paa Thoten, hvilket imidlertid ved de endelige Høiesteretsdomme af 11. og 12. Marts 1711 ikke bifaldtes, idet Schlössers Bo beholdt dette for hans gjorte Forskud til Svogeren Hans Henrich Reichwein og Svigerinden Fru Inger Reichwein mod at holde Colstrup skadesløs for hans udlagte Penge. Da Sagerne ere omtalte ovenfor under de nævnte Slægtninges Biographier, skulde de her ikke nærmere berøres²).

Skjønt Oberstlieutenant Schlösser var død 1709 og hans Enke 1711, var Dødsboet endnu ikke afsluttet i 1713, da Skiftecommissionen dog endelig besluttede sig til at sælge Godset paa Thoten, idet Skjefstad nu afhændedes for 170 Rd. og Hoel for 150 Rd. til Opsidderne, efter at to Auctioner vare afholdte. To Garløgsgaarde havde Schlösser selv solgt til Opsidderne. Imidlertid indtraf forskjellige Dødsfald blandt dem, der havde med Boets Midler at gjøre, derpaa fulgte det Svenske Indfald i Landet m. m., saa at Boets endelige Afslutning først fandt Sted 24.

¹) N. Rigsarch., Personalia, Reichwein.

²) Jfr. ogsaa (Norsk) Hist. Tidsskr. 3. R. V, S. 425.

April 1720. De dalevende Børn vare en Søn og to Døtre, der tilsammen arvede c. 173 Rd. og et Par uviste Fordringer¹⁾.

Christiana Reichwein, Generalmajor Georg R.s yngste Datter, er født i 1660-Aarene (efter 1662) og er efter Faderens Død 1667 opvoxet i Moderens og Stiffaderens, Generaladjutant Nicolaus Silbersteins, Hus (fra 1672 Kobbervigen ved Strømsø). Paa det lange Skifte efter denne (1678—86) omtales hun oftere, og ved den endelige Afslutning deraf i Januar 1686 angives hendes Arvelod til c. 1687¹/₂ Rd. Da var hun endnu ugift, men i Novbr. s. A. siges hun at være gift med Lieutenant *Matthias Maaneskiold*, der paa Revaa Thingstue i Sande 22. Novbr. nævnte Aar lod thinglyse et Kjøbebrev, som hans Værmoder, Fru Inger Rytter, havde givet ham paa sin Andel af Nordby i Skouger Annex, nemlig 1 Skippund Salt med Bygsel over hele Gaarden²⁾. Han var en Søn af Peder Maaneskiold til Vesjø (Vese i Bro Sogn) i Bahus Len, der kaldes „Oberst og Commandant paa Bahus Slot“, og Karen Matsdatter Bagge³⁾. De nævnte Titler ere altfor høie, men ved Bahus var han tilstede under den Svenske Feide og faldt der, formentlig 1677, hvorfor Statholder U. F. Gyldenløve ansatte Sønnen Matthias M., der var opkaldt efter Morfaderen, og da havde mistet Fædrengodset, i den norske Armee⁴⁾. Han forekommer 1680 som Fændrik ved Bergenusiske Regiment og blev 1683 eller 84 Lieutenant ved Livcompagniet af samme Regim. 7. April 1685 kom han i samme Egenskab til de gevorbne Dragoner under Oberst Chr. Fr. Marschalck og 1690 til de nationale Dragoner, der 1693 forenedes med de gevorbne under samme Chef. 26. August 1707 erholdt han Capitains Charakter af Dragonerne, blev virkelig 24. Mai 1710 og fik 2. Januar 1712 Guldalske Compagni ved Brigadier Halcks Nordenfjeldske Dragoncorps, hvilket Compagni han ifølge kgl. Tilladelse 16. Mai 1716 afstod til Lieutenant Peder Collin

¹⁾ N. Rigsarch., Personalialia, Schlösser.

²⁾ N. Rigsarch., Retsprot. for Jarlsbergs Grevskab 1685—86 (Nr. 1412) fol. 110.

³⁾ Personalhist. Tidsskrift 1. R. II, S. 47—52.

⁴⁾ Medelt af Oberstlieutn. J. C. V. Hirsch efter en Ansøgning fra Sønnen Major Peter M. blandt refer. Sager for 1731 i Danske Rigsarch.

ved Oberst J. W. Øttkens nationale Dragonregiment¹⁾. Han var allerede Enkemand 1688²⁾ og blev formentlig i Slutningen af 1690-Aarene gift anden Gang med Anne Sophie Pedersdatter (Kraft)³⁾, med hvem han, foruden Datteren Karina⁴⁾, der formentlig er født i Slutningen af 1690-Aarene, havde følgende Børn, der alle ere døbte paa Bragernes: 1. Peter M., døbt 15. Mai 1700 (Moderen introduceret 18. Juni); han døde som Major 15. Juni 1742, efterladende en Datter Matthea Sophia M.⁵⁾ 2. Christiana Sophie M., døbt 22. August 1702 (Moderen introd. 29. Septbr.). 3. Ernst M., døbt 17. Marts 1705 (Moderen intr. 4. Mai). Han begravedes 6. April s. A. Kl. 12. 4. Kirstine Marie M., døbt 28. April 1706 (Mod. introd. 2. Juni). 5. Jens M., døbt 24. Septbr. 1706 (Moderen intr. 9. Novbr.). Han forliste paa en Reise til Kjøbenhavn 1739. 6. Woldemar M., døbt 15. Septbr. 1710 (Moderen intr. 17. Octbr.).

Som de fleste af de Reichweinske Svigersønner og Børn kom ogsaa M. Maaneskiold i Proces med sin Svigermoder angaaende Arven efter Georg Reichwein. Sagen synes at være begyndt ikke ret længe efter hans Giftermaal med Christiana R., idet han mente ikke at have faaet, hvad der burde tilfalde hende, medens Fru Inger Rytter paastod at have Prætensioner paa ham. Sagen gik lige til Høiesteret, hvor M. Maaneskiold synes at have vundet, idet han fra Tom ved Jarlsberg 4. Marts 1691 tilskriver Amtsforvalter Jørgen Olsen (Mandal) i Jarlsberg, at Høiesteretsdommen ikke tillader hende videre at tale paa hans Sag, og da han fornemmer, at hun har bortført sit Løsøre og Gods fra Kobbervigen, har han ansøgt Statholderen om at maatte lade gjøre Execution hos hende, da hun var først i Christiania By og siden paa Hovedstangen, hvorpaa han havde faaet naadigst Resolution. Slotsfogden vil dog ikke gjøre Execution, før det

¹⁾ N. Rigsarch., Personalia, Maaneskiold.

²⁾ 16. April 1688 døbtes paa Bragernes hans Tjenestepige Inger Eriksdatters uægte Datter Kirstine, til hvem han udlagdes som Fader.

³⁾ Personalhist. Tidsskr. 3. R. II, S. 265.

⁴⁾ Ibid. 1. R. II, S. 49.

⁵⁾ Ibid. 1. R. II, S. 47. Hun døde 7. Janr. 1798 vistnok som den sidste af Navnet, gift med Capitain Peter Rasch, † 1799

viser sig, at der intet findes til hans Betaling paa Kobbervigen. Til en saadan Besigtigelse udbeder derfor M. sig Amtsforvalterens Hjælp. Samme Dag paalægger nu denne fra Jarlsberg Lensmanden at foretage den nævnte Undersøgelse paa Kobbervigen og andensteds i Jurisdictionen efter Midler til Dommens Fyldestgjørelse. 6. Marts var Lensmanden med 2 Lagrettesmænd paa Kobbervigen, som var brugt af Erik Bjørnsen Skomager i det forløbne Aar 1690 til Helmings med Fru Inger Rytter, der allerede havde faaet sin Andel. Vel var der endnu nogle Creaturer og nogle Kister med Løsøre paa Kobbervigen, men hendes Tjener Christen Kierulf oplyste, at hun havde medtaget til Christiania en hel Del andet Løsøre, medens Gediche, sal. Søren Pedersens, havde bekommet det meste Kobber og Husgeraad i Udlæg efter Dom. Paa Avlsgaarden Heinsrud fandtes kun noget Hø. Forbud mod at bortføre noget fra Gaarden nedlagdes.

I April 1692 omtales en Sag mellem Lieutenant Maaneschiold og Vagtmesteren Anders Andersen Hof, men Sammenhængen hermed er paa Grund af manglende Materialier for Tiden ikke nærmere kjendt¹⁾. Om Maaneschiolds Uenighed med sin Svoger Hans Henrich Reichwein angaaende M.s Arvegods Vese i Bahus Len og med Søsteren Margrete M., Hans H. Reichweins Hustru, om Skarstad sammesteds er talt ovenfor under hans nævnte Svoger. Det er selvfølgelig dette „adelige Gods paa Vigsiden i Norge, som siden er bleven confisqueret til den Svenske Crone, da Efterkommerne siden har levet under Dansk Regjering“²⁾. Af Matthias Maaneschiolds Søkende blev Andreas M. 1. Juli 1687 Sergeant ved det nye Infanteriregiment (under Oberstlieutn. Paul Mathiesen), men dimitteredes igjen 18. August 1688.

---

¹⁾ N. Rigsarch., Stath. Suppl. Prot. 1692—99 Nr. 126 og 224 for 1692.

²⁾ Personalhist Tidskr. 1. R. II, S. 52.

II. Hans Børnebørn. — a. Oberst Georg Reichweins Børn.

Nicolai Christian Reichwein, en Søn af Oberst Georg R. i dennes første Ægteskab med Lisbeth Ottesdatter, er formentlig født c. 1671 paa Jørstad i Faaberg, hvor Faderen dengang boede. I en Mønsterrulle fra 1707 angives han at være 36 Aar gammel og at have tjent i 7¹/₂ Aar i Norge og 11 Aar i Frankrige¹⁾, altsaa formentlig i Regimentet Royal Danois, hvor saamange andre Nordmænd og Danske fik sin militaire Uddannelse. Efter de første 6 Aars Tjeneste i Frankrige var han bleven Lieutenant og var i Begyndelsen af Aaret 1695 kommen hjem til Norge, hvor han vistnok agtede at søge Ansættelse, da han ulykkeligvis, nærmest i Selvforsvar, begik et Drab, der atter førte ham udenlands for længere Tid. Herom forklarer de afhørte Vidner følgende: 5. April 1695 kom Lieutenant Christoph Friderich Thiis af Major Tritzschlers Compagni og Gyldenløves gevorb. Infanteriregiment Kl. 9 Formiddag ind i Jens Sørensen Kandestøbers Hus paa Bragernes, hvor han havde sit Tilhold, ledsaget af en ung Person (Lieutenant Reichwein). Han gik ind i Stuen, hvor Jens Kandestøber laa syg i sin Seng, og begjærede et Glas Brændevin og siden „et Glas efter andet med Kringler til“, indtil begge Lieutenanter bleve noget beskjenkede. Imidlertid fortalte Reichwein om sin udenlandske Reise, hvilket Thiis med Behag anhørte; de talte venligt sammen og kaldte hinanden Broder. Derpaa lod T. sin Tambour indkalde og slaa haardt paa Trommen, hvormed T. ikke vilde ophøre, skjønt den syge bad derom. R., der havde undskyldt sig for at drikke mere Brændevin, hvilket Thiis slog i Ansigtet paa Tambouren, bad om at faa leiet en Hest, som dog ikke kunde ske, da den netop skulde bruges. R. tog Handsker og Kjæp og vilde gaa ud paa Gaden, men T. viste ham Kjøkkendøren ud til Gaarden og sagde, at der var Veien,

¹⁾ Meddelt af Oberstlieutenant J. C. V. Hirsch i Danske Rigsarchiv.

som R. ogsaa gik. T. befalede Trommeslageren at stille sig ved Stuedøren til Gaden og tromme og vilde danse med Kandestøberens Kone, Maren Christensdatter, hvad hun som en gammel og skrøbelig Kone undslog sig for. Reichwein kom nu ind igjen fra Gaarden, hvorpaa T. slap Konen, greb R. i begge Hænder og sagde: „Velkommen Broder, nu ville vi danse,“ og svingede ham fra Kjøkkendøren og hen mod Gadedøren, hvor Tambouren stod og trommede, trinede saa nogle Skridt tilbage og drog sin Kaarde. Da trak R. ogsaa sin og afparerede det første Stød, som T. gjorde, idet han spurgte, om det var Alvor. R. stødte igjen efter Thiis, som derved mistede Cachetten. Ved næste Stød faldt denne om paa en Stol henne ved Sengen og raabte: „Ach, mein Gott!“ og blev saa siddende stille uden videre Bevægelse eller Tale med Kaarden i Haanden, hvorpaa Trommeslageren løb paa Dør og R. efter med Kaarden i Haanden. Da Barberen, Mester Jesper Pedersen, Jens Kandestøbers Svoger, derpaa undersøgte den døde, fandt han „et Sting, 2 Finger skraa under den venstre Patte“. R. blev nu arresteret i „Kortegaarden“. Flere Vidnesbyrd afgaves om Lieutenant T.s Raahed og Brutalitet; han havde været i Byen siden Novbr. 1694 og var saa ilde seet af Borgerskabet, at de fleste havde ønsket at være ham før kvit, „dog paa en bedre Maade“¹⁾. Først 5. Juli 1695 blev Lieutn. Christopher Fr. Thiis nedsat i Bragernes Kirkegaard om Aftenen Kl. 9 efter Hans Høie Excellence Gùldenlewes Tilladelse²⁾.

Lieutenant N. Chr. Reichwein blev sat i Arrest paa Akershus, hvor Oberstlt. Nic. de Seue da var Commandant. 19. Mai faldt i Christiania Krigsretsdøm over Lieutenant Reichwein i Anledning af det forefaldne Drab eller Duel. Da Feldtmarskalk Christian Gyldenløwe paa sin Inspectionsreise i Norge i 1695 spiste til Middag hos Commandanten 27. August, blev Lieutn. R. ført ind for at gjøre sin Opvartning, men under den opstaaede Uro fandt han Leilighed til at flygte, hvilket ogsaa er antegnet

¹⁾ N. Rigsarch., Bragernes Bythingsprot. 18. Apr. 1695 (Retsprot. Nr. 1082, fol. 22—26).

²⁾ Ibid. Bragernes Ministerialbog.

i Gyldenløwes Journal over Reisen. 17. Septbr. 1695 faldt Høiestrets Votering i Sagen, hvorved R. blev dømt til Landsforvisning paa 3 Aar¹⁾. 28. Septbr. s. A. udgik et Kongebrev til Oberstl. de Seue, hvori udtales, at det af Generalauditeur Schade optagne Forhør i Anledning af Lieutenant Reichweins Echappering viser, at bemeldte Lieutenant, som en paa Livet siddende Fange, har havt for megen Frihed, hvilket vel alvorligen burde været anseet, men da han nu er pardonneret paa Livet, efterlades ogsaa de Seue sin Forseelse med Advarsel at være varsommere en anden Gang. Den reformerede Corporal og Grenader, hvem Vagten hos Lieutenant R. var anbetroet, skal afstraffes med nogen legere Straf paa Kroppen og efter Arresten henvises til Compagniet. — 7. Octbr. 1695 takker Lieutenant R.s Fader, Oberst G. R., fra Vingnes Kongen, for at hans Søn er pardonneret for det paa Lieutn. This i Nødværge begangne Drab, og beder derhos, at Kongen hertil endnu vil lægge den Naade at pardonnerer ham for hans utidige Undvigelse af Frygt for Livets Mistelse, saa at han, naar han en Tidlang udenlands har gjort sig capabel og er saa lykkelig at se sit Fædreneland igjen, atter maa kunne vise sin Troskab og Iver for Hans Majestæts Tjeneste. En kgl. Resolution af 26. Octbr. 1695 meddeler Pardon ogsaa for Arrestens Undvigelse paa Grund af Faderens tro og gode Tjeneste. Atter hjemkommen ansøger Sønnen 30. Juni 1699 fra Vingnes om ny Ansættelse, da han ikke har opnaaet nogen Avantage i Frankrige²⁾, og blev nu c. 1700 ansat som Capitain ved Gudbrandsdalske Compagni af Reserven ved Oplandske nationale Inf. Regiment, men kom allerede 15. Marts 1701 i samme Egenkab til de da oprettede Nordenfjeldske Dragoner (Verdalske Compagni), blev 7. Marts 1705 Major, 21. Octbr. 1709 karakteriseret og 12. April 1710 virkelig Oberstlieutenant. 29. Januar

¹⁾ Velvillig Meddelelse af Jægermester C. E. A. Schøller. Jfr. N. Saml. in 8vo II, S. 117.

²⁾ Dan. Rigsarch., Norske exped. Sager 1695 Nr. 74 og 82 (meddelt af Oberstlieutenant J. C. V. Hirsch). Da G. Reichwein i 1686 ansøgte om den 1. Octbr. s. A. afdøde Oberst Bülow's Plads, anfører han, at han har tjent i 38 Aar og været saaret to Gange, ligesom Faderen havde tilbageerobret Thronhjems Len fra Svenskerne. (Dan. Rigsarch. Indk. Breve til Overkrissecretairen, meddelt af Jægermester C. E. A. Schøller).

1717 fik han Obersts Charakter og blev 12. Februar s. A. Oberst ved Nordenfjeldske Dragonregiment, først med Størdalske Compagni som Livcompagni, hvilket han dog allerede 9. April s. A. ombyttede med Verdalske. Han eiede og beboede nemlig Gaarden Trones i Verdalen, hvor saavel Bygningerne som den store Frugthave skyldtes ham. Efter erholdt Permission reiste han til Holland for at søge Lægehjælp for „sin haarde Svaghed“, idet han nemlig led af Blæresten. Han opereredes herfor 30. Mai 1718 men døde allerede Pintsedag 5. Juni; 16. Juli s. A. indberetter den commanderende General B. H. v. Lützow hans Død til Kongen og Obersecretair Gabell; Liget blev hjemført og om Morgenen 18. Juli bisat i Stiklestad Kirke. Naar det i Kirkebogen heder: begravet 22. Septbr. 1720, maa dette betyde, at Tale og Begravelsesceremoni først da holdtes¹⁾, thi hans „blylagte Egekiste“ henstod ifølge Klüwer (Norske Mindesmærker S. 66) endnu i 1820-Aarene i hans murede Gravsted ved nordre Side af Stiklestad Kirke. Hans Vaaben, der fandtes paa to Faner i Kirken, beskrives af Klüwer som „en harnisket Haand, holdende en Vindrue i hvidt Feldt; paa Hjelman to Hænder med en Vindrue i hver og derimellem 3 Fænniker, hvoraf den ene er hvid, den mellemste gul, og den tredie har Dannebroges Mærke, rødt med et hvidt Kors.“ Først i 1860-Aarene lod Formandskabet efter den daværende Sogneprests Initiativ Kisten nedgrave, medens Gravcapellet uden videre toges til Brug for Menigheden uden Hensyn til Oberstens Gavmildhed af sine ikke store Midler til offentlige Øiemed. Han havde nemlig, formentlig i Anledning af Reisen til Holland, gjort Testamente, dateret Thronhjem 23. August 1717 og confirmeret af Kongen 21. Januar 1718, hvorved han bestemte, at om han ved sin snart ventede Død som hidtil var ugift og uden Livsarvinger, 1) hans resterende Tractamente fra første Halvaar 1711 skulde tilfalde den kongelige Krigskasse²⁾; 2) at han efter al Gjælds Betaling skulde have en

1) General Lützows Correspondance-Protokol paa Thom og Verdalens Ministerialbog i Thronhjems Stiftsarchiv.

2) Som constitueret Skifteforvalter i Oberst R.s Bo i Generalmajor Buddes Sted udbeder O. Holck fra Thronhjem 29. Juni 1720 sig af Overkrigs-

efter sin Stand nogenledes reputerlig Begravelse; 3) hvad der blev tilovers af hans ringe Midler, skulde deles i 2 Parter, hvoraf den ene Del skulde tilfalde hans Halvsøskende, den anden gaa til Underhold for „de fattige Guds Lemmer i Thronhjems Hospital“ og bestyres af Hospitalsforstanderne. Testamentet er underskrevet af Hans Pedersen Evroppidan, Medtjener i Verdalen, og Peder Olsen Blix, Feldtprest ved Oberst Reichweins Regiment. Beløbet, der efter Commissionsprotokollen af 1733 blev indbetalt i Aaret 1722, udgjorde 800 Rdlr.¹⁾ Til Verdalens Kirke havde han foræret en Messehagel af Fløiel, hvorpaa et Crucifix og hans Vaaben af Sølv. En Erindringsfane om ham hang over Indgangen til Choret, og i Kirken havde han bekostet en smuk indlukket Stol²⁾.

Som Oberstlieutenant indgav N. C. Reichwein 15. April 1710 fra Trones et Forslag til Kongen om Troppernes Forstærkelse i Norge i Anledning af Krigen med Sverige. Det omfattede følgende Punkter: 1) Udskrivning af dobbelt Reserve ved Infanteri-Regimenterne som i sidste Krig. 2) Forstærkning af Dragon-Regimentet med 2 à 3 Compagnier af tidligere afskedigede Dragoner. 3) Oprettelse af 2 à 3 Compagnier à 200 Mand af de bedste af Infanteri-Regimenterne; de skulde være Grenaderer om Sommeren og Skiløbere om Vinteren og stadig ligge paa Grændserne. 4) Af Nordland kunde oprettes et skjønt Infanteri-Regiment paa 2000 Mand. 5) Det befalede „Landsens Rytteri“ bør strax at stilles paa Fode for Disciplins og Øvelses Skyld. Enhver af alle Stænder paalægges efter Evne at skaffe en Rytter; selv er han villig dertil efter 14 Dages Varsel. 6) Ved fiendtligt Indfald gaar Mand af Huse mellem 15 og 50 Aar. Bønderne skulle, saavidt muligt, skaffe Bøsser og Gevær, og hver Mand

---

commissair Sverdfeger Underretning om, hvad Oberst R.s Tilgodehavende fra 24. August 1717 til 12. Juni 1718, „da han døde“, kan beløbe sig til, hvilket tilkommer hans Arvinger, da hans Tilgodehavende fra 1711 til 23. Aug. 1717 er testamenteret Hs. Kongl. Mait. Skiftets Afslutning udstaar efter denne Meddelelse. (N. Rigsarch., Personalia, Reichwein).

¹⁾ N. Stiftelser I, S. 206 f. og III, S. 747.

²⁾ Topogr. Journal 12. Hefte S. 66 og N. Stiftelser III S. 809 og 1005 f.

forsyne sig med 3 à 4 Dusin skarpe Ladninger eller dog en 3 Alens Stage med en skarp tveegget Ljaa eller en Esponton (=: Korsgevær). Disse Mandskaber maatte altid have 6 Ugers Kost liggende. — Feldtmarskalk Grev Wedel foreslaar, at Reichweins Memorial tilstilles Generalmajor Schultzen, Brigadier Heins, Stiftamtmand v. Ahnen og flere Civilbetjente, for at det kan undersøges, om det er iverksætteligt, hvilket Kongen bifalder. Missive til Slotslovens Committerede derom udgik 17. Mai 1710¹⁾. — 27. Octbr. s. A. sender Slotsloven Forslaget til Betænkning af Stiftamtmand og commanderende Officierer. Baron Løvendal sees 10. Octbr. s. A. at befale Udskrivningen i Nordlandene efter Forslaget indstillet²⁾.

Reichwein solgte som Oberstlieutenant 20. Febr. 1716 Vingnes i Faaberg for c. 710 Rdlr. til Corporal Henning Larsen og kort efter en Del Fiskerier i Laugen, de samme, som ovenfor under Faderen ere omtalte, til Ole Baarud i Faaberg ved Skjøde af 7. Marts 1716, thinglæst 13. Juni s. A. Dette fremlagdes under en Retssag 24. Novbr. 1722³⁾.

N. C. Reichwein stadfæstede, Throindhjem 7. Marts 1716, mod en udbetalt „Fornøielse“ det 16. Juni 1712 til Peder Pedersen udstedte Skjøde paa øvre Jørstad i Faaberg, som denne nu vil overlade Svigersønnen Erik Pedersen, der har indløst Gaarden fra fremmede, til hvem den var pantsat, og som skal stille Peders ældste Søn tilfreds⁴⁾.

Jørgen Otto Reichwein er formentlig af Faderens første Ægteskab og altsaa foregaaendes Helbroder, da hans to Navne sandsynligvis hidrøre fra Opkaldelse efter Farfader og Morfader (Jørgen Reichwein og Otte Mogensen). Han blev 23. Juni 1698 Lieute-

¹⁾ N. Rigsarch., „Indlæg“ af denne Dato.

²⁾ N. Rigsarch., Slotslovens Correspond. Prot. 1710.

³⁾ N. Rigsarch., Retsprot. Nr. 765 fol. 108 f. Jfr. nedenfor under Søsteren George Catharina R.

⁴⁾ Document paa Jørstad, indlaant til Rigsarch. i April 1900. Thingl. p. Sundgaarden i Faaberg 10. Septbr. 1776 af H. Jacobsen Schmidt. Faderen, Oberst G. Reichwein, havde (Sorgendal 17. Juni 1707) fæstet sin Gaard øvre Jørstad, 4 Huder, hvoraf han eier 2 og har Bygsel over de 2 andre, til fornømtig Mand Peder Pedersen og hans Hustru paa Livstid tilligemed Reersvolden og Bakseteren. (Docum. *ibid.*)

nant (fra 1704 kaldet Premierlieutn.) ved Capitain J. H. Rummel-hofs Compagni af nationale Oplandske Infanteriregiment, ved hvilket han stod til 1706, da han sees at være død før 8. Juni; Eftermanden er udnævnt 12. Juni s. A.

Lorentz Reichwein, uden Tvivl ældste Barn af Faderens, Oberst G. Reichweins, andet Ægteskab med Catharina Larsdatter Sverdrup og født omkring 1680. I Decbr. 1694 nævnes han sammen med Moderen og i Marts 1697 med begge Forældre og sin ældste Søster som Fadder til to af hans Morbroders, Presten Nils Larsen Sverdrups, Sønner ved deres Daab i Vang paa Hedemarken. Ved disse Leiligheder kaldes han Lars, men fra den Tid, han indtræder i Armeen, benævnes han mest med Navneformen Lorentz, der siden bliver den constante. 21. Decbr. 1697 blev han Fændrik ved Capitain Brüneckers Compagni af Oplandske Infanteri-Regiment og 12. Febr. 1698 ved Capitain C. F. Lautzaus Compagni af 1. gevorbne Inf. Regiment (under Feldtmarskalk-Lieutenant Chr. Gyldenløve), kaldes 1701, som de øvrige Fændriker, Second-lieutenant og fik 16. Aug. s. A. Reisepas til fremmede Lande, blev 22. August 1702 Premierlieutenant ved Capt. D. v. Bestenbørstels Comp. af det gev. Inf. Reg. under Brigadier C. H. v. Hausmann, i hvilket Gyldenløves Regiment i 1701 gik op, og kaldes da Laurits. I 1703 (Eftermanden udnævnt 21. April) afgik han fra sit Regiment i Norge, idet han da blev Capitain i 1. danske gev. Inf. Reg. i keiserlig Tjeneste i Italien, først under Chr. Gyldenløve, senere under Trampe og Gersdorff; fra 1704 kjæmpede Regimentet i Ungarn. 3. Juni 1709 fik han Majors Charakter og vendte hjem fra keiserlig Tjeneste om Høsten s. A. 11. August 1712 blev han Oberstlieutenant, 29. Septbr. 1716 charakt. Oberst og 16. Febr. 1717 Chef for Regimentet, der siden bærer hans Navn. 12. August 1717 kom han med sin Livbataillon til Norge og henhørte først til Smaalenske Canton, men fik i Juni 1718 Commandoen i Hølands Canton under Generalmajor Gafrons Overcommando (Kongsvinger Canton). Kort efter Svenskernes Indfald underlagdes Reichwein helt Gafrons Overcommando (Vingers Canton og Oplandske Corps). Imidlertid var ogsaa R.s anden Bataillon i Slutningen af Octbr.

1718 kommen til Norge ved Larkullen og henførtes til Smaalenske Corps, der 18.—19. Novbr. marcherede over Glommen og posteredes paa Vestsiden af samme, da man ikke mente at kunne modstaa den overlegne Svenske Armee, der stod paa Østsiden¹⁾. I Marts 1719 omtales det, at R.s Bataillon ventedes til Frederiksstad, men 15. April s. A. skriver L. Reichwein fra Holmestrand til Generalkrigscommissair Bertouch i Christiania, som han benævner „Broder“, med Bøn om en speciel Ordre angaaende Levering af Fourage til Artilleri- og Officershestene paa det Sted, enhver ligger, da det ellers vægres dem; Artillerihestene kunne bedst faa Staldrum i Tønsberg. — 16. Mai s. A. tilskriver R. ham fra Tønsberg og takker for Anvisning paa Fourage til 9. Juni samt beder, at 11 Portioner maa leveres i Holmestrand og Resten i Tønsberg. Han beklager sig over det fra Bragernes sendte Brød, hvoraf en Prøve medsendes, og beder om herefter at faa det fra Tønsbergs Magazin, hvor det altid har været godt. Amtsforvalteren i Grevskabet vil ikke mere skaffe Heste til dets Afhentning, men siger, at der i Holmestrand skal skaffes Baad dertil, hvorfor han beder om Ordre i denne Anledning. Disse Breve ere skrevne paa Tydsk, formentlig mest af Hensyn til Modtageren. Vaabenet er det sædvanlige Reichweinske, kun at de 2 yderste Faner paa Hjelmen holdes af 2 harniskede Arme²⁾. 15. Juli 1719 indrykkede R.s to Batailloner i Campementet ved Rosneskilen og 17.—18. Juli vare de blandt de Tropper, der under Oberst Hartvig Huitfeldts Commando førtes over Svinesund for at besætte Strømstad. 17. Aug. mønstredes hans Regiment der, og i Slutningen af Maaneden udmarcherede igjen den norske Armee af Bahus Len³⁾. — Om Høsten 1719 vendte Regimentet, der kaldes R.s Slesvigske Regm., tilbage til Danmark⁴⁾.

¹⁾ Det er derfor ham, der omtales af E. Kraft 1718, ikke Halvbroderen, Oberst N. Chr. R., som døde i dette Aar, se (Dansk) Hist. Tidsskr. 3. R. VI S. 461.

²⁾ N. Rigsarch., Personalialia, Reichwein.

³⁾ Munthe, Optegn. af Gen. Maj. P. Todderud, Reg. Jfr. ogsaa Vaupell, Den dansk-norske Hærs Hist. I. 590, 92, 96, 601.

⁴⁾ Personalhist. Tidsskr. 3 R. I, S. 225, 233 f., 260 f. Anker, Biogr. Data om norske Generalpersoner S. 309, O. Munthe, Optegn. af Genmaj. P. Todderud, S. 122 f.

I Aaret 1720 udtraadte Reichwein af Armeen og sendtes derpaa som Envoyé extraordinaire til det keiserlige Hof i Wien, hvorhen han med Suite erholdt Reisepas 17. Septbr. s. A.¹⁾ Reisen foregik paa Grund af hans Sygelighed langsomt og lagdes over Brunsbüttel, Hamburg, hvor Legationssecretairen G. Ed. Frankenau stødte til ham, samt Prag, og først ved Nytaarstid 1721 naaede han Wien, hvor hans første Audients hos Keiseren, hvis Svar kun hørtes utydeligt, fandt Sted 7. Januar. Heller ikke meget kunde opfattes ved Audientsen 1. Februar, noget, hvorover R. ogsaa senere beklager sig. Fra denne Sendelse til Keiserhoffet er der i Danske Rigsarchiv bevaret 102 originale Skrivelser (mellem 15. Octbr. 1720 og 22. August 1722), hvoraf 90 med hans Underskrift; af disse ere 73 paa Tydsk og stiledede til Kongen, alle fra Wien og de fleste i Chifres. 14 ere skrevne til Oversecretairen i Tydske Cancelli, Christian Sehested, 2 formentlig til Storkantsleren, Grev Ulr. Ad. Holstein, og 1 til Etatsraad Frantz v. Hagen, samtlige 17 paa Fransk. Endelig findes 12 Breve paa Fransk fra Legationssecretair Frankenau, antagelig til Storkantsleren og skrevne, medens R. var paa Reise til Slesvig for at træffe sammen med Kongen. Det var under Reichweins Ophold i Wien, at Kong Frederik IV.s Dronning, Louise af Mecklenburg, døde 15. Marts 1721, og at Fyrstinden af Slesvig (Anne Sophie Reventlow) tre Uger senere blev ægteviet til Kongen. Justitiarius J. Chr. Berg²⁾ beretter, at da dette gik saa hurtigt for sig, havde Envoyéerne ved de udenlandske Hoffer ikke faaet betimelig Underretning, saa det først blev dem fortalt af vedkommende Landes Ministre. Reichwein skal da have ladet falde nogle ubetænksomme Ord, der altsaa formentlig er blevene berettede hjemme. Hvorom alting er, lykønsker imidlertid Reichwein 26. April Kongen til Ægteskabet, medens han først 14. Juni omtaler at skulle meddele Keiserhoffet Dronningens Kroning og 5. Juli omtaler Keiserens Svar paa Notificationen om Formælingen og Kroningen som holdt i almindelige Udtryk og lidet hørligt. — 7. Juni har Reichwein foreslaaet at møde

¹⁾ Prot. i Dan. Rigsarch. „Patenten de annis 1720 et 21.“

²⁾ Genealogiske Saml. i N. Rigsarch., Reichwein.

Kongen i Holsten for at forklare Hindringerne i den Slesvigske Garantiasag, som ikke kunne betros Pennen; Reisen vil medtage 5 Uger. 19. Juli erklærer han saa efter modtagen Ordre at ville møde Kongen, men er 26. Juli forsinket og endnu i Wien. 2. August, da R. staar paa Reisen til Danmark, begynde Frankenaus Rapporter, og 25. Octbr., efter at R. er kommen tilbage Tirsdag Aften (21. Oct.), er atter hans første Rapport skreven. Foruden den rent Europæiske Politik omhandle disse Indberetninger af Danske Sager især de dengang brændende Slesvigske og Holstenske Spørgsmaal samt den Rantzowske Mordsag, idet Keiseren betragtedes som øverste Lensherre; 6. Decbr. udtaler R. den Mening, at Keiseren forhaabentlig vil confirmere tidligere Aftaler om Grevskabet Rantzow og Herskabet Breitenburg, men spørger dog, hvormeget han kan tilbyde Vicekansleren for Opnaelsen heraf. 29. Novbr. beretter han, at den Engelske og den Chursachsiske Minister have meddelt ham, at Czaren i en hemmelig Tractat har lovet Sverige Hjælp til at erobre Norge eller en Del deraf til Erstatning for Afstaaelser. R. havde dertil svaret, at han ikke troede, at Sverige lod sig blende heraf. Norge med sine mange Bjergsnævninger og væbnede Indbyggere, der gjorde saa god Tjeneste som de bedste Soldater, stod ikke saaledes til at erobre, og i Sverige er Stemningen efter de to sidste Krige afgjort imod at marchere ind i Norge.

Det har været sagt, at R. ikke skal have vist synderlig Dygtighed paa sin Ministerpost, og at Chr. Aug. Berkentin derfor blev sendt som hans Afløser¹⁾. Det er imidlertid vist, at R. selv allerede 31. Januar 1722 anholder om Tilbagekaldelse, og Grunden hertil tør maaske allernærmest søges i hans slette Helbred, hvorfor han under sit Ophold i Wien har maattet bruge Bad og Brøndkur. 6. Juni 1722 takker han Kongen, fordi han vil lade Etatsraad Berkentin afløse ham. Da B. ankom 8. August til Wien, erklærer Reichwein strax at ville søge Afskedsaudients, som dog først erholdtes 17. Aug., hvorpaa han 22. Aug. udtaler Haabet om at kunne reise om 14 Dage. Han blev

¹⁾ Jfr. E. Holm, Danmark-Norges Hist. (1720—1814) I S. 109; Henvisn. S. 21.

ogsaa, som nedenfor omtales, af Keiseren benaadet med en kostbar Cadeau, bestaaende i en Ring med Ædelsten¹⁾.

26. Marts 1725 udnævntes Reichwein til Amtmand i Rendsborg (Confirm. af 22. Janr. 1731), 8. Januar 1730 til Generalmajor af Infanteriet og 6. Octbr. 1731 til Stiftsbefalingsmand over Agershus Stift og Amtmand over Agershus Amt²⁾, ved hvilken Leilighed der udfærdigedes en Instruction for ham i 17 Puncter, angaaende Archivets Overlevering, de kongelige Rettigheders og Regaliers Bevarelse, kongelige Befalingers Publication og Overholdelse, Tilsyn med de underordnede Embedsmænd og deres Embedsprotokoller, med Skifterne samt Byernes Styrelse, Skattevæsen og tilreisende, om halvjaarlige Relationers Indsendelse, Forholdet til Superintendenten og Geistligheden, Kirkerne og deres Gods, Skoler, Hospitaler og Fattigvæsen etc.³⁾. — 28. Novbr. 1732 blev Reichwein Ridder af Danebrog og valgte til Symbolum: Prudens qui patiens. I Anledning af Kong Christian VI.s Reise i Norge 1733 havde han et stort Arbeide med at sørge for Herskabernes og den talrige Suites Befordring tillands og tilvands inden hans Stift, idet der f. Ex. tiltrængtes flere hundrede Heste om Dagen. Da den kongelige Esqvadre Thorsdag 4. Juni var ankommen paa Verlen ved Moss Kl. 1 om Natten, indfandt sig om Morgenen ombord Statholder Christian Rantzow, Biskop Peder Hersleb, Generallieutenant Patroclus Rømeling og Generalmajor Lorentz Reichwein og efter aflagte allerunderdanigste Gratulation gik strax tilbage til Christiania igjen⁴⁾. Reichwein omtales ikke i Journalen ved de kongeliges Ankomst til Christiania, der fandt Sted Kl. 12 om Natten samme Dag. Han vides imidlertid at have fulgt de kongelige Herskaber til Throndhjem, paa hvilken Reise han var fraværende fra Christiania en Maanedstid (fra de første Dage af Juli til samme Tid i August). Han maa derfor have hørt til den Del af Suiten, der fra Thron-

¹⁾ Efter Uddrag, gjorte i Dan. Rigsarch. ved Cand. mag. F. Jessen.

²⁾ Dan. Rigsarch, Bestallingsprotokol.

³⁾ Afskr. i Chra. Univ. Bibl.s. Mscr. Saml. Nr 284 in fol.

⁴⁾ Se Journal og Beskr. ov. K. Chr. VI.s Reise til Norge 1733 ved Jonas Kierulf, S. 13.

hjem reiste hjem over Land, medens de kongelige Personer med en anden Del reiste Kysten rundt fra Throndhjem til Laurvigen¹⁾.

I F. A. Wessel Bergs Rescr. Saml. I S. 550 findes en kgl. Approbation af 17. Janr. 1733 paa en Anordning om Brandvæsenet i Christiania; Udkastet er gjort af Magistraten og revideret af Stiftsbefalingsmanden efter Statholderens Befaling. Ibid. S. 578 nævnes et Rescript til Generallieutn. Patroclus Rømeling og Generalmajor og Stiftsbefalingsmand L. de Reichwein om Commissarier, angaaende de Bøder, som en Del Bønder af Berg og Skjeberg Sogne foruden anden Straf ere tildømte at betale ad pios usus for Mytteri og et ondskabsfuldt Klageskrift til Kongen mod deres Øvrighed. — R.s Helbred var imidlertid vaklende, og hans Virksomhed i Fødelandet blev derfor kortvarig. Allerede i Februar 1734 fik han for sin Helbreds Skyld Tilladelse at reise til Kjøbenhavn, og her afgik han ved Døden 22. April 1735, ugift.

Efter Faderen havde han arvet en Del Jordegods. Omkring 1725 omtales Oberst og Amtmand R. at have solgt 3 Skind med Bygsel i Gaarden Gliming (Glømen) i Thrøtten Annex til Øier i Gudbrandsdalen til Erik Olsen Gliming for 20 Rdlr.²⁾ — 3. April 1734 udsteder Lorentz v. Reichw., Ridder, Generalmajor af Infanteriet, Stiftsbefalingsmand over Agershus Stift og Amtmand over Agershus Amt, fra Christiania Odelsskjøde paa *Dok Fiskevand*, Skyld 1 Hud, i Almendingen til Gausdals Prestegjæld i Gudbrandsdalens Fogderi, hvilket har tilhørt hans sal. Fader, Oberst Georg v. R., over Hævdstid, men som ved Auction i 1716, da han selv var uden Riget i kgl. Krigstjeneste blev solgt uden Lovbydelse for 100 Rdlr. til to Mænd i Valdars, der igjen have solgt Vandet til Foged Svend Stenersen, som nu paa egne og medinteresserede Bønders Vegne i Gausdal har betalt Lorentz

¹⁾ I Maanedsskriftet „*Bien*“, 6 B. 2. H. S. 1—50 findes en Novelle „Kongereisen eller Carl og Lovise“, hvori Generalmajor Reichwein, der her omtales som militair Chef i Christiania (med Adjutant), spiller en Rolle; af Hensyn til Fortællingens Økonomi har han ogsaa faaet en Hustru. En Søløytenant Peter (ikke Carl) Ørn (f. 1703, † 1754, Garde IV) var virkelig med paa denne Reise, men forøvrigt er Fortællingen vistnok helt opdigtet.

²⁾ N. Rigsarchiv, Retsprot. Nr. 636 fol. 290.

v. R. 60 Rdlr. i Odelsløsning¹⁾. — Det omtales omtrent ved denne Tid, at han ikke, ligesom sine Søstre, vides at eie Skovstykker eller Jordeparter i Tryssil. — Under sit Ophold i Kjøbenhavn havde han ved Kongebrev af 28. Septbr. 1734 erholdt Tilladelse paa sin Livstid til en aarlig afgiftsfri Skjørsel af 50,000 Bord paa egne eller leiede Sauger, dog ei i Agershus Stift²⁾.

Skiftet efter Generalmajor og Stiftsbefalingsmand L. Reichwein paabegyndtes allerede 29. April 1735 i Christiania med Registrering og Forsegling efter Ordre af den constituerede Stiftsbefalingsmand Etatsraad P. Vogt, da Dødsfaldet var ham meldt baade af Admiral Rosenpalm, i hvis Hus Reichwein havde boet og var død, samt af afdødes Fætter, Capitain N. Fr. Reichwein. I de første Skiftesamlinger udleveredes de for Embedet nødvendige Archivalier til R.s Fuldmægtig, Sr. Gotfred Copy. Arvingerne vare hans 4 Søstre eller deres Børn: 1) Lisbeth Sophie R., afgangne Major Knoffs Enkefrue, paa hvis Vegne mødte Sønnen, Lieutenant Lorentz Knoff; 2) afg. Gertrud Cathrine R.s, sal. Oberstlieutn. Johan Caspar Brockenhuus's, Børn (1 Søn og 2 Døtre); 3) Fru Sophie Reichwein, afg. Oberstlieutn. Medings og 4) George Cathrine R., gift med Oberstlieutn. Møllerop, der var nærværende tilligemed Arvingernes Fuldmægtig, Procurator Stub. Indboet var ret rigeligt; af Sølvtoi kan mærkes: 12 Skeer og 12 Gafler, 2 Knive, 2 Potageskeer, 4 Lysestager, 1 Par Forskjærknive, 1 Sølvkaarde, en „uægte“ Danebrogsorden. Blandt Klæderne kan nævnes: 1 rød Klædes Reisekjol, underforet med Islandsk Graaværk, Klædninger af forskellige Farver; blandt Skindtoi fandtes 2 Finnekjoler af Rensdyrskind. Ligeledes fandtes meget Lintoi, en Del Porcellain, Daaser og Rivjern til Snus samt flere Geværer og Pistoler. I Vinkjældereren var der 240 Bouteiller god „Margo“ Vin, 250 do. „Medog“ Vin, 100 do. fordærvet „Ermotes“ Vin, 100 do. fordærvet Rødvind, 2 Oxehoveder hvid „Grav“ Vin. — R. efterlod ogsaa en Del Bøger, der bleve katalogiserede og vurderede af Hørereren ved Christiania Latin-

¹⁾ Efter en Udskr. af Gudbrandsdalens Skjøde- og Pantebog for 1734.

²⁾ Ifølge Skiftebrevet i Christiania Skifteprotokol.

skole, Laurits Bierregaard; de udgjorde c. 120 forskellige Verker (ikke Bind), mest af historisk Indhold. — Ved Skjøde af 24. April 1731 havde R. af Baltazar v. Ahlefeldt til Lindau og Behrenbrock, Eutinsk Geheimeraad, købt Gaarden Haale i Rendsborg Amt for 1100 Rdlr. Ved Gavebrev, dateret 2. Febr. 1732, havde R. overdraget Gaarden til Frøken Margrete Elisabeth v. Colditz, Datter af Oberstlieutenant J. D. v. Colditz i Fridericia, paa Grund af det Venskab, han nærede for hende; dog skulde hun først tiltræde Gaarden efter hans Død, men da General-lieutenant H. J. Arnoldt var Panthaver deri for en større Sum, end Gaarden ved Auction 16. Apr. 1737 udbragtes til, blev Gaven uden Betydning. Den købtes for 572 Rdlr. af Monsr. Jørgen Sivers, der af General Arnoldt erholdt Skjøde derpaa 3. Juli 1737. — Blandt R.s Efterladenskaber var en Diamantring, der var ham skjænket af „den Romerske Keiser“ under hans Sendelse til Wien og ansaaes da at have en Værdi af 3000 keiserlige Gylden. Den var ved R.s Død pantsat for 331 Rd., men da dens angivelige Værd skulde være 500 Rd., blev den indløst og vurderedes af 2 Guldsmede i Christiania til 1500 Rd. (senere 2000 Rd. Courant); den tilbødes i Juni 1736 gennem Hofmarskalk Gram Kongen til Indløsning. Deraf blev dog intet, og endelig solgtes den ved Auction i Christiania i August 1736 for 385 Rd. til Messieurs Sentorp & Bindingshagen, formentlig udenlandske Guldsmede. Hans Tjenerskab i Kjøbenhavn bestod af en Tjener, en Jæger (Skytte) og en Kok. Han beboede i Christiania først „den nye Raadstuegaard“ og siden Oberst O. F. Rappes Gaard. Skiftebrevet nævner meget betydelige Regninger for Vin, Medicin (sidstnævnte vise, at han blandt andet led af Podagra) samt endelig for Kjøring i Kjøbenhavn 1734. Endnu i 1735 kørte han et Par Gange udenfor Staden. Boets Indtægt var c. 2735 Rd., Gjælden c. 4110 Rd. Underskuddet, c. 1375 Rd., fordeltes paa de uprioriterede Creditorer. Boet sluttedes paa Christiania Raadstue 7. August 1737. — R.s Lig, der foreløbig var indsat i Holmens Kirke i Admiral M. Billes Begravelse, bestemtes paa Grund af Boets Forfatning at skulle forblive der,

hvorfor erlagdes 48 Rd.¹⁾. Det er kjendeligt, at R.s høie Stillinger tildels have nødt ham til at leve paa en noget større Fod, end hans Indtægter egentlig tillod, men hvis de antagelig største Activer i hans Bo (Gaarden Haale og Diamantringen) ikke vare gaaede saa uventet langt ned i Værdi, som det viste sig, vilde Boet dog formentlig have kunnet dække Forpligtelserne.

I Katalogen over den historiske Udstilling i Bergen 1898 S. 8 nævnes et Portrait, tilhørende „Enkefru Grønvold“ i Bergen og forestillende Generalmajor Reichwein, idet der udtales Tvivl, om dermed skal forstaaes Generalmajor N. F. Reichwein († 1761) eller ovenomtalte Lorentz R. Det sidste maa dog ansees constateret derved, at Billedet, der er malet 1734 af P. Wichmann, viser en Mand med Generalsdistinctioner, medens Lorentz R.s Fætter, N. F. Reichwein, dengang kun var Major. Det paa Billedet malede Vaaben viser det adelige Reichweinske Mærke (med de 3 Danebrogsfaner paa Hjelmen), hvilket Halvbroderen Oberstlieutn. N. C. Reichwein, som ovenfor omtalt, ogsaa brugte. skjønt disse tilhørte den rangadelige Linie. Hertil kommer, at der i den fra Generalmajor N. F. Reichwein nedstammende Huitfeldtske Familie existerer et Miniaturportrait af sidstnævnte, der ingensomhelst Lighed har med det i Bergen bevarede Billede.

Elisabeth Sophie Reichwein, formentlig ældste Datter af Oberst Georg R.s andet Ægteskab og født i Begyndelsen af 1680-Aarene samt opkaldt efter Faderens første Hustru og Mormoderen Sophie Toller. 1697 nævnes hun som Fadder til en Søn af Sogneprest Nils Sverdrup i Vang (Hedemarken) sammen med Forældrene og Broderen „Lars“. Hun blev 1703 gift med Wilhelm Philip Knoph, der i alle Fald senere boede paa Sukkestad paa Thoten og vistnok var Søn af Daniel K. den yngre, Skibsmaalingsdirecteur i Drammen († 1703) og Maren Hansdatter († 1720), idet Angivelsen hos C. Giessing (Jubellærere II. 2. S. 75), at han var Søn af den ældre Daniel K. (Amtmanden), maa være urigtig, ligesom hans der nævnte andet Navn Philip tør være tvivlsomt, da det ikke forekommer i Militairetaterne. Han havde før sit

¹⁾ Se Skiftebrevet i Christiania Skifteprot. i N. Rigsarchiv (Retsprot. 239) fol. 181—219.

Ægteskab ført et dissolut Liv, bl. a. havde han besvangret en adelig Jomfru. Marthe Sophie v. Hadeln, en Skjebne, der en Menneskealder senere rammede hans egen Datter ved Frederik Cicignon. Som det synes, har W. Knoph ikke villet ægte M. S. v. Hadeln, ja endog villet gjøre dette umuligt ved at indgaa et andet Ægteskab, thi 27. August 1703 ansøger han fra Christiania Statholderen om Tilladelse til Vielse med E. S. Reichwein uden foregaaende Trolovelse og Lysning, og først 10. Novbr. s. A. døbes hans Søn med M. S. v. Hadeln. Denne Søn Philip Wilh. K., døde som Premierlieutenant 10. Octbr. 1781, efterladende Enke, 85 Aar gl., og 3 Børn, der 1782 boede i Svendborg.

Wilhelm Knoph (i Militæretaterne: Knopf) var antagelig født i 1670-Aarene og blev 10. Octbr. 1699 Lieutenant ved Oberstlieutenant Ove Winds Compagni af nationale Oplandske Infanteri-Regiment, 7. Mai 1701 Capitain ved første (Gudbrandsdalske) Compagni af Reserven ved samme Regiment, fik 10. Juni 1707 Thotenske Comp. ved selve Regimentet samt 22. August 1711 Majors Charakter. 1716 udgaar han af Calenderen og er da vistnok død; Eftermanden er udnævnt 22. Juni s. A. — 24. Mai 1717 fik Major Knophs Efterleverske, Fru E. S. Reichwein, ved kgl. a abent Brev Bevilling til at hensidde i uskiftet Bo med deres fælles umyndige Børn uden Registrering og Vurdering. De kjendte Børn af dette Ægteskab nævnes i Personalh. Tidsskr. 3. R. II. S. 260, hvorved dog er at mærke, at Sønnen Lorentz Friderich K. 1732 blev Lieutenant ved Nordenfjeldske Dragonregim., søndre Hedemarkske Comp., 1750 Capitain og kom 1766 til 2. Søndenfj. Drag. Reg., hvorfra han før 1772 havde erholdt Afsked, da han boede som Pensionist paa Moss (se ovenfor under Lorentz Reichweins Skifte og nedenfor under George Catharina R.). Det omtales, at Major Knophs Frue ligesom hendes Søskende havde eiet Skovstykker eller Gaardeparter i Tryssil, hvoraf hendes 1 Hud og 4 Skind i søndre Sørby i Decbr. 1724 solgtes til Opsidderen, der var Medeier for 1 Hud og 6 Skind¹⁾.

---

¹⁾ N. Rigsarch., Rentek., Skov- og Sagbrugsvæsen 1733—60.

I Lillehammers Kirke fandtes 1722 en Oblatæske, hvorom Provsten beretter, at den var foræret af sal. Major „Knop“¹⁾.

Gertrud Karine Reichwein, Oberst G. Reichweins anden Datter og vistnok opkaldt efter Faderens 1672 afdøde Halvsøster, hvorfor denne Form for Navnet er rigtigere end G. Cathrine, som ogsaa forekommer. Hun maa være født i 1680-Aarene og nævnes 1707 som „velbaarne Jomfru G. Catharina Reichwind“, der da forærede Furnes Kirke (Ringsaker) „en Liusekrone med 12 Armer i Choret hengende“²⁾. Da Faderen havde skiftet med sine Børn i levende Live, erholdt hun 30. April 1712 kgl. aabent Brev at maatte være sin egen Værge og selv raade for sine Arvemidler under en Curators Tilsyn. Vaaren 1714 blev hun gift med Johan Caspar Brockenhuus³⁾, en uægte Søn af Generalmajor Caspar Christopher B. og født c. 1677 før Faderens Ægteskab. Under Navn af Johan Caspersen blev han efter at have været flere Aar i udenlandsk Tjeneste⁴⁾ 29. Juli 1699 Lieutenant ved nat. Oplandske Infanteri-Regiment og 21. Marts 1702 Capitain sammesteds (Nordre Hedemarkske Compagni); 27. Juni 1707 (ikke 1717, da Faderen, Regimentschefen, allerede var død 1713) blev han legitimeret og adlet og kaldes derfor fra 1708 i Militaircalenderen med Navnet Brockenhuus. 22. August 1711 blev han karakteriseret og 15. August 1718 virkelig Major ved samme Regiment. Herom havde han 6. Januar 1718 henvendt sig til den nylig udnævnte commanderende General, Baron Erhard Wedel, da Oberstlieutenantsposten ved Regimentet snart sagdes at ville blive ledig. Han oplyser da, at han har tjent uden og inden Riget i alt i 25 Aar, blev Compagnichef for 16 og Secondmajor for 7 Aar siden. I Juli s. A. beordredes

¹⁾ N. Rigsarch., Lillehammers „Kirkestol“.

²⁾ Furnes „Kirkestol“ fol. 142 (N. Rigsarch. Bispearchivet).

³⁾ Hans Copulationsansøgning til Statholderen er dateret Christiania 20. Marts (N. Rigsarch., Personalia Brockenhuus).

⁴⁾ Oplandske Regiments Lister fra 1723 (i N. Rigsarch.) angive, at han da er 46 Aar gammel og har tjent ialt 29 Aar, hvoraf 21 ved Oplandske Regm., 4 Aar i Frankrige, 1 i Holland og 3 i Brandenburg, men hvorledes disse Angivelser kunne stemme overens er uklart; sandsynligvis ere de lidet nøiagtige, hvis han ikke har været udenlands ogsaa efter Ansættelsen i Oplandske Regiment.

han med sit Compagnie til Posteringen i Solør, i Slutningen af Septbr. udgik Ordre om at marschere til det nordenfjeldske, i Midten af Octbr. var han naaet til Røraas og i Begyndelsen af Novbr. til Throndhjem, hvor han ogsaa var i Decbr. — I Juli 1720 klager en Bonde, Ole Knudsen Balsoet, over Major Brockenhuus for udvist Egennyttighed under en Udcommandering af en Del Mandskaber af hans Compagnie til Danmark i Aaret 1715, hvilket B. benægter; Klagen synes ogsaa ubegrundet og har neppe ført til noget. Brockenhuus avancerede 24. Juni 1722 til Oberstlieutenant ved Oplandske Regt. og afgik ved Døden 6. Mai 1725 (Eftermanden udnævnt 4. Juni). 23. Juli s. A. fik Enken Bevilling til at sidde i uskiftet Bo med sine umyndige Børn, men allerede 7. Septbr. 1726 døde ogsaa hun paa Refling, og i Novbr. beskikkedes efter de to Svogres, Majorerne J. B. v. Medings og H. B. Møllerops, Begjæring Oberstlieutenant Jacob Matheson og Sorenskriver Hieronymus Jensen til Skiftecommissarier; disse mødte 27. Janr. 1727 i Stervboet paa Refling i Ringsaker til Skiftets Afholdelse. Børnene vare en Søn, Caspar Christopher Brockenhuus, 7¹/₂ Aar gl., og 2 Døtre, Frøken Catharina Hermanna B., 11¹/₂ Aar gl., og Fr. Catharina Hedevig Br., 10¹/₂ Aar gl. Strax efter Moderens Død var Løsøret registreret og forseglet 12. Septbr. 1726 af Major Leffemand og Capitain Eimhausen. Proclama blev udstedt 30. Novbr. og publiceret paa Christiania Bything 12. Decbr. 1726. Auction holdtes 29. Janr. 1727 over Løsøret: Sølv, Tin, Messing, Kobber, Sengklæder og Sengomhænger, Linklæder, Jernboskab, Gevær, Træboskab, Heste og Creature, alle Slags Kornvare, samt en Del Hø og Halm og indbragte 1637 Rd. 1 ŷ . Gaarden Refling havde Enken paa Grund af Svagelighed 5. Juli 1726 solgt til Lars Haagensen Rør og Lars Nilsen Soug for 2400 Rd. I Kjøbet medfulgte Kirketienden, 4 Kakelovne (1 i Storstuen, 1 paa Salen, 1 i Sengkammeret og 1 i Barnekammeret), Kornstør og Humlestænger. Husene havde hun forbeholdt sig til Faredag 1727, men Skiøde var ikke udstedt, da Fruen døde kort efter Overenskomsten. Gaarden skyldte 2 Huder og 6 Bismerpund Smør. Endvidere eiede Boet ifølge Skiftetbrev efter afg. Oberst G. Reichwein, dat.

31. Marts 1710, Gaarden nordre Sørby i Tryssil Annex, skyldende 1 Hud med Bygsel, hvis 2 Opsiddere købte samme for 100 Rdlr. 14. August 1726 havde Oberstlieut. B.s Enke ved Auction over Krongods for Mandens tilgodehavende Afregning indkjøbt Gaarden Findstad i Romedal, hvilken Lieutenant Ole Blichfeldt igjen havde overladt Christen Pedersen Løgen af Ringsager. Boets beholdne Formue var c. 3495¹/₂ Rd., hvoraf Sønnen fik c. 1747¹/₂ Rd. og hver Datter c. 873¹/₂ Rd. Skiftet sluttedes 29. Mai 1727 paa Sten paa Ringsager. Ældste Datter fik til Gave af Moderens Svoger, Major Meding 200 Rd.s Capital, hvoraf dog ei skulde svares Renter, saalænge Frøkenen forblev hos ham, hvorimod de skulde begynde at løbe fra den Tid, hun forlod hans Hus, ifølge hans Skrivelse af 13. Janr. 1727 fra Kise til Skiftecommissairerne. Paa samme Maade og Betingelser forærede Major Møllerop den yngste Datter 200 Rdlr.¹⁾ — Af de nævnte Børn døde Sønnen Caspar Christopher Br. (f. c. 1719) som Capitain ved Nordjydske nat. Inf. Regm. c. 1749²⁾. Den ældste Datter, Catharina Hermana Br., blev gift 23. Marts 1740 paa Thoten med Capitain Joachim Henrich Stielou. Hun blev begravet i Nordre Aurdal 1. Novbr. 1756, hvorefter han 5. Novbr. 1757 paa Thoten blev gift anden Gang med Maria Sommerfeldt Nærenst, en Datter af Cancelliraad og Sorenskriver over Thoten, Hadeland og Valders Caspar N. og Hustru Kirstina Elisa Sommerfeldt³⁾. Maria S. N. var født 1726 og døde i Aas Sogn paa Follo, vistnok paa Vennersgaard, 19. Decbr. 1783 (begravet i Aas Kirke 5. Janr. 1784). Joach. Henr. Stielou var født i Kjøbenhavn⁴⁾ 1711, blev 10. Decbr. 1734 „reformeret“ Fændrik ved 2. eller Vester-Oplandske nat. Inf. Reg. og 29. Novbr. 1735 virkelig ved Thotenske Compagni af Regimentet⁵⁾. 13. Janr.

¹⁾ Hedemarkens Skifteprot. i N. Rigsarch. (Retspr. Nr. 636 fol. 287—92 og Nr. 638 fol. 24 og 403).

²⁾ Danmarks Adels Aarvog 1897 (XIV Aarg.) S. 103.

³⁾ Om dette Ægtepars Indskud i den Kjøbenhavnske Pensionskasse se B. Moe, Tidsskr. f. norsk Personalhist. II R. S. 50.

⁴⁾ I de blandt Regimentsdocumenterne liggende Ruller angives han født i Norge, som vistnok er urigtigt.

⁵⁾ 22. Mai 1736 absolveredes ved Skrutvold Anna Tollefdatter Gjælde for Leiermaal med Fændrik Stielou ved Oberstlieut. C. Langelands Compagni.

1738 blev han Premierlieutenant ved Gran og Jevnagers Comp. og 9. Marts 1739 Capitain ved ytre Valderske Comp. af samme Regm. Dette skede efter Accord med Faderen Joachim S., der 19. April 1720 havde erholdt dette Compagnie og nu afgik med Oberstlieutenants Charakter, 60 Aar gl. Han var uden Tvivl en Tydsker og skriver 14. Marts 1724 fra Aurdal paa Tydsk til Regimentschefen Oberst Pentz angaaende høie Soldater, formodentlig til Garden¹⁾. Hans Enke begravedes i Nordre Aurdal 30. Mai 1753, 70 Aar gl. — Sønnen Joach. Henr. S. fik 27. Septbr. 1757 Møjsors Charakter, blev 10. Mai 1758 Secondmajor og 11. Juli 1759 Premiermajor samt 3. Septbr. 1772 Oberstlieutenant. 13. Mai 1778 bevilgedes der ham Afsked med 400 Rdlr. Pension „som virkelig Oberstlieutenant ved 1. nat. Thronhjemske Infanteri-Regiment“. 1781 boede han paa Vennersgaard i Aas Sogn ved Drøbak og døde paa Sofienlund i Aurdal 14. Novbr. 1791, 80 Aar gl. I sit første Ægteskab havde han 8 og i andet 5 Børn. Af Børnene af 1ste Ægteskab kjendes følgende: 1. Anne Sophie S., døbt i Kolbo Kirke (Thoten) 11. Janr. 1741 (Moderen introd. 19. Febr.), confirmeret i Aurdal 1756. Hun blev 20. Septbr. 1764 gift med Hr. Jonas Landt, Sogneprest til Aurdal i Valdres (f. 1733, † 1777). Hun levede endnu 1786²⁾. — 2. Joachim Johan S., døbt i Thotens Hovedkirke 10. Janr. 1745, confirmeret i Aurdal 1760. Han maa være død før 1786 uden Efterkommere. — 3. Georg Lorentz S., døbt i Aurdal 9. Janr. 1749,

¹⁾ Medens den ældre Oberstlieutenant Stielou i sit Signet kun findes at have brugt et Navnetræk, sees den yngre at bruge et Vaabenskjold, hvis Indhold og Farver paa 2 Lyseskildter i Nordre Aurdals Kirke ere følgende: i Skjoldets øverste Feldt tilhøre en brun Fugl med udslagne Vinger paa en Klippe i hvidt Feldt; til venstre en blaa, væbnet Arm med Sværd mod høire i sort; nederste Del udgjør et Feldt, hvori en brun Træstamme med grønne Grene paa grønlig Jord. Paa Hjernen en otteoddede Stjerne mellem 2 Vinger. Den ældre Obrlt. S.s Død anføres i Aurdals Kirkebog baade ved Octbr. 1743 og 3. Apr. 1744; sidstnævnte Dag er vel den, da Ligpr. etc. blev holdt.

²⁾ En Datter Hermans Sophie L. døbt 28. Juli 1766 i Aurdal og en anden Sophia Reichwein L. 12. Octbr. 1767. Hun døde i Christiania 4. Novbr. 1834 og var Eierinde af det i nærværende Tidsskr.s 4. R. B. III S. 82 omtalte Reichweinske Sølvbæger.

confirmeret sammesteds 8. Mai 1763. Han var Lieutenant 1786¹⁾. — 4. Catharina Hedevig S., døbt i Aurdal 23. Marts 1751, confirmeret sammesteds 8. Juni 1766. Hun er vel den „Jomfru“ Cath. Hed. S., der 24. Marts 1771 blev gift i Strømmen (Hudrum) med Monsr. Ole Holter, Kjøbmand paa Bragerne. Hun maa i saa Fald være død uden Efterkommere før 1786. — 5. Christian Friderich S., døbt i Aurdal 14. Novbr. 1753. Han var død før 1786 uden Efterkommere. — 6. Georgia Cathrine S. levede 1786 ugift, myndig under Curatel. — 7 og 8. To Børn, der vare døde før 1786 uden Efterkommere. — Af Oberstlieut. J. H. Stielous Børn af 2det Ægteskab kjendes: 1. Joachim Caspar Henrichsen S., døbt i Aurdal 31. Janr. 1761 og begravet sammesteds 21. Marts 1761, 7 Uger 1 Dag gl. — 2. Christian David Henrichsen Stielou, døbt i Aurdal 27. April og begr. sammesteds 15. Juni 1762, 7 Uger gl. — 3. Christine Hermana S., døbt i Aurdal 18. Juli 1763, der 1786 (og formentlig allerede 1783) levede i Ægteskab med Friderich Ditlev Bay, Tolder ved Sand (Hudrum), siden Toldkasserer i Drøbak († 27. Septbr. 1795). — 4. Henricha Christiana S., døbt i Aurdal 12. Novbr. 1765 († 1852), levede 1786 under Formynderskab af sin senere Mand, med hvem hun dengang formentlig var forlovet, thi 3. Marts 1787 i Aas Sogn p. Follo blev hun gift med Toldvisitour Hans Peter Bay, f. 1752 † 14. August 1831 som Toldkasserer i Drøbak (fra 1808)²⁾. — 5. Et Barn † før 1786 uden Afkom.

Oberstlieutn. J. C. Brockenhuus's yngste Datter Catharina Hedevig B. blev 28. Decbr. 1753 gift i Svogerens, Capt. J. H. Stielous, Hus i Aurdal efter kgl. Bevilling af 21. Novbr. s. A. med Lieutenant Christian Friderich Stielou, der 1770—73 boede i Svelvigen, i hvilket sidste Aar han 25. Aug. blev begravet i Strømmen, 54 A. og 4 Maaneder gl. Hans Enke begravedes sammesteds 13. Octbr. 1781, 65 Aar gl.

¹⁾ Se om ham og hans Søster Fru C. Dunkers „Gamle Dage“ S. 125 f.

²⁾ De havde 2 Døtre: a. Hedevig Sophie Nærenst Bay († 1855), gift 29. Novbr. 1825 m. Sogneprest til Vestby Jens Glatved, f. 1792, † 1837. b. Elise Bay, gift m. Kjøbmand Siegwart Blumenthal Petersen i Christiania.

George Catharina Reichwein, kjendelig opkaldt efter begge Forældre, Oberst Georg R. og Catharina Sverdrup, er født 9. Marts 1687, vistnok paa Kongsvinger, og fik samtidig med Søsteren Sophia R. 2. Febr. 1714 kgl. Bevilling til selv at raade sine Arvemidler under Curator. I 1720-Aarene omtales hun som Eier af en Hud i Eltous (Tryssil, Østerdalen), der angives at være en Eng med liden Skov til, uden Bebygning. 1718 blev hun gift med Ritmester Hans Bugge Møllerop og nævnes i Marts 1719 som „Madame Møllerop“ sammen med Søsteren Sophia Reichwein som Fadder i Stange til en Datter af Capitain Knud Gyldenstjerne Sehested.

H. B. Møllerop, der var født c. 1683, var en Søn af Oberst og Commandant paa Kongsvinger Nicolas M. († 1700) og hans anden Hustru Helvig Bugge († 1747). Han blev 21. Decbr. 1706 Secondlieutenant ved Capitain Wiborgs Compagni af Oplandske nat. Infanteriregiment (Østerdalske Comp.), 3. Mai 1710 Premierlieutenant ved Thotenske Comp. af samme Regiment (Capitain W. Knoph) og 1. Juni 1711 Lieutenant ved Oplandske eller Hedemarkske Comp. af Oberst U. C. Kruses nationale Dragoner, blev 5. August 1713 Ritmester ved samme Comp. og overflyttedes 26. Marts 1719 med hele Compagniet til det Nordenfjeldske Dragonregiment under Oberst P. v. Motzfeldt. 18. Marts 1726 blev han Secondmajor og 10. April 1730 virkelig Major, fremdeles ved Oplandske eller søndre Hedemarkske Comp., fik 25. Juli 1733 Oberstlieutenants Charakter og blev virkelig 5. Juni 1740 (med samme Comp.). Han døde i Stange 5. Januar 1749 og begravedes sammesteds 28. Januar, 66 Aar gammel. Han havde i mange Aar beboet Gaarden Kjonerud i Stange, hvor Auction holdtes 7. Octbr. 1749 og 16. Marts 1750, den første med et Udbytte af c. 88 Rdlr., medens den sidste indbragte c. 93 Rdlr.

Allerede 7. Marts 1725 havde Ægtefællerne paa Kjonerud oprettet Testamente, der erholdt kgl. Confirmation 1. Octbr. s. A., og hvorefter den længst levende skulde beholde det hele Bo til sin Død, da det skulde deles mellem begges Arvinger. De havde da været gifte i 7 Aar og havde ikke haft Børn.

Vilde en af dem indgaa nyt Ægteskab, skulde der til den andens Arvinger udbetales 50 Rdlr. Testamentet var medunderskrevet af Capitainlieutn. Anders Molbech og Sorenskriver Hieronimus Jensen samt forseget med den Variant af det Reichweinske Vaaben, som den rangadelige Linie førte, nemlig med 2 Arme paa Hjelmen, der holde i de 2 yderste Faner; Møllerops Vaaben er firdelt med en Fugl i 1. og 4. Felt, i 2. og 3. tre af Jorden opvoxende Træer. Om hans Forhold ved Skiftet efter Svogeren, Oberstlieutenant J. C. Brockenhuus og Frue 1726 og Omsorg for den ene Datter er talt ovenfor. Fra Kjonerud flyttede Enken til Christiania, hvor hun 16. Octbr. 1751 klager til Byfogden over en dansk Pige Anne, der havde fæstet sig hos hende som Kokkepige for et Aar, men efter 7 à 8 Ugers Forløb blev hun opsætsig og forlod sin Tjeneste, da hun agtede at reise fra Landet for at giftes. Dette bevidnes ogsaa 19. Oct. s. A. af den hos Fruen boende Frøken C. E. Lillianschiold, der tilføier, at de vare vel fornøiede med hende, saalænge de boede „neden i Byen i Justitsraad Juels Leiegaard“, men efter at de vare flyttede i Mad. Beens Gaard, blev hun opinatre og reiste sin Vei uden Varsel etc.

I 1757 synes Enkefru M. at have tænkt paa at indløse sin Fædrenegaard Vingnes i Faaberg eller maaske snarere at faa en Pengesum udbetalt i Odelsløsning, idet hun 9. Septbr. stevner Opsidderen paa Vingnes Iver Olsen og fortsætter 19. Aug. 1758 Sagen, idet hun (med Lagværge Oberstlieutenant Chr. Petersen) indvarsler ham og hans Hustru Mari Pedersdatter, 2 Formyndere og 7 Vidner til førstkommende Thorsdag 26. Oct. paa Christiania Bything at paahøre de Vidnesbyrd, hun agter at fremføre for sin retmæssige Odelsprætension angaaende Gaarden som afgangne Oberst Reichweins Datter og eneste nulevende Barn siden hendes sal. Broder Generalmajor og Stiftamtmand R.s dødelige Afgang. Som sine lovfaste Vidner og paarørende Venner nævner hun sin Sjælesørger Hr. Otto Holmboe, Sorenskriver Mogens Winsnes, Generalmajor Mangelsen, Fru Oberstinde Storms og mulig flere, der ville forklare hendes Sags Rigtighed. Stevningen forkyndtes paa Vingnes 25. Aug. s. A. — Paa Christiania

Bything 26. Novbr. 1758 fremlagdes et Thingsvidne, dat. Christiania 18. Octbr. s. A., hvorved Fruerne A. M. Stindt, née de Reichwein, og B. M. sal. Brockenhuus, Oberstlieutenant C. de Seue og Stiftsprovst O. Holmboe som gamle bekjendte Venner paa Begjæring af Fru George Catharina Reichwein, høiædle og velbr. afgangne Oberstlieutenant Møllerops Enke, attestere, at hun er Datter af afg. Oberst Georg R., der boede paa Gaarden Vingnes i Faaberg, og er hans eneste nulevende Barn, da hendes Brødre, afg. Generalmajor og Stiftamtmand R. og Oberst R., Chef for Throndhjemske Dragonregiment, tilligemed hendes tre Søstre, de afg. Fruer, Oberstlieutenanterne Brockenhuus's og Medings samt Major Knophs, forlængst ere afgangne ved Døden¹⁾. Sagen fortsattes gennem flere Rets-sessioner i Gudbrandsdalen, hvorunder det oplystes, at Oberstlieutenant N. C. Reichwein 20. Febr. 1716 havde solgt Vingnes for c. 710 Rd. til Corporal Henning Larsen, der endnu levede 1758 som en mere end ottiaarig Føderaadsmænd; hans Søn Christen Henningsen var død, efterladende en Datter Birthe, 4 à 5 Aar gl., og Enken var nu gift med Iver Olsen. Vel havde Generalmajor Lorentz Reichwein 1734 og Lieutenant (nu Capitain) Lorentz Friderich Knoph 1742 paatalt Salget og efter udbetalte Løsningspenge givet Skjøder 7. April 1734 og 12. Novbr. 1742, men dette kunde ikke komme Fru M. tilgode, da Hævdstiden var oversiddet mere end to Gange, hvorfor hendes Odelsret 30. Juli 1759 erklæres tabt, men Processens Omkostninger ophæves²⁾.

G. C. Reichwein havde ved Skjøde af 17. April 1752 af Madame Else Dorothea, Jens Plades, kjøbt en Gaard i Christiania paa Hjørnet af Kirkegaden og Revierstrædet. Af denne sees hun 3. Novbr. 1758 at være tilkjendt Husleie af Visiteur Siebenberg tilligemed Procesomkostninger³⁾. I denne Gaard døde hun 31. Januar 1760, og samme Dag begyndte Registreringen i Nærværelse af Fru Capitain Stindts, der ikke vidste, om afdøde havde siddet i uskiftet Bo, men opgav, hvad hun vidste om

¹⁾ N. Rigsarch., Personalialia, Reichwein.

²⁾ N. Rigsarch., Retsprot. for søndre Gudbrandsdalen 1758-59.

³⁾ N. Rigsarch., Christiania Bythingsprot. 1758, S. 586.

Arvingerne paa begge Sider; senere opgav Generalmajor Møllerop i Brev af 9. Febr. nøiagtigere de Mølleropske Arvinger. Af Fruens egne Søskende havde en Søster, Major (o: Oberstlieutenant) Brockenhuus's, efterladt 4 (o: 3 Børn), ligesom der ogsaa efter Søsteren, Major Knophs, var Børn. Ved nyt Møde i Boet 11. Februar 1760 var tilstede Frøken Cathrine Elisabeth Lillien-schiold, der ved Dødsfaldet havde været fraværende i Valders, og som var indsat til Universalarving ved et fremlagt Testamente af 4. Aug. 1757, confirmeret 16. Septbr. s. A., hvorefter afdøde havde forandret Bestemmelsen i sit og Mands reciproke Testamente af 1. Octbr. 1725 om Deling mellem begges Arvinger, idet hun indsatte ovennævnte Frøken C. E. Lillienschiold, yngste Datter af afg. Major L., til Arving lige med Møllerops Arvinger mod Udbetaling af 20 Rdlr. til Arvingerne paa hendes Side. Stervbogaarden, der havde 4 Jernkakelovne og var beliggende mellem Krigscommissair Heins Vognskur og Regimentskvartermester Lunds Leiegaard, vurderedes til 600 Rdr. og blev solgt for 675. Blandt Boets Sølvtoi nævnes et Bæger med Laag, veiende 17 Lod à 2 $\frac{1}{2}$, tilsammen af Værdi 8 Rd. 2 $\frac{1}{2}$, hvilket maaske er det ovenfor nævnte Bæger med Faderens Navn, som endnu er bevaret i Familien Stabel i Christianssand. Af Familieportraiter nævnes Generalmajor Reichweins og Stiftamtmand R.s¹⁾, hvilke begge kjøbtes af Frøken Lillienschiold, samt Oberstlieutenant Møllerops og Oberstinde Places, der kjøbtes af Lieutenant Stielou. Boets samlede Indtægt var efter Auctionen 1434 $\frac{1}{2}$ Rd. Blandt Gjælden var en Obligation til Byens Fattighus paa 150 Rd., dat. 17. April 1752 (altsaa i Anledning af Gaardkjøbet), en til Major Joachim Henrich Stielou paa 200 Rd., dat. 11. Juli 1755, samt en til Lieutenant Christian Friderich Stielou ifølge et Gavebrev af hendes Mand af 15. Janr. 1727 til Lieutenantens Frue paa 200 Rd., dat. 10. April 1758. Begravelsesomkostningerne udgjorde c. 154 Rd., fordelte paa 50 forskjellige Poster. En Mængde Vin sees at være kjøbt i de Aar, Fruen boede i Christiania. Boets Gjæld var c. 1055 Rd., den beholdne Formue

¹⁾ Vistnok dem, der nu eies af Familien Grønvold i Bergen, og som fandtes paa Udstillingen i Bergen 1898 se (Norsk) Hist. Tidsskr. 3. R. V, S. 412.

henimod 380 Rd., hvoraf c. 187 tilfaldt de Mølleropske Arvinger og ligesaa meget Frøken Lillianschiold, hvoraf dog afgik de 20 Rd. til de Reichweinske Arvinger. Skiftet sluttedes 20. Octbr. 1760¹⁾).

Ligesom mange andre Standspersoner af Slotsmenigheden var Fru M., hvis Begravelse foregik 15. Februar 1760 med Sang af Latinskolens Disciple, bisat i Akers Kirkes Kjælder, hvor Kisten henstod til 1852, da Kirken skulde restaureres. Som sædvanlig ved slige Anledninger bleve nu samtlige der staaende Kister nedgravne paa Kirkegaarden, medens Inscriptionspladerne (mod Sædvane) bleve aftagne og overgivne til Bevarelse i Rigsarchivet. Indskriften paa Fru Møllerops Kiste er trykt i nærværende Tidsskrifts 1. Række, 1. Bind, S. 64 f.

Sophia Reichwein, maaske opkaldt efter Mormoderen Sophia Toller, er født c. 1689²⁾), fik 2. Febr. 1714 kgl. aabent Brev om selv at være sine Arvemidler raadig under en Curators Tilsyn. I Marts 1719 nævnes hun („Jomfru“ R.) sammen med (Søsteren) Madame Møllerop som Fadder i Stange Kirke til en Datter af daværende Capitain Knud Gyldenstjerne Sehested, og 22. Mai s. A. blev hun („Frøken“ S. R.) i Stange copuleret med Capitain Jørgen Bjelke von Meding, uden Tvivl en Søn af Hans Christian Meding og Margrethe Brockenhuus († paa Thoten 1745, 103 Aar gl.). Han blev 25. Novbr. 1699 Fændrik ved Capitain J. H. Rummelhoffs Compagni af Oplandske nationale Inf.-Regiment, 29. Juli 1702 Lieutenant ved Major J. O. Brockenhuus's Compagni af samme Regiment og 2. Novbr. 1706 Capitain ved et af de 3 Reservecompagnier ved Regimentet. 22. Juni 1718 fik han efter Major Wilhelm Knoph Thotenske Compagni ved selve Regimentet, der fra 15. Aug. 1718 deltes, hvorved han kom til 2. eller vestre Oplandske Regiment. Her blev han 8. Aug. 1719 Major og 10. Janr. 1729 Oberstlieutenant med Bi behold af samme Compagni. Han døde formentlig i Begyndelsen

¹⁾ N. Rigsarch., Christiania Skifteprot. (Retspr. Nr. 2395) fol. 262 b—67 a.

²⁾ Ifølge Aldersangivelsen ved hendes Død; i Opregningen af Søstrene blandt Faderens Arvinger staar hun imidlertid foran George Catharina, der var født 1687. 1746 angives hun 60 A. gl., altsaa f. c. 1686, som vel er rigtigt.

af April 1732, da han blev begravet ved Thotens Hovedkirke 25. April, og Eftermanden udnævntes 30. s. M. Som Capitain deltog han i Krigen mod Sverige og omtales i Juli 1717 liggende paa Posteringen ved Snorebro i Solør. — I Januar 1729 var han som Major beordret til Assessor i Krigsretten (under Præsidium af Oberst H. J. Huitfeldt) over Capitain Lillianschiold af Oberst Motzfeldts Regiment, der i Duel havde ihjelstukket Lieutenant Mohrsen. Da han omtrent samtidig avancerede til Oberstlieutenant, forespørger han fra Kise, om dette foraarsager nogen Forandring i den trufne Bestemmelse¹⁾.

Hans Hustru omtales i 1720-Aarene som Eier af 1 Hud i østre Lunde i Tryssil i Østerdalen med god Skov, hvori andre Medeiere havde 1 Hud og 2 Skind. — Paa Kise 8. Juli 1726 oprettede Major Meding og Fru Sophia Reichwein, der ikke havde Børn i deres Ægteskab, reciproct Testamente, hvorefter længstlevende skulde beholde det hele Bo, saalænge vedkommende forblev ugift, men ellers udbetale 50 Rdlr. til den andens Arvinger. Efter begges Død skulde Boet deles mellem deres Arvinger. Vitterlighedsvidner vare Oberstlieutenant Jacob Matheson og Capitain Hans de Lillianschiold. Fruen bruger det adelige Reichweinske Vaaben, dog med de 2 Arme holdende Fanerne paa Hjelmen, ligesom hendes Fader. Bogstaver: S. R. W. Hans Segl (uden Bogstaver) viser et fra det Tydske Medingske Vaaben helt forskjelligt Segl: Skjoldet delt efter Længden, i første Feldt en skraatliggende Stige, i andet et Timeglas; paa Hjelmen en Arm med en Lynstraale (?) mellem 2 Veselhorn. — E. Holst anholder som Commissionair 16. Aug. 1726 om kgl. Confirmation, der meddeles 19. s. M. — I Henhold til dette Testamente sad nu Enken i uskiftet Bo og gjorde 12. Februar 1737 sit Testamente paa Kise paa Thoten, hvorefter hendes Søsterdatter, „Jomfru“ Cathrine Hermana Brockenhuus, der baade i hendes Mands Levetid og i hendes Enkestand har været i deres Hus til Opdragelse og Forsørgelse, skulde være Arving af det hele Bo med Mobilier, Jordegods etc. uden Krav af andre Arvinger.

¹⁾ N. Rigsarch., 2. Opland. Regiments Documenter 1717, 1729.

Medbesejlet af Oberstlieutenant P. C. Klein og Major H. P. Coucheron. Ansøgning af s. D. om Confirmation, der meddeltes ved kgl. aabent Brev, dat. Fredensborg 31. Mai 1737¹⁾. 25. Nov. 1746 paa Kise (kgl. Confirm. af 17. Febr. 1747) fledfører hun sig til nævnte Søsterdatter og hendes Mand, Capitain J. H. Stielou, og hos dem døde hun i Nordre Aurdal i Valdres, hvor hun begravedes 10. Juli 1750, 61 Aar gl.

II. b. Capitain Friderich Christian Reichweins Børn.

Andreas Georg Reichwein er vistnok den ældste af Capitain F. C. Reichweins Sønner af første Ægteskab. Han er tydeligvis opkaldt efter Morfaderen Major Andreas Bildt og Farfaderen Generalmajor Georg Reichwein, men benævnes i sine tidligere Aar kun med Navnet Andreas. Han er formentlig født i 1680-Aarene og begyndte sin militaire Løbebane ved Smaalenske Regiment, hvor han var Sergeant, da han 28. Decbr. 1709 blev Secondlieutenant i dette Regiments Reserve, men allerede 15. Februar 1710 blev han Fændrik i Prins Georgs 2. Bataillon i Engelsk-Hollandsk Tjeneste i Braband. I den Norske Militair-calender anføres han 3. Februar 1712 ansat af General Løwendal som Secondlieutenant ved Tuneske Compagni af Smaalenske nat. Inf.-Regim., hvor han staar indtil 1715 (Eftermand udnævnt 15. Marts), men maa dog vistnok være den Secondlieutenant R. i Smaalenske Regiment, der i Mai 1713 klager over at være sat fra sin Charge af Generallieutenant Hausmann og søger om Ansættelse i Danmark. 23. Janr. 1714 gav han sin Fader Afkald for sin Arvepart²⁾. Den ovennævnte Bataillon vendte 1714 hjem fra Braband og indlemmedes fra 8. April 1715 i sit Regiment, der fra den Tid har Navn efter Cheferne (Scholten, Eickstedt etc.). Andreas Reichwein blev Premierlieutenant ved Eickstedts gevorbne Infanteri-Regm. 14. Mai 1718, fra hvilken Tid han benytter sit andet Navn Georg. Ved Reductionen i 1721 fik han Afsked.

¹⁾ N. Rigsarch. Aabne Breve 1737. Indlæg af s. D.

²⁾ Thinglysning heraf foregik 9. Novbr. 1722, se Retsprot. 8619 fol. 22 i N. Rigsarch.

Han maa være den Premierlieutenant R., der nævnes blandt dem, der bare Danebrogsstandarter ved Frederik IV.s Begravelse i 1730¹⁾. — Han ansattes atter som Premierlieutenant i Fynske nat. Inf. Reg. 11. Febr. 1733 og commanderedes ad interim til Fynske gevorbne Regiment med Garnison i Helsingør 20. Septbr. 1743. Samme Aar er han udslettet i Militaircalenderen og altsaa vistnok død. Han har maaske været gift, thi 26. Marts 1759 døde i Rendsborg (begr. 1. April) Margrete, Lieutenant Reichweins Hustru²⁾.

Nicolai Frederik Reichwein er ifølge Aldersangivelsen ved hans Død født c. 1694³⁾, formentlig i Borge Sogn i Smaalenene, maaske paa Herregaarden Nes, hvor Mormoderen Fru Anne Høeg boede. Efter at have været i militair Tjeneste fra sit 15de Aar og været Sergeant ved Brigadier Fredr. Chr. Cicignons gevorbne Infanteriregiment blev han 20. Marts 1716 Fændrik ved Oberstlieutenant A. C. v. Oldenburgs Compagni af nævnte Regiment, hvor han 16. Octbr. s. A. blev Secondlieutenant ved Major J. W. Stuarts Compagni. Herfra erholdt han 24. Juni 1722 Afsked og opgjorde i August s. A. sine økonomiske Anliggender i Norge, idet han 2. Aug. gav sin Fader, Capitain Fr. Chr. R., Afsked for sin Arvepart (thingl. 9. Nov. s. A.) og 3. Aug. paa Nes i Forening med sine Søkende traf den Aftale med Forældrene angaaende Nes Gaard, som er omtalt i Faderens Biographi (III. S. 96). Han ansattes derpaa 4. Janr. 1723 som Secondlieutenant ved Grenadercorpset i Danmark, hvor han 6. Decbr. 1728 blev Premierlieutenant. Som karakteriseret Capitain blev han 12. Marts 1734 forsat til den nye Drabantgarde men vendte allerede 16. April s. A. tilbage til Grenadercorpset som virkelig Capitain. 24. Marts 1738 blev han karakteriseret Major og 28. Marts 1744 Premiermajor, men allerede 25. Septbr. s. A. fik han Obersts Karakter og avancerede derved et halvt Snes Oberst-

¹⁾ Se den trykte Beretning om Begravelsen.

²⁾ Meddelelser af Oberstlieutn. J. C. V. Hirsch, Cand. L. Bobé m. fl.

³⁾ Sandsynligvis er han dog født tidligere, da han vistnok maa være den Sergeant R. ved Capt. Mohrsens Comp., der 1712 i Slotsmenigheden i Christiania angives at have begaaet Leiermaal med Gunhild Haraldsdatter hos Helle Cathrine Baadsmands Kvinde udenfor lille Voldport.

lieutenanter forbi¹⁾. 17. Juli 1748 erholdt han første eller vestre Agershusiske nationale Inf. Reg. med Agerske Compagni som Livcompagni. Han melder dette i Brev, dat. Kjøbenhavn 20. Juli, til General Arnoldt; han skal svare Oberst Rye 300 Rdlr. aarlig og antager at kunne forlade Kjøbenhavn i Slutningen af Septbr. Samme Dag underretter han ogsaa Generalkrigscommissair Hein om Udnævnelser, hvilket formentlig ogsaa bliver ham bekjendt paa anden Vei med samme Post, og udtaler sin Glæde over at skulle komme til at arbejde sammen med „en Mand, hvis Berømmelse forlængst har været ham bekjendt“, forenet med Ønsket om, at det hidtil bestaaende gode Forhold ved Regimentet maa continuere, hvortil han selv efter Evne vil contribuere. Han antager først at komme til Norge engang i Septbr. og tilbyder sin Tjeneste i Kjøbenhavn samt hilser fra sin Svoger, Justitsraad Drejer. — 24. Aug. s. A. takker han Hein for et Brev af 17. Aug., hvori denne har givet ham „Anslag til Fornøielse paa den vacante Gaard Hovie“, hvorom han haaber endnu betids at kunne resolve til det bedste, da han agter at forlade Danmark 28. August²⁾. 4. Octbr. sees han i alle Fald at være i Christiania. — 26. Septbr. 1754 ansøger han om et af de gevorbnede Regimenter i Henhold til det Løfte, der blev ham givet ved Kongens Nærværelse i Norge 1749. Han har nu i alt udbetalt Oberst Rye 700 Rd., og de 3 Oberster, der ere ældre end han selv, ønske formentlig ikke dette Regiment. Han erholdt ogsaa 2. Novbr. virkelig det ene af disse Regimenter og blev 19. Juni 1755 Generalmajor tilfods med Kvarter i Frederiksstad. — Reichweins gevorbnede Regiment var blandt de Norske Tropper, der i Mai 1758 udcommanderedes til Holsten i Anledning af det Holsten-Gottorp-Russiske Arvespørgsmaal, og i et Brev til Feldtmarskalk Arnoldt, dateret Orlogsskibet Oldenburg 23. Juni 1758, beretter R., at den kgl. Escadre 18. Juni gik under Seil fra Moss og Laurkullen men blev nødt til at gaa til Anker paa Rheden mellem Kjøbenhavn og Dragør Tirsdag Efter-

¹⁾ Brev, dat. Laurvigen 13. Oct. 1744, fra Oberst Andreas Harbou til Justitsraad og Overkrigscommissair Hein (N. Rigsarch., Personalia, Harbou).

²⁾ N. Rigsarch., Personalia, Reichwein.

middag (o: 20. Juni) Kl. 2, fordi Schoutbynachtskibet havde den Malheur, at begge dets store Stænger gik overbord og Storraaen istykker. Skibene Delmenhorst og Seyeren bleve satte paa Grund under Saltholmen, og Skibet Oldenburg mistede 3 Sejl, der i Stormen og det haarde Bøyeveir revnede fra en Raanok til en anden, samt det største Anker sprunget over Læggen. De paa Delmenhorst og Seyeren embarqverede Folk bleve igaar (o: 22. Juni) satte i Land paa Amager, hvor de i Byerne ere indkvarterede og forblive, til Skibene igjen ere istand at indtage dem. Vinden er endnu contrair, men naar den føier, haaber han, de seilfærdige Skibe fortsætte Reisen uden at opholde sig efter de andre, da det er uvist, naar samme igjen kan bringes istand.

Regimentet fik sit Kvarter i Itzehoe, og tildeltes ved kgl. Ordre af 23. August 1758 Navn af det Nordenfjeldske gevorbne Regiment og skulde alternere i Rangen med det andet gevorbne Regiment, saaledes at Reichweins havde Rangen i de ulige Aarstal. Under Opholdet i Holsten afgik R. ved Døden i Itzehoe 14. Octbr. 1761 i sit 67. Aar efter 12 Dages Sygdom „ved en meget sagte og salig Død“ og skulde 24. s. M. i standsmæssig Stilhed hensættes til sit Hvilested i Byens Hovedkirke¹⁾. Alle-rede 16. Octbr. havde Feldtmarskalken, Markgreve Frid. Ernst af Brandenburg, fra Hovedkvarteret Friderichsruhe meddelt Døds-faldet til Generalauditeuren Justitsraad Caroc i Kjøbenhavn, og samme Dag meldte ogsaa Reichweins Oberstlieutenant Hans de Tonsberg det til General G. Grüner. Han havde ladet hans Efter-ladenskab forsegle og communiceret saavel den Danske General-auditeur Caroc som Generalauditeur Lengnick Dødsfaldet paa Grund af defuncti i Christiania efterladte Gaard og Effecter²⁾. — 28. Octbr. udgik kgl. Befaling til Generalmajor C. Schnell at overtage Nordenfjeldske gevorbne Regim. tilfods som Oberst og Chef efter afg. Generalmajor v. R.³⁾. — Da denne efterlod Enke

¹⁾ Enkens Brev, dat. Itzehoe 20. Octbr. 1761, til General Grüner. Hun om-taler deri kun en umyndig Datter.

²⁾ „Indkommet 29. Octbr. med Kjøbenhavns Post“. N. Rigsarch. Regi-mentets Documenter.

³⁾ N. Rigsarch., Personalía, Reichwein.

og Børn af 2 Ægteskaber, foreslog Generalauditeur Caroc, der modtog Efterretningen 19. Octbr., fra Kjøbenhavn 31. s. M. til Skiftecommissarier Oberst Poumeau og den i Itzehoe liggende Major H. S. v. Lilienspalm, hvilket Kongen bifaldt 11. Novbr. 1761.

Der er bevaret et Brev fra Reichwein til Krigscancelliet, dat. Itzehoe 13. Octbr. 1761, altsaa Dagen før hans Død, hvilket er ført i Pennen af en Skriver, men underskrevet af ham selv¹⁾. R. beretter, at han har ladet Krigscancelliets Brev af 6. sidstleden angaaende Nordenfjeldske gevorb. Inf. Regm. oplæse for Regimentet under Gevær for derved at erindre enhver om Kongens faderlige Mildhed og Omsorg for edsvorne Krigstjenere, der uden particulier Belønning bør lade det være deres høieste Hensigt at tjene tro og glæde sig ved daglig at komme til mere og mere Fuldkommenhed i det, der kan befordre Hs. Majestæts Tjeneste og vinde den allerbedste og naadigste Konges allerhøieste Velgemaal. Han har ikke uden angenehm Empfindlighed kunnet anse sine samtlige underhavendes allerskjønsonste Taknemmelighed og fundet Virkning af Nationens gamle Dapperhed i disse Tidens Nordmænd, som af egen Drift, næst at udraabe: Velsignet være Kongen, han længe leve! af fuldkommen Troskab i en rørende Uskyldighed mellem sig haver forbandet den Landsmand, som i fornøden Tilfælde agtede Liv og Blod værdig nok til Gjengjældelse for en saa ulignelig Regent. Han tilligemed samtlige sine anfortroede beder Krigscancelliets Herrer overbringe Kongen deres Taksigelse og Velsignelses Ønsker med allerunderdanigst Forsikring, at deres største Glæde til sidste Dødsstund skal bestaa i at tiltage udi deres Pligters Øvelser og i fornøden Tilfælde at ofre Liv og Blod til saa naadig en Konges Tjeneste.

Generalmajor R. var to Gange gift, første Gang 29. Juni 1735 i Vor Frue Sogn i Kjøbenhavn med Søster Scavenius, en Datter af Conferentsraad og Justitiarius i Høiesteret Christian S. (f. 1670, † 1732) og Ingeborg Christine Hiort (f. 1679, † 1740). Søster S. var født 7. Juli 1699 og døde i Novbr. 1738, efter-

¹⁾ Dan. Rigsarch., Krigscancell. indk. Breve 1761, meddelt af Archivassistent L. Bobé og Cand mag. F. Jessen.

ladende 2 Døtre og en spæd Søn, der døde 5 Maaneder efter Moderen. Enkemanden fik ved Kongebrev, dat. Frederiksberg 8. Decbr. 1738, Bevilling til at sidde i uskiftet Bo og, naar han selv vil, at skifte ved Samfrænder, hvilket skede i Kjøbenhavn i Kjøbenhavn i Juni 1746, da han formentlig agtede at gifte sig igjen, ved ham selv og Svogeren af første Ægteskab Jens Povelsen Drejer, Justitsraad og Committeret i Kammercollegiet. Ved Skiftet opregnes af Juveler et Par Ørenringe med 4 Diamanter 130 Rd., et Kors med 6 Stene 50 Rd., et lidet Kors og en Ring 6 Rd. Af Guld nævnes et gammelt Lommeuhr til 40 Rd. Sølvtoiet udgjorde 250 Lod af Kjøbenhavns Prøve, 145 Rd. Kobbertøiet vurderedes for 25 Rd., Tin for 30 Rd., Lintøi for 140 Rd., Gangklæder med Kniplinger etc. 130 Rd. Sengklæder og Sengestæder med Omhæng, Speile, Borde, Skabe, Kister etc. etc. 60 Rd. Hest og Ridetøi 50 Rd. I rede Obligationer fandtes 2000 Rd., tilsammen 2941 Rd. 5 Mk. Gjælden var 485 Rd. 5 Mk., Skifteomkostninger 68 Rd. 3 Mk., tilsammen 554 Rd. 2 Mk. Da Enkemanden ikke gjør Fordring paa Begravelsesomkostninger, blive Boets beholdne Midler 2387 Rd. 3 Mk., deraf hans Anpart c. 1194 Rd., Børnenes ligesaa, hvoraf Sønnens Del c. 597 Rd. og Døtrenes det samme, men da Sønnen døde, tilfaldt hans Part Faderen. Døtrenes Anpart blev paa hver henved 300 Rd., men da Revenuerne heraf ere ringe, indestaar Faderen for deres Education efter Stand og Leilighed. Medundertegnere vare høiædle og velbr. Hr. Commandeurcapitain Nicolai Dominicus Arff og høiædle og velbr. Justitsraad og Generalprocureur Jens Severin Wartberg. Beseglet med R.s sædvanlige Vaaben med Krone istedenfor Hjelm i rødt Lak. — Var den økonomiske Status ved dette Opgjør af R.s Bo endnu nogenlunde tilfredsstillende, var dette langt fra at være Tilfældet ved hans Død. Fra Itzehoe 19. Janr. 1762 begjære Major H. S. Lillienpalm, Major F. O. Rappe og Auditeur H. Knoph, som beskikkede Skiftecommissairer i Boet, at General G. Grüner vil committere 2 Officierer, der med den af Generalauditeur Lengnick constituerede Person kunne registrere og vurderc de i Christiania værende Effecter samt Boets Gaard og det Hus med Udhuse, der staa paa den af Kammerherre

Scheel til den afdøde bortfæstede saakaldte Lykke eller Jordebrug udenfor Christiania, som Kammerherren nu bruger, alt til senere Forauktionering. En Specification over en Del af Effecterne i Christiania, der vare indsatte i to Kammere i Gaarden, var allerede optaget af Lieutenant Knoph 2. Januar 1760.

Kammerherre Hans Jacob Scheel, Oberstlieutenant af Fortificationen etc., havde nemlig ved Contract af Janr. 1760 leiet til Generalmajor Reichwein og Frue paa deres Levetid et Jordstykke af sin Gaard Frogner, kaldet Mellembækken, mod 14 Rd. i aarlig Afgift. De Huse, der maatte blive opførte, skulde tilhøre Leieren. 30. April 1765 overdrog Enken til Generalmajor v. Wilster sin Brugsret til dette Jordstykke. — I Christiania eiede Stervboet en Gaard ved Fæstningens Contrescarpe mellem Justitsraad og Auctionsdirecteur Bartholins iboende Gaard paa nordre og Maler Edbergs paa søndre Side, bestaaende af 2 grundmurede Vohnhuse og Baggaard med Vedskur, Hestestald, Vognskur og Høsegaard, kjøbt af de Rømelingske Arvinger ved Skjøde af 9. Juli 1753 (Opmaalingsforretning af 6. Sept. 1740). En Del af Have-, Baggaard- og Indkjørselstomten tilhørte Fæstningens Glacis; Gaarden, der var bortleiet til en Capitains Enke, Fru Bolette Müller, havde en Etage til Gaden samt Stald og Fæhus, Bryggerhus og Bagerovn, Frugt- og Urtehave. Værelserne til Gaden vare betrukne, og i Gaarden fandtes 6 Jernkakelovne samt alle Slags Effecter, velconditionerede Bøger, Vogne, Karjoler, Slæder etc. Over Bøgerne havde R. selv i Januar 1744 optaget et Register; af Bøger (ikke Bind) nævnes 48 in fol., 138 in 4to, 255 in 8vo, 45 in 12mo og 2 in septimo (!). Derved ligge ogsaa 2 Bogbinderregninger fra J. F. Plüer, dat. Kjøbenhavn 1746. Bøgerne vare af historisk, theologisk, biographisk og militairt Indhold; endvidere fandtes adskillige Reisebeskrivelser (deriblandt den ovennævnte Fr. Bollingii Ostindiske Reisebog), ligesom Holberg er omtrent fuldstændig repræsenteret. Bøgerne vare forsynede med en indklebet, kobberstukken Seddel, hvorpaa R.s Vaaben og Navn, og Bøger med dette Mærke findes endnu saavel i offentlige som private Bibliotheker, i alle Fald i Christiania og Omegn. Denne Bogsamling vidner om en omhyggeligere

Opdragelse og ikke ganske ringe literaire Interesser, der ikke vare almindelige blandt Datidens Officierer. De fleste af Bøgernes Sprog er, foruden Dansk og Svensk, navnlig Tydsk og Fransk; Latin kun meget sparsomt repræsenteret.

Auction holdtes fra 19—22. April 1762, hvorved der solgtes Løsøre for henimod 2000 Rdr. 26. April blev Gaarden i Byen solgt til General G. Grüner for 1540 Rdr., Husene paa Løkken Mellembækken købte Generalinde Reichwein selv ved Justitsraad Ancher for 61 Rd. (vurderede for 100 Rd.). 27. Mai 1762 fragik hun paa egne og Datters Vegne Arv og Gjæld efter sin afdøde Mand¹⁾.

Imidlertid varede det endnu længe, før Skiftet blev sluttet. Generalmajor C. J. Schnell forklarer i et Brev, dat. Christiania 29. Decbr. 1766, Generalauditeur Fleischer, at Skiftet efter Generalmajor R. hidrører fra den Tid, Regimentet laa i Holsten, og Skiftecommissairerne vare Major Lillienpalm og (nuværende)

¹⁾ I Chr. Br. Tullins samlede Skrifter I, S. 129 findes en Indskrift paa en Pocal, som blev foræret Hr. Generalmajor v. R**. Digtet passer vistnok snarere paa Generalmajor Reichwein end de to samtidige Generaler Reichow og Rømeling; Prosodien forlanger et Navn med to Stavelser, og Vignetten under Poemet indeholder en Vindrueklase, der kunde hentyde paa hans Navn og Vaaben. Det lyder saaledes:

En Mand, som Kongens Gavn og Landets Ære fremmer;
 Som tænker paa sig selv, men ei sin Næste glemmer;
 Som agter Dyden mest, men Æren ogsaa meget;
 Som skatter andres Blod, men sparer ei sit eget;
 Som med den samme Puls og roligt Sind anhører,
 Naar Bacchus klinker, og naar Mars ved Trommen rører;
 Som gjør sig ei Uven, men frygter ei hans Møden;
 Som elsker Livet, og dog ræddes ei for Døden;
 Til saadan Landsmand kan hvert Land i Verden trænge:
 Hvers Ønske derfor er: Gid R** leve længe!

Pocalen kunde tænkes at være en Gave ved hans Afreise til Holsten i 1758. Men hvorom alting er, eier i alle Fald Forfatteren heraf en større Glaspocal med Laag, formentlig af Norsk Arbeide, der har tilhørt denne hans Farfaders Morfader og er nedarvet i Familien, og som paa den ene Side bærer det Reichweinske Vaaben, saaledes som han brugte det i sit Signet, med Krone over Skjoldet istedenfor Hjelm, paa den anden Side følgende Inscription: Kolt Land. | Warmt Blod. | Troe Folck. | Kieck Moed. Et Miniaturportrait, der har tilhørt hans Dattersøn, Oberst Nic. Fr. Reichwein Huitfeldt paa Kongsvinger, er af dennes Datter, Frøken Henriette W. K. Huitfeldt († 1884), foræret Meddeleeren heraf. En større Gjengivelse af dette Billede er skjænket det militaire Samfund i Christiania.

Oberstlieutenant Rappe. Det var begyndt 11. Janr. 1762, men dets Slutning har henhvilet efter de endelige Afregningers Udfærdigelse fra Commissariatet og Likvidation med Regimentet, som nu er erholdt, hvorfor det er optaget til Slutning, som med det første vil ske. Boet var fallit, og Skiftecommissarierne have udbetalt al den prioriterede Gjæld af Boets indkomne Peng, saavidt det strakte, og alene beholdt, hvad der nødvendig behøvedes til Skiftets Omkostninger.

Generalmajor Reichweins anden Frue, med hvem han blev gift 1746, hed Anne Marie Lillianschiold og var en Datter af Oberstlieutenant Peter Montagne, der antog Moderens Navn Lillianschiold, og Abel Catharina Hiort. Hun var født paa Flandeland 14. Sept. 1708 og døde 11. Octbr. 1792 i Kjøbenhavn (begr. i Garnisonsmenigheden). Foruden en Søn, der døde ganske liden, havde hun en Datter, Søster Reichwein, der overlevede hende. 24. Marts 1783 ansøgte Generalinde R. fra Kjøbenhavn Kongen om at maatte erholde den hendes nylig afdøde Søster, Oberstinde Coucheron, af den Norske Kvesthuskasse tillagte Pension 130 Rdlr. Hun beraaber sig paa sin sal. Mands tro Tjeneste i 52 Aar og et i 1761 erholdt men aldrig opfyldt Løfte om Tillæg til sin Pension. Hun er 75 Aar gammel og uformuende og har intet Indskud i den almindelige Enkekasse, hvorfor hendes Udkomme er kummerligt i disse dyre Tider. — Hun havde af den Danske Krigshospitalskasse (senere af Skatkammeret) en aarlig Pension af 200 Rdlr. Ifølge Brev fra Grev A. Moltke, dat. Fredensborg 24. Octbr. 1761, havde Kongen af særdeles Naade tilstaaet hende en Pension af 400 Rdlr. aarlig. Dette Løfte er vel det, hun omtaler som uopfyldt. — Af Boets Documenter erfares, at hun døde i sin Leilighed i Stormgade Nr. 302, hvor hun boede med en Husjomfru og havde 3 Værelser med Kjøkken for en halvaarlig Leie af 44 Rdlr. Hendes Lagværges Etatsraad A. Bruun¹⁾ anmeldte Dødsfaldet for Skifteretten, der samme Dag

¹⁾ Han bekendtgjør ogsaa hendes Død 11. Octbr. Kl. 1 i 85 Aars Alder i Kbhvns. Adresse-Contoirs Efterretninger 1792 Nr. 241. I Nr. 250 (for 27. Octbr.) findes indført „Gefüle des Herzens beyrn Ableben der Generalin A. M. von Reichwein, geböhrrer Lillianschiold“, undertegnet C. P. Digtet er uden nærmere personalhistoriske Oplysninger, idet der kun tales om hendes Dyd, Gudhengivenhed og legømlige Svaghed.

optog Inventarium over hendes Efterladenskaber, hvilke ved Auctionen udbragtes til 526 Rd. 3 Mk. 7 β , som i Forening med en Del rede Penge og Livrenter etc. udgjorde tilsammen henved 650 Rd. Gjælden var c. 495 Rd. og Skifteomkostningerne c. 18 Rd., saa den beholdne Formue blev c. 136 Rd., der tilfaldt hendes Datter og eneste Arving Frøken Søster Reichwein, der som vanvittig var indsat „til Forflegning udi Tugthuset i Glückstadt“. Her havde hun været siden Slutningen af Septbr. eller Begyndelsen af Octbr. 1789 efter først at have været et Aar i Hamburgs Tugthus som sindssyg. Forandringen af Opholdssted synes foranlediget af økonomiske Grunde¹⁾.

Eilert Reichwein er født i Slutningen af 1690-Aarene (1696 eller 97, Aldersangivelserne ere forskellige) og har uden Tvivl sit Navn fra Mormoderens Fader Eiler Høeg. Han skal have tjent fra 15 Aars Alderen og træffes i Egenskab af Sergeant fra Januar 1719 til Juni 1723 som Fadder til Soldaterbørn i Frederiksstad, ligesom han vistnok ogsaa er den Vagtmester R., der nævnes i samme Anledning mellem Novbr. 1723 og Juni 1728. Endelig findes han 16. August 1743 at være bleven Secondlieutenant ved Bergske Compagni af 1. eller østre Smaalenske nat. Inf.-Regm. I Generalmajor H. J. Huitfeldts Conduiteliste for Regimentet, dat. Elingaard 31. Decbr. 1745, hedder det om ham: „Tømmelig høi Statur, middelmaadig Exterieur, fører sig temmelig vel op, ingen Laster, middelmaadig Begreb, kan nok med Tiden gjøre sig meriteret til høiere Charge.“ I 1746 sattes han surnumerair ved Regimentet (med Gage) og kom 13. August 1747 som virkelig Secondlieutenant til Deignesiske Compagni af Landværet ved samme Regiment, blev 13. Januar 1751 Premierlieutenant ved Tuneske Compagni af Regimentet, men 10. Marts s. A. forsat som Secondlieutn. med Premierlieutenants Charakter til Botneske Compagni af Landværet ved 1. eller vestre Agershusiske nationale Inf. Regim. Ved et Avancement i Regimentet indstilles han i Decbr. 1752 som „den allerældste Secondlt. med Premierlieutn.s Charakter“ til virkelig Premierlieutenant. I 1753

¹⁾ Meddelt efter Skiftecommissionens Protokoller og Documenter i Provinsarchivet i Kbhvn. ved Cand. mag. F. Jessen.

var der Tale om Accord mellem en Del Officierer ved Regimentet, men en Mængde adspurgte vægrede sig derved af Mangel paa de nødvendige Pengemidler, deriblandt Premierlieutenant Eilert v. Reichwein, der „foregiver ligeledes ei udi denne Accord at kunne entrere“ men ønsker at maatte nyde 100 Rdlr. (hidtil 80 Rd.) aarlig, ligesom han før udi det Smaalenske Regiment har havt. — I Generalmajor Poumeaus Conduiteliste, dat. Christiania 10. Marts 1764 heder det om ham: „Premierlieutenant Eilert v. Reichwein, 68 Aar gl., tjent 53 Aar, Faderen været Capitain i Dansk Tjeneste. En Broder af afgangne Generalmajor Reichwein, som i den Tid, han havde dette Regiment, har hjulpet ham til Landværnslieutenant med 100 Rdlr. aarlig Gage; er ellers til intet bekvem og henfalden til Drik samt i fattig Tilstand.“ — Han er derfor blandt de Officierer, der bestemtes at skulle afgaa 1765 ved den nye Armeordning. Han erholdt 60 Rdlr. i Pension og beholdt Feldttegnet. — Han begravedes i Stokke Sogn 13. Janr. 1768 og angives da 70 Aar gl. Han var ugift¹⁾.

Justina Catharina Reichwein, Capitain Fr. Chr. Reichweins ældste Datter, er født i 1688 og blev 1720 (før Mai) i Tune Sogn (Smaalenene) copuleret med Dragonlieutenant *Frederik Christian Grønvold* (i Militaircalenderne ligesom Faderen oftere skrevet Grünwald)²⁾. Han var en Søn af Morten (Martin) Gr., Fændrik ved Bergenusiske Infanteri-Regiment 1685—99, og Else Elisabeth Orning, efter hvem en anden Søn, Bernt Gr., antog Navnet Orning og efterlod en talrig, borgerlig Orningslægt. — Fr. Chr. Grønvold, der var født ca. 1692 (han angives 9 Aar gl. ved Folketællingen 1701), blev som Capitain des armes ved kgl. Ordre 25. Marts 1715 ansat som Fændrik ved Oberst J. W. Øtkens nationale Dragon-Regiment, ved hvilket han 25. Juni 1716 blev Lieutenant (Smaalenske Compagni) og kom 11. Februar 1726 som saadan til 2. nat. Dragon-Reg. søndenfjelds

¹⁾ N. Rigsarch., 1ste Agersh. Regim.s Breve. Liste i kgl. Ordres for 1765. Meddelelser af Oberstlieutn. Khre. J. C. Anker.

²⁾ Det var ikke under de bedste Auspicier Ægteskabet (istandbragt af Stifmoderen? se S. 24) blev sluttet, thi omtrent i Marts 1720 blev Grønvolds uægte Datter døbt i Tune (Moderen publice absolveret 9. Juni s. A.).

under Generalmajor Øtken (vestre Smaalenske Comp., Major O. R. Sehested); 26. Novbr. 1732 fik han Capitains Charakter.

I Octbr. 1743 udtaler Regimentschefen Generalmajor P. Bendfeldt i Brev til General Arnoldt fra Cantonnerkvarteret Strube følgende om ham: „Ved Regimentet findes Capitaine Grønvold, som staar som Lieutenant ved Hr. Oberste Sehesteds Compagni, dels af Alderdom og Svaghed befinder sig i den Stand ikke vel en Vintercampagne at kan udstaa, hvorfore jeg her ved saa hørsomst vil have mig den Naade udbedet, at Deres Excell. vilde forhjælpe ham til Chef for et Landværn Compagni, hvorved han udi hans Alderdom og Skrøbelighed kunde have noget til Subsistence.“ — Det opnaaedes dog ikke denne Gang, men 30. Janr. 1750 foreslaar Oberst H. E. Lützow fra Christiania, at den ved Capitain Hagemanns Compagni med Capitains Charakter staaende Lieut. Fr. Chr. Grønvold, der er ældste Lieutenant og ældste karakteriserede Capitain ved Regimentet, nu maa erholde den ledige Plads efter Capitain Jørgen Leegaard, der er forflyttet til de Thronhjemske Dragoner, „thi udi hvor vel samme karakteriserede Capitaine af forrige Regimentschef ved et eller to Forslag er sat ud af sin Ancienneté formedelst hans den Tid forøvede Drukkenskab, saa haver han sig dog nu til sit Bedste og Avantage forandret, saa at udi min Tid jeg ogsaa ei andet haver erfaret end Ædruelighed, og hvorfore jeg efter disse Omstændigheder og Justice Eders Kgl. Mait. hannem allerunderdanigste til ermeldte vacante Vesterlændske Landværns Compagni foreslaar.“ 15. Juli s. A. blev han udnævnt til denne Stilling, men 4 Aar senere er han imidlertid heller ikke brugbar paa denne Post og ansøger derfor nu om Tilladelse til at aftræde den til Lieutenant Hans Ulrik Jonstrup, hvormod dennes Fader U. F. Jonstrup fra Eid i Høland 8. Septbr. 1754 tilskriver Feldtmarskalk H. J. Arnoldt. — 29. Octbr. s. A. anbefaler Oberst B. H. Lützow dette i Brev til Feldtmarskalken, idet han oplyser, at Landværns Capitaine Grønvold ved hans Regiment „nu befindes saa forfalden og skrøbelig, at han pladtil kgl. Tjeneste at forrette er uduelig og Regimentet ved ham i alle paakommende Tilfælde er embarraseret, saa jeg ikke uden

Ansvar længere kan følge hans uformuende Etat. Mens da bemeldte Capitaine dog i hans bedste Aar jeg haver kjendt som en smuk og brav dygtig Officier, hvorfor nu hans Skrøbelighed desto beklageligere og ervækker Compassion.“ Han haaber derfor, at denne fattige gamle Officiers Ansøgning støttes, da saa mange andre gamle Officierer vederfares saadan kgl. Naade. Han ønsker Regimentet debarrasseret af denne ganske invalide Mand, som dog vel kan leve en rom Tid saaledes hen, og maaske ved Dødsfald dog en uventelig Formand kunde betage vedkommende (∴ Jonstrup) den heraf flydende liden Avancement. Den kgl. Tjeneste vilde forbedres mærkelig ved denne miserable Capitains Afgang, da J. er en virkelig artig, smuk Officier fuld af gode Apparerer og en god Conduite. Nogen ældre i Regimentet vil eller kan neppe i saadan Accord entrere. — 10. Decbr. 1754 siger Lützow at have bekommet favorabelt Svar fra Feldmarskalk Grev Schulenburg anlangende den proponerede Accord mellem Capitain Grønvold og Lieutenant Jonstrup, hvori ingen ældre Lieutenant har ønsket at entrere. — 21. Decbr. fra Thom andrager Obr. Lützow Sagen for Kongen. Den ved hans Regiment staaende Capitain ved Vesterlandske Landværns Compagni Fr. Chr. Grønvold er dels af sin Alder og lange Krigstjeneste samt deraf aarsagede Fatigue i den sidste Ufred, og dels af Svaghed i den Tilstand, at han ikke længere kan forestaa sin Charge, hvorfor Regimentet med ham tilsidst har været embarrasseret. Han har derfor for at have noget til sin og Hustrues Subsistence i deres øvrige Levetid og til Hjælp for sine Børn 5. Decbr. sluttet en Forening med Secondlieutn. Hans Ulrik Jonstrup ved Østerlandske Landværns Comp. om at afstaa til denne sit Compagni for 2000 Rdlr., hvilket nu anbefales. Dette blev bevilget, og 8. Januar 1755 fik Capitain F. C. Grønvold Afsked fra Tjenesten¹⁾.

Grønvold eiede i 1720 Gaarden Korseberg i Borge, som han erholdt ved Mageskifte med Svigerfaderen Capt. Fr. Chr. Reichwein mod en Andel i Nes. Med Samtykke af sin Hustru solgte han dennes Odelsgaard Korseberg til Siver Olesen og

¹⁾ Efter Breve bl. 2. gevorb. Drag. Regm.s Docum. i N. Rigsarchiv (Generalitetet).

Hustru Kirsti Germundsdatter for 280 Rd. ved Skjøde, dat. Finnestad 10. Marts 1724, thinglyst 29. s. M. Han bruger ved denne Leilighed og stadig ellers Familien Ornings (Moderens) Vaaben¹⁾. Paa den nævnte Gaard Finnestad i Tune boede han i mange Aar og døde formentlig ogsaa her 27. Juli 1757, men Indførsler for sidste Halvdel af 1757 findes i alle Fald nu ikke i Kirkebogen. Hans Hustru overlevede ham længe og døde først 1784. Et oliemalet Portrait (Brystbillede) af hende og en Copi deraf bevares i Familien²⁾. Børnene, der alle ere døbte i Tune, vare følgende: 1. *Friderich Martinus Gr.*, døbt i Juni 1721. Testes: Md. Reichwein (født Storm), Jfr. Sløser (Schlösser), Oberstlieutn. Hausmann, Lieutn. Stud, Hans Davidson. (Født $14/6$ 1721, † $22/12$ 1803 paa Gullaug i Lier som Oberstlieutenant)³⁾. 2. *Else Cathrine Gr.*, døbt 27. Juli 1727. Testes: Mad. Reichwein, Jfr. Reichwein (senere Fru Stindt), Lieutn. Kopløw (sammenbragt Broder af Moderen), Mr. Wærnschild (Jens W. til Borregaard³⁾). Hun begravedes i August s. A., 1 Maaned gl. 3. *Cathrine Elisabeth Gr.*, døbt 6. Sept. 1724. Hun begravedes allersidst paa Aaret 1731 og angives da 7 Aar gl. 4. *Bernt Jørgen Gr.*, døbt 15. Decbr. 1727. Testes: Vagtmester paa Viste, Lensmanden, Maria i Sandesund, Margrete paa Holleby. Han maa være „Lieutn. Grønvolds Barn“, der begravedes i Januar 1729. 5. *Bernt Christian Gr.*, døbt 15. Juli 1729. (Født $10/6$ 1729, † 1796 paa Ulleberg i Brunlaugnes som Oberstlieutn.³⁾. Den ældste og den yngste Søn have efterladt talrige, endnu levende Descendenter, af hvilke en Søn af Fr. M. Grønvold benyttede Navnet Reichwein³⁾ og nogle af Efterkommerne af B. C. Grønvold (i seneste Tid) bruge Navnet Orning.

Anne Maria Reichwein, Capt. Fr. Chr. R.s yngste Datter, er formentlig født i 1690-Aarene og nævnes 1727 som Fadder til Søsterens Datter, Else Cathr. Grønvold. Omkring 1730 blev hun gift med daværende Lieutenant *Anton Günther Stindt*, der

¹⁾ N. Rigsarch., Personalia, Grønvold.

²⁾ Katalog ov. malede Portrætter i Norge, ved Anker og Huitfeldt-Kaas, S. 48.

³⁾ Han var nemlig efter Faderens Morbroder døbt Nicolai Friderich R., og blev 27. Aug. 1783 Secondlieut. à la suite ved 2. Agersh. Inf. Reg.,

var født i Grevskabet Oldenburg c. 1670, og som tidligere havde været gift; 24. Febr. 1728 begravedes nemlig i Frederiksstads Kirke Lieutenant Stindts Frue, der, ligesom Manden, i de forudgaaende Aar oftere forekomme som Faddere i Frederiksstads Ministerialbog. A. G. Stindt, der først 25. April 1718 var bleven Premierlieutenant, var 26. Marts 1722 som saadan bleven ansat ved Major Knud Gyldenstjerne Sehesteds Comp. af Oberst C. H. Poulsens gevorbne Dragoner. 1731 solgte han til Oberstlieutn. K. G. Sehested Gaarden vestre Roppestad i Borge (Thorsnes), der var hans Hustru tilfalden efter hendes Forældre¹⁾. — I Januar 1731 hedder det i en Conduiteliste om ham: „Lieutn. S. (m. fl.) ere alle smukke Officierer og responderer til deres havende Charger;“ og i Janr. 1732: Premierlt. A. G. Stindt (m. fl.) „ere alle elleve skikkelige Officierer og kunne forestaa deres Charger.“ — Generalmajor J. F. Frølich, Christiania 9. Juni 1736, anbefaler den i 18 Aar som Premierlieutenant staaende Stindt, „som er den ældste i Regimentet og en retskaffen Officier, paa hvis Conduite intet er at sige,“ til at erholde Capitains Charakter for ikke at lide i sin Anciennet, da han af valable raisons ikke kan participere i nogen Accord. 10. Marts 1738 blev han Capitainlieutenant med Capitains Charakter ved J. F. Frølichs (senere W. Ulrichsdals) gevorbne Inf. Regiment. I Marts 1740 var han blandt de 12 Capitainer, der skulde bære Generallieutn. B. N. Landsbergs Kiste ved Begravelsen. 15. Janr. 1744 henvender han sig fra Frederiksstad til General H. J. Arnoldt med Begjæring om at erholde Commandantposten i Staværn, som han dog

---

c. 1785 virkelig Sectl. og kom c. 1787 som saadan til Søndenfjeldske Inf. Reg. Han blev 5. Marts 1790 Premlieutn. ved samme Regim. (gevorbn.), forflyttedes c. 1794 i samme Egenskab til 1. Agersh. Inf. Reg. (Bytte med W. W. Rode) og erholdt Afsked i Aaret 1800. Han maa være den Lieutn. Reichwein, hvis uægte Datter Maren (med Mari Larsdatter Nordraak-eiet) døbttes i Land 24. Juni 1795. Han maa ved sin Afskedigelse have faaet Capitains Charakter, thi som saadan benævnes han, da han paa Skiftet efter sin Fader Oberstlieutenant Grønvold 15. Juli 1809 paa Gulloug i Lier erklærer, at han paa Grund af svagelig Helbred og Sindsforfatning ikke herefter vil befatte sig med sin Formues Bestyrelse og faar Regimentskvartermester og Byfoged Lyche paa Strømsø beskikket som Værge. (Chra. Intell. Sedler 1809 Nr. 59 – 61).

¹⁾ Justitiarius J. Chr. Bergs genealogiske Saml. i N. Rigsarchiv (Reichwein).

ikke opnaaede. S. A. udtale Capitain Stindt og Premierlieutenant Høeg Ønske om at accordere med Capitain Christopher Gutschwager om hans Compagni, mod at hver af dem betaier ham 40 Rd. i Pension, men da Capt. Stindt ikke vilde forpligte sig hertil udover sin Levetid og lade Pensionen gaa over paa sin Enke, beretter han fra Frederiksstad 30. Septbr. 1744 at have truffet Aftale med Fændrik Peter Stranger ved Livcomp. af hans Regim., om at denne skal overtage Pensionen, saafremt han i Tilfælde opnaar Avancement. 30. Octbr. 1744 kom saa Capt. S. i Gutschwagers Sted som Capitain til Garnisonscompagniet ved Agershus og afgik ved Døden 1748; 24. Mai s. A. blev han begravet i Slotsmenigheden og angives da at være 78 Aar gl. — 23. Mai s. A. ansøger Enken om at maatte hensidde i uskiftet Bo med sine 3 Døtre, hvilket 25. Mai anbefales af Generalauditeur C. v. Schulenburg. Endnu i Begyndelsen af 1760-Aarene sees hun at opholde sig i Christiania, men dette synes ikke at være Tilfældet ved hendes Død, der indtraf 15. August 1768.

De ovennævnte Døtre vare følgende: 1) Christiana Henricha Stindt, confirmeret i Slotskirken i Christiania 21. April 1748, 17 Aar gl. 2) Anna Catharina S., confirm. samtidig, 16 Aar gl. 3) Sophia S., confirm. sammesteds 25. April 1756, 16 $\frac{1}{2}$ Aar gl. Af disse blev Anna Cath. S. begravet i Slotsmenigheden i Christiania 23. Octbr. 1753, 22 Aar gl. og Sophia S. sammesteds 11. Juni 1762, ligeledes 22 Aar gl.¹⁾

Arved Christian Reichwein, Capitain F. C. R.s yngste Søn og eneste Barn af dennes andet Ægteskab med Charlotte Elisabeth v. Storm, efter hvis Fader Generalmajor A. C. Storm han er opkaldt. Han er født c. 1716, uden Tvivl paa Nes i Borge, der dengang eiedes af Forældrene, men som senere var solgt, hvorefter Forældrene boede paa Hvaler, hvor Faderen døde 1730. Boets Formue var ringe, saa hans Arv blev liden. Han opholdt sig derefter paa Hvaler, hvor han nævnes som Fadder 1733—37, og her blev han („velbyrdige A. C. Reichwein“) trolovet 29. Mai

¹⁾ N. Rigsarch. Kirkebøger og Gev. Drag. Reg.s Documenter.

og copuleret 26. Septbr. 1743 med „dydelskende Cecilia, Casper Nummisdatter“. 27. August 1743 blev han Fændrik ved nordre jyske nat. Infanteriregiment og 27. Mai 1747 charakt. Lieutenant; 17. Juni s. A. fik han Afsked til Norge, men blev 13. August s. A. virkelig Premierlieutenant i ovennævnte Regiment, hvor han endnu stod 1764, da Regimentschefen Ditlev v. Wedelfeldt, Mariager 23. Janr. 1764, udtaler sig saaledes om ham: „Premierlieutn. A. C. v. R., ernannt 13. Aug. 1747, 45 (!) Jahr alt, 30 Jahr gedient¹⁾. Geboren in Norwegen. Sein Vater var Capitain. Ist attend, aber wegen natürlicher Schwachheit unvermögend zur Hülfe der Compagnie. A famille, il est des bons parens et cependant d'une conduite fort bas et guere capable“²⁾).

Naar han afgik fra Militærtjenesten er for Tiden ubekjendt, men han var Pensionist, da han døde 30. Octbr. 1784, 70 (!) Aar gl., i Fly By og Sogn, hvor han havde tinget sig i Kost hos en Bonde ved Navn Jacob Jensen, efter at hans Hustru Cecilia „Numsen“ var død 16. Mai s. A. og begravet i Kobberup Sogn³⁾, hvor hun og Manden havde boet i Huset hos en Bonde Jens Pedersen i Byen Kardyb. Boets Activa udgjorde 82 Rd. 5 Mk. 9 β , Passiva 83 Rd. 3 β ; det var altsaa fallit med 10 β . Børnene vare en Søn og 3 Døtre⁴⁾. Adelslex. kalder ham urigtigt Fride-rich R. og anser ham (ligeledes urigtigt) som Slægtens sidste Mand.

---

¹⁾ Hvis Tjenestetiden er rigtig angiven, maa han formentlig have været Underofficier fra 1734.

²⁾ Meddelelser af Oberstlieutenanterne J. C. V. Hirsch og C. J. Anker.

³⁾ Paa Benzons Stamtavle i Dan. Rigsarchiv kaldes hun Elisabeth Cecilie Numsen og siges født 1712 og død paa Kobberupgaard 18. Mai 1784. Kirkebogen kalder hende Cecilia Christiane. Hun hed maaske kun Cecilia.

⁴⁾ Ifølge velvillig Meddelelse af Archivar G. C. Saxild i Viborg efter Hald Amts Skifteprotokol.

III. Generalmajor Georg Reichweins Børnebørnsbørn. —

a. Generalmajor Nicolai Frederik Reichweins 5 Børn.

1. *Ingeborg Kirstine*¹⁾ *Reichwein* fødtes 27. Februar 1736, utvivlsomt i Kjøbenhavn, hvor Faderen dengang var Capitain ved Grenadercorpsset. Hun opkaldtes efter Mormoderen, Ingeborg Christine Hiort, Conferentsraad Christian Scavenius's Frue, der døde i Kjøbenhavn 21. August 1740 som Enke, og efter hvem N. F. Reichweins to Døtre hver arvede 3353½ Rd. foruden nogle uvisse Fordringer²⁾. Som Barn havde I. K. Reichwein til Lærer den bekjendte philosophiske Forfatter Frederik Christian Eilschov (f. 1725, Student 1741, † 1750), og han skal efter F. C. Schønau's Beretning „ofte have med Forundring og Berømmelse talt om hendes baade skjønne Naturens Gaver, hurtige Begreb, store Skjønsomhed, gode Hukommelse og tillige lærvillige Nemme“³⁾. Formentlig under hans Auspicier holdt hun da 2. Juledag 1743⁴⁾ en offentlig Tale, der er trykt i Kjøbenhavn og udgjør 9 Kwartblade med Fransk og Dansk Text, trykt paa hveranden Side. Den fuldstændige Titel lyder saaledes: Reflexions | sur la naissance | de | Jesus Christ | Prononcées en forme d'Harangue | dans une illustre Assemblée | Le second Jour de Noël | par | Ingeborg Kirstine de Reichwein. | MDCCXLIII. | — Nogle Betragtninger | over | JESU CHRISTI Fødsel | fremførte i en offentlig Tale | for en Anseelig Forsamling | Den anden Juule-Dag 1743. | af | Ingeborg Kirstine von Reichwein. |

1) Selv synes hun dog senere at have brugt Formen Christine.

2) Ifølge Samfrændeskiftebrev, dateret Kbhvn. 1. Juni 1741, i Forfatterens Eie. Om Chr. Scavenius se Dansk biogr. Lexikon XV, S. 2 f.

3) Schønau, Saml. af Dan. Lærde Fruentimmer II, S. 1217.

4) Saaledes maa uden Tvivl Titelbladets Angivelser forstaaes, medens det ogsaa har været angivet, at Talen holdtes 1742 og tryktes 1743. I begge Tilfælde kan Syvaarsalderen være nogenlunde rigtig, idet hun i 1742 manglede et Par Maaneder paa 7 Aar, og i 1743 ikke endnu havde fyldt det ottende.

Imprimatur. | J. P. Anchersen, Dr. | Kiøbenhavn, | Trykt hos
 Andreas Hartvig Godiche, boende i Skindergaden | næst ved vor
 Frue Skole. |

Derefter følger en Fortale eller Tilegnelse til hendes Fader, der hidsættes: Høyt-Elskede og Høytærede Hr. Fader! Det er ikkun faa Dage siden I saae mig at forestille en fremmed Person, som, efter Anseelse, hverken stemmede overeens med min Natur, min Alder, eller mit Kiøn. I har seet mig Orator. Jeg saae med Ærbødighed i Eders Person en agtsom Tilhørere, eller rettere, en Fader, som var bevæget over at see en Orator og sin Datter at foreenes i den samme Person. Disse Taare, som rant Eder af Øynene, og paa en behagelig Maade oversvømmede Eders Ansigt, betragter jeg, som ligesaa mange Vidner paa den Lyst og Fornøjelse, som I fant derudi. Disse samme Betragtninger, som engang have opvakt denne Fornøjelse, skal tiene til at fornye den, og er det ej udi anden Absigt, at jeg dedicerer dem til Eder. Jeg sætter dem ikke i nogen Priis, uden for saa vit mine anseelige Tilhørere have holt dem deres Bifald værdige; thi ellers svarede mine Ord og min Udtale¹⁾ ikkun meget lidet til de høye Tings Værdi, om hvilke der blev handlet, hvilket jeg i ald Oprigtighed tilstaaer. Det skader intet. Tingene i sig selv vare af langt større Værdi, end alt det, som Verden skatterer. Man handlede om Frelserens Fødsel. Man efterfulgte Englene, som først forkyndte dette Evangelium for Hyrderne i Jødeland. Jeg søgde ikke derved min Ære, Berømmelse eller Lov-Sang; fant jeg u-formodentlig noget af alt dette, saa maae jeg føre det hiem til Himmelen, som har hiulpet mig med sin Naade, og betroet mig et Pund, som var fornøden for at udføre mit Foretagende. Elskværdige Fader! Jeg veed at I elsker Eders Datter. Værdige da denne første Grøde, som hun frembringer Eder, med eders Kiærlighed. Bær disse faa Blade med Eders Yndest, hvorudi hun offentlig bekient gjør det Bryllup, som hun har holdet med det Elskværdigste Guds Lam? Værdiges at elske

---

¹⁾ Dette behøver neppe at betyde, at hun har talt paa Fransk, thi her lyde Udtrykkene: n'etoit gueres accompagnée par la grace du stile et de l'elocution.

Jesu Christi Brud; thi herudi bestaaer min hellige Selv-Roes. Værdiges at elske en Person, som aldrig skal lade af at elske sin Elskværdige Fader som en allerydmygst og lydigst Datter J. K. von Reichwein.

Af Talens 6 Sider optages den største Del af Undskyldninger for hendes Optræden som Taler tilligemed nogle helt kortfattede Betragtninger over Jesu Fødsel og hans Egenskab af Menneskenes og navnlig Børnenes Ven, hvorefter den sidste Side indeholder en Bøn, der slutter med Ønsket om tilsidst at samles med alle de nærværende for „at siunge den nye Sang for Lammet, som har været slagtet for vore Synder“ og „udtordne det ævige Halleluja.“

Denne Slutning henpeger jo særlig paa Pietismens Tidsalder, af hvilken den hele Tale vistnok maa siges at være en karakteristisk Ytring. Den „anseelige Forsamling“, hvori den er fremført, er vel derfor en af de mange pietistiske Conventikler, som dengang fandtes i Kjøbenhavn. Af Talen, som vistnok kun er trykt i et meget indskrænket Antal Exemplarer, kjendes for Tiden vel neppe noget andet end det, der eies af det store kongelige Bibliothek, og som hidrører fra Luxdorph¹⁾.

Dette Arbeide, der, som baade den ovenanførte Dedication og Talen selv tilstrækkelig vise, kun kan være Lærerens og ikke Elevens²⁾, har skaffet den angivelige Forfatterinde Plads i alle senere Literaturlexika (Nyerups S. 487 f., Langes S. 311 og Halvorsens II S. 773 f.). Længe nød hun dog ikke godt af Eilschows Undervisning, thi om Høsten 1744 kom hun utvivlsomt med Forældrene til Christiania, hvor hun og Søsteren Else Cathrine R. 4. Octbr. 1750 confirmeredes i Slotskirken, 15 og 14 Aar gamle³⁾. — De to Søstre („høivelbaarne Frøkener“) blev

¹⁾ Det er dette, som nærværende Forfatter ved Overbibliothekarens Velvillie har havt Anledning til at benytte, og hvoraf ovenstaaende Uddrag ere gjorte.

²⁾ Udtrykkene paa Titelbladet angive egentlig heller ikke mere, end at hun har holdt (fremsagt) Talen.

³⁾ Besynderlig nok findes det samme anført i Kirkebogen ved 1. Octbr. 1752 med samme Aldersangivelse, men da denne passer bedst til førstnævnte Aarstal, er dette formentlig det rigtige.

paa en Dag, 15. Januar 1755, viede i Christiania (Slotsmenigheden) efter Bevilling uden foregaaende Trolovelse og Lysning til to Brødre Huitfeldt, „højædle og velbaarne“ Hr. Major Valentin Wilhelm Hartvig Huitfeldt og „velbaarne“ Hr. Capitain Christopher Christian Huitfeldt. Forloverne vare de to Brudgommers Broder Capitain Hans Christopher Kaas Huitfeldt og Svogeren Major Hans de Tonsberg.

Valentin W. H. Huitfeldt var Søn af Generallieutenant Henrik Jørgen H. til Elingaard, Kjølborg og Sande (f. 1674, † 1751) og hans anden Hustru Birgitte Kirstine Kaas (f. 1684, † 1761)¹⁾ og var født paa Elingaard 30. April 1719. Han er kjendelig opkaldt efter sin Moders to Svogre Generalmajor Valentin v. Eickstedt og Stiftamtmand Wilhelm de Tonsberg samt efter Farbroderen General Hartvig Huitfeldt. Allerede i 14 Aars Alderen indtraadte han i Militairtjenesten som Musqueter 1733 og tjente som saadan i et Aar, var et Aar Cadet og siges ved Begyndelsen af Aaret 1736 at have tjent 11 Maaneder som Underofficier, da hans Regimentchef F. O. Rappe meddeler ham som Sergeant den Attest, at han „fortjener ved sin Vigilance, Hurtighed og Application i Tjenesten at blive Officier; tilmed et godt Begreb og nobelt Gemyt, saa jeg haaber næst Guds Hjælp at gjøre en god Karl af ham“²⁾. — 12. Novbr. 1736 blev han Fændrik ved Oberstlieutenant S. C. Hirschs Compagni af det ene gevorbne Inf. Regm. under Generalmajor Rappe og 7. Juni 1737 Secondlieutenant ved Major C. F. Rømelings Compagni af samme Regiment. Som saadan overflyttedes han 28. Decbr. 1739 til Livgarden tilfods, og 17. Decbr. 1743 henvender Faderen sig til General Arnoldt om, at Sønnen maa blive Capitain ved hans eget (1. Smaalenske) Regiment, da han af Hensyn til sit Jordegods gjerne ønsker ham ansat i Norge. I Ansøgningen til Kongen af 14. Decbr. omtaler han, at han har to Sønner ved Garden, for at de kunne desbedre profitere i deres Metier.

¹⁾ Om dem se dette Tidsskr. 1 R. VI S. 214—45 og 257—64.

²⁾ Dan. Rigsarch., Refererede Sager 16. Janr. og 21. April 1736 samt Brev fra Løvenørn af 24 Decbr. 1735. (Meddelt af Jægermester C. E. A. Schøller).

I alle Fald anholder han om Capitains Charakter og Capitain-lieutenants Plads for ham. For at han kunde erholde det ledigt blivende Compagni ved 2. Smaalenske Regiment, tilbødes der erlagt 3700 Rd., hvilket ingen anden Officier ved Regimentet kunde eller vilde betale. Oberst W. Ulrichsdals Udtalelse om ham, dat. Frederiksstad 5. Mai 1744, lyder saaledes: Der Lieutenant Valentin H. besiztet auch alle die Avantagen, welche man an einen jungen Officier von vieler Ambition und groszer Hoffnung seine Fortun weiter zu poussiren sich nur wünschen und vorstellen kann¹⁾. — 26. Juni 1744 blev han (uden at have været Premierlieutenant) Capitain, vel ikke ved 2. Smaalenske Regm. men ved det ene gevorbne Regiment under Generalmajor Ulrichsdal. I alle Fald 1746 sees hans Compagni at have ligget i Frederiksstad. 30. Juli 1749 ansattes han atter ved Livgarden i Kjøbenhavn, hvor han dog kun forblev til 4. Septbr. 1753²⁾, da han med Majors Charakter vendte tilbage til Ulrichsdals gevorbne Regiment, der det følgende Aar tilfaldt Huitfeldts senere Svigerfader, daværende Oberst N. F. Reichwein; Kvarteret var fremdeles Frederiksstad. Grunden til, at han nu gik tilbage til Norge, var den, at han efter Faderens Død 1751 skulde overtage Elingaard. 19. Marts 1755 anholder han fra Frederiksstad hos Feldtmarskalk Arnoldt om nogen Tids Fritagelse for at følge sit til Christianssand beordrede Compagni, da han og hans Svoger, Major Hans de Tonsberg, paa Ansøgning have erholdt kgl. Reisepas for at bivaane Campementet i Danmark, hvortil hans Regimentschef Oberst v. Reichwein havde givet sit Samtykke. — Da Halvbroderen, Tertsmajor ved Regimentet Tønne Huitfeldt til Kjølbjerg, døde 25. April 1755, fik han dennes Plads 21. Mai s. A. — 2. Juni 1756 ansøger han fra Elingaard Feldtmarskalk Arnoldt om at maatte være fraværende fra den forestaaende Mønstring ved hans Compagni i Christianssand paa

¹⁾ N. Rigsarch. Nordenfj. Reg.s Docum. 1744.

²⁾ I Juli 1750 var han tilstede paa Elingaard (i Anledning af Søsterens Bryllup), og i Januar 1751 omtales, at han har været paa Besøg hos sin Broder Capitain (H. C. K.) Huitfeldt paa Vinger. (Søndenfj. og Smaalen. Reg.s Docum. i N. Rigsarchiv).

Grund af Registrering og Vurdering efter hans ældste Brodersøn, Lieutenant Henrik Jørgen Huitfeldt paa Kjølbjerg, død 22. Mai næst forud, da han nemlig er Værge for den umyndige Broder H. W. C. Huitfeldt. I Christianssand var han imidlertid, da han 15. Septbr. 1756 blev Secondmajor efter Regimentschefens Indstilling af 21. August, og allerede i det følgende Aar 3. August (efter Regimentschefens Indstilling af 16. Juli) blev han Premiermajor ved samme Compagni, der i April 1758 blev forlagt til Kongsvinger. — I Anledning af Udcommanderingen til Holsten 1758 anmoder han 31. Mai fra Elingaard Feldtmarskalk Arnoldt om ikke at tilstaa hans Creditorer Overkrisret over ham, da han har tilbudt dem suffisant Pant i Jordegods. I Begyndelsen af 1759 er han atter paa Elingaard f. Ex. 14. Februar og 28. Februar, da han hos Generallieutenant Ulrichsdal udbeder sig et Pengelaan af Major Lorentz's Bo med suffisant Pant i Jordegods. — 17. April s. A. nævner han i et Brev, dat. Elingaard, at han den følgende Dag skal reise til Holstein.

3. Novbr. 1759 fik han Oberstlieutenants Charakter ved Regimentet, der fra 1758 havde faaet Navn af det Nordenfjeldske Regiment. Allerede 27. Novbr. 1759 er han igjen paa Elingaard, da han melder Generallieutn. G. Grüner sin Ankomst til sit Hjem Dagen forud med kgl. Permission i Anledning af Broderens, Major Christopher Huitfeldts, uformodentlige Dødsfald og beder om Udsættelse med at fremstille sig, da han ønsker at overvære Skiftet og ordne nogle for ham selv vigtige Sager. 2. Marts 1760 daterer han endnu fra Elingaard. — 20. August 1760 andrager han, atter fra Elingaard, Generallieut. Grüner om Tilladelse til at lade en Underofficier hverve i det søndenfjeldske Norge, da der i hans Compagni i Holstein er over 17 døde, foruden dimitterede. I Novbr. 1760 var han endnu i Norge og 21. April 1761 omtaler han fra Elingaard, at han tænker at begive sig paa Reisen til Holstein over Land „sidst i denne eller først i næste Uge“. 27. April nævner han, at han følgende Dag afreiser. 22. April s. A. blev han Secondoberstlieutenant ved Regimentet og dispenseret for Majors Tjeneste. — Allerede 30. Decbr. 1761 melder han fra Elingaard General Grüner sin An-

komst did 24. s. M. ifølge kgl. Permission; sin Opvarnting hos Generalen skal han aflægge i førstkommende Februar Maaned, da Auctionen efter hans salig Moder skal holdes i Januar. — 6. Mai 1762 daterer han fra „Friderichsberg Mühle ved Gleschendorf“ et Brev, hvori han beretter, at Major Leffelman er reist til Itzehoe for at begrave sin Frue, og at Oberstlieutenant de Tonsberg ligger syg i Lübek. 22. Decbr. s. A. melder han atter fra Elingaard General Grüner sin Ankomst til Landet med kgl. Permission 12. s. M. og skal sidst i Januar eller først i Februar næstkommende personlig gjøre Generalen sin underdanige Opvarnting¹⁾. — Fra Christiania 14. Januar 1764 udtaler hans daværende Regimentschef Generalmajor C. J. v. Schnell sig saaledes om ham: Valentin Wilhelm v. Huitfeldt ist von Persöhne behertzt, munter und dabey facil. Seine Conduite ist bedacht-sam und zu rechter Zeit resolvirt. Er liebte den Dienst und ist zu denselben vollkommen geschickt. Seine Aufführung ist wohl anständig, sein Wesen freundlich, gesetzt und ganz militair. Sein Endswack und Augenmarck ist die Ehre. Die Umstände seiner Haushaltungs Geschäfte aber sind in einiger Unordnung und mit Schulden behaftet²⁾.“

21. August blev han virkelig Oberstlieutenant ved 1. eller østre Smaalenske nat. Inf. Reg. under Generalmajor R. W. v. Rømeling, ved hvilket han synes at have faaet Markerske Compagni efter Oberstlieutenant J. H. Holst, men snart opnaaede han at faa det for ham beleiligste, nemlig Onsøske Compagni, i hvis Distrikt Elingaard er beliggende. 22. Juli 1766 ansøger han fra Elingaard om Obersts Charakter og om atter at komme op i den Anciennetet, som han havde som Major, idet nogle yngre Officierer senere ere gaaede ham forbi gjennem sine Accorder med ældre. Herom skriver han ogsaa 14. Octbr. s. A.³⁾ I en Stamrulle fra 1767 hedder det om ham, at han er vel voxen og af god Anseelse, forstaar Fransk og taler Tydsk, er af god Conduite, ganske (∴: helt) bekvem og habil til Tjenesten, hvori

¹⁾ N. Rigsarch., Nordenfj. Reg.s Documenter.

²⁾ Jfr. C. J. Anker, Norske Generalspersoner s. 137 f.

³⁾ Første Smaalenske Reg.s Docum. 1766 i N. Rigsarch.

han er flittig. Har været i Holsten med Nordenfjeldske Inf. Regn., eier en Herregaard, som han bor paa. I en anden nævnes ogsaa hans gode Conduite i og udenfor Tjenesten, han hverken drikker eller spiller. er uden Midler, bruger Peruque, er af Adel og god Levemaade, bor paa Elingaard ved Frederiksstad. — 1768 erklæres han kvalificeret til ny Ansættelse, og 8. Februar 1769 blev han saa Oberst og Chef for 1. Bergenhusiske nat. Inf. Reg. og anholder 24. s. M. fra Christiania om en Commission til at overlevere ham Regimentet; 11. April melder han sin Ankomst til Bergen og 18. s. M. indsender han Ruller, Lister og Forestillinger. 9. Mai erholdt han Regimentet overleveret af den udnævnte Commission og allerede 16. s. M. ansøger han om Permission til at reise til Elingaard. — 12. Juni 1769 indberetter Oberstlieutenant Dietrichson, at Oberst Huitfeldt er angreben af en Koldfeber, saa han ikke kan reise paa Session. 20. Juni erklærer han sig igjen restitueret og vil nu begive sig paa Sessionsreiser, hvilke han i Brev fra Bergen af 1. August melder tilendebagte 25. Juli. — I Marts og April 1770 sees Oberstlieutenant Dietrichson at fungere som Chef for 1. Bergenhusiske Regiment, og 23. Mai s. A. daterer Huitfeldt et Brev fra Elingaard. Her opholdt han sig endnu 23. Octbr. 1770, da han ansøger om Permission til en Reise til Kjøbenhavn paa 3 à 4 Maaneder for sine økonomiske Omstændigheders Skyld. 13. Novbr. melder han fra Elingaard, at Reispas for ham er udstedt 13. Octbr. for en Tid af 3 à 4 Maaneder, og at han tænker at tiltræde sin Reise midt i December. 19. Decbr. 1770 indmelder han, at han næstkommende Fredag agter at begive sig paa Reisen til Kjøbenhavn. Herfra meddeler han nu 12. Januar 1771 Generalitets- og Commissariats-Collegiet, at han er ankommen til Kjøbenhavn 6. s. M. efter 13 Dages besværlige Reise først paa Grund af Snefald og siden af Regn, saa Veiene bleve impracticable. — Han erholdt det Danske Generalitets- og Commissariats-Collegiums Tilladelse 27. April 1771 til at forblive paa sin Sædegaard Elingaard til næstkommende Foraar 1772, naar han føier saadanne Anstalter, at intet ved Regimentet forsømmes. Paa Elingaard agter han at antage en

Forvalter¹⁾. — 16. Juli 1771 melder han fra Elingaard sin Ankomst did 18. s. M. og skal sidst i denne eller først i næste Maaned gjøre sin Opvartning i Christiania.

Den endelige Overlevering af hans Bergenhusiske Regiment er af den dertil beskikkede Commission dateret Bergen 31. Decbr. 1771, men allerede 24. Marts 1772 ansøger han fra Elingaard om at erholde det vacante Agershusiske Regiment, da han for sine økonomiske Omstændigheders Skyld meget ønsker at forflyttes søndenfjelds. Han oplyser, at han 12. Febr. 1771 allerede havde indgivet en Memorial om Forflyttelse til det Danske Generalitets- og Commissariats-Collegium, hvorpaa mundtlig var svaret, at han skulde have i Erindring ved forefaldende Leilighed. Han kom ikke mere tilbage til Bergen, idet han 20. Mai 1772 virkelig blev udnævnt til Oberst og Chef for 2. Agershusiske Inf. Reg. efter Generalmajor P. de Seue, og anholder derfor om, at Afleveringscommission maa udnævnes og holdes paa dennes Gaard Vestby i Rakkestad. — 22. Juli 1769 blev han udnævnt til Kammerherre, men hans Ansøgning i 1774 om at maatte bære den Medaille, der blev tildelt hans Fader efter Træningen paa Moss 23. April 1716, var selvfølgelig forgjæves²⁾. — 2. Januar 1777 blev han Generalmajor og 1. Mai 1782 Ridder af Danebrog.

Det er ovenfor nævnt, at H.s økonomiske Forfatning var slet, hvilket allerede synes at have været Tilfældet paa et ret tidligt Standpunkt. Hjemmefra vare Søskendene ret vel vante; som det af Onsø Kirkebog lader, har hver af de 3 Brødre havt sin egen Lakei. Da de to ældste Brødre som yngre Officerer laa i Kjøbenhavn, den ene ved Garden, den anden ved Grenadererne, skulle de have optraadt paa en Maade, der skaffede

¹⁾ Fra Elingaard 8. Juli 1772 anbefaler han Christian Nagel, der i 5 Aar har conditioneret som Fuldmægtig paa Elingaard, til Controleurposten i Frederiksstad. (N. Rigsarch., Personalia, Nagel).

²⁾ Dan. Rigsarch., Indk. Sager 1774, 1. Dptm. (meddelt af Jægermester Schøller). Om denne Medaille se dette Tidsskr. 1 R. VI. S. 217 f. En Tradition i Familien beretter, at han pleiede at bære den i Lommen og at lægge den ved sin Side paa Bordet som en Lykkepenge, naar han spillede Kort.

dem Navn af „de Norske Prinser“, hvilket formentlig tyder paa en Levemaade, der neppe har staaet i rimeligt Forhold til deres Ressourcer. Naar det har heddet, at de dengang vare Kammerjunkere, kan dette ikke forholde sig rigtigt, da de ikke findes nævnte som saadanne i Statskalenderne¹⁾. Stillingen forværredes efterhaanden; da den yngre Broder, Major C. C. Huitfeldt døde 1759, var hans Bo fallit, og da Moderen havde Pant i hans Gaard Kjølberg, maatte Valentin W. H. Huitfeldt lade sig den tilslaa paa Auction for c. 5500 Rdlr., da ingen vilde købe den til en Pris, der dækkede Pantegjælden. I Januar 1762 ansøger han om, at Kjølberg maa beholde sin Skattefrihed, saa længe han besidder samme, da han ikke kan bebo Gaarden og for Tiden ligger i Holsten²⁾. Vel solgte han 1763 Kjølberg for 6000 Rdlr. til Overkrigscommissair Peder Holter, der s. A. solgte Gaarden til Kammerraad Gustav Strømboe, fra hvem Huitfeldts Brodersøn og Myndling, Lieutn. Hans Wilh. Christopher Huitfeldt atter indløste den som Odelsmand efter Høiesteretsdom; men dermed vare langtfra de økonomiske Forviklinger, der hidrørte fra Broderens Fallitbo, tilende for Val. W. H. Huitfeldt. Som Selvskyldnercautionist paa flere af dennes Gjældsfor skrivelser arvede han ved hans Død store Forpligtelser, der, i Forening med hans egne, vistnok allerede strax overstege hans Evner, men som han dog i det længste søgte at dække. Han maatte saaledes som Cautionist overtage en Rest (225 Rd.) af Broderens Gjæld til A. Karre, der endnu 1774 var ubetalt; ligesaa hans Gjæld til General Rappes Bo paa 1000 Rdlr., hvorfor V. W. H. Huitfeldt 4. Juni 1760 udstedte Obligation med Pant i Gaarden Store Huseby i Onsø (thingl. 14. Juli 1761)³⁾. 1767 i April omtales hans Cautionsgjæld til Oberst Grevenkops Bo. — Af hans egne Gjældsforpligtelser nævnes 1764 en til Justitsraad Hornemann i Kjøbenhavn (med Omkostninger c. 321 Rdlr.) og en til Cancelliraad Jørgensen sammesteds (med Omkostninger c.

¹⁾ Jfr. dette Tidsskrift, 1 R. VI S. 243.

²⁾ N. Rigsarch., Rentekam. Docum. t. N. Exped. Prot. Nr. 8. Søndenfj. J. Lit. A. Nr. 2330.

³⁾ Dan. Rigsarch., Militaire Skifter, P. 17, Rappe. (Meddelt af Registrator Fr. Krarup).

191 Rd.). I 1767 omtales en Gjæld til Mr. Georg Anton Roberti, der allerede skulde have været betalt, men som han nu lover at betale i 2 Terminer i 1768. Aarsagen til, at den ikke er betalt i 1766 eller 67, er den, at der i hans Gage er skeet Decourt for Rangskat, Extraskat og Oberstlieutenant-Bestallingens Confirmation. 1772 omtales en Gjæld paa 250 Rd. til H. v. Schnell i Kjøbenhavn, der har begjæret en Overcommission over ham, og 1772 til de Agersh. Munderings- og Udrustnings-Kasser (4000 Rd.). — Allerede 1764 omtales Elingaard som pantsat til Kvæsthuskassen som første Creditor for 11,500 Rd., hvortil 1765 endnu kom 1800 Rd., tilsammen 13,300 Rdr. Taxten paa Gaardens Jordvei omtales at være 20,160 Rd.

Nu fulgte en Tid, hvori Huitfeldt forsøgte at holde sig oppe ved at bortsælge forskjelligt af Elingaards underliggende Jordegods. Saaledes solgte han 17. Septbr. 1775 Nordre Hauge med Pladserne Hauge og østre Vigene til Dækkelse af en Gjæld fra 1762 paa c. 672 Rd. til Krasemann & Cron i Hamburg. I Januar og Februar 1776 bortsolgte ved Auction 4 Gaarde fra Elingaard nemlig Tvete, Kjenne, Lere og Dyrød; 18. Januar solgte en Del Løsøre. En Auction over Elingaard opsattes. I 1777 skulde Onsø Kirke sælges med Reservation af Familiebegravelsen og Stolestadet i Kirken, der skulde vedligeholdes af Sælgeren, hvilket senere forandredes derhen, at han reserverede sig, Hustru og Børn samt sine Søskende og deres Børn Ret til Begravelse der, medens Reparationen overtages af Kirkeeieren, som forøvrigt disponerer over Begravelsen. Ved første Auction blev høieste Bud 1482 Rd., hvorfor Salget opsattes. 12. Juni s. A. bødes der 1486 Rd., og Auctionen opsattes atter. 19. Juli 1777 melder Generalmajor Huitfeldts Regimentskvartermester Poscholan, at han har solgt Kirken under Haanden.

Situationen, der hidtil har lignet de reisendes, der efterhaanden udkaste det ene Barn efter det andet til de forfølgende Ulve, blev nu ikke længer udholdelig. Efter de stadige Paakrav og Udsættelser, Executioner og Pantsættelser, endog af Værdigjenstande, saa Huitfeldt sig ikke længer istand til at beholde Elingaard, der havde tilhørt hans Forfædre i 4 à 5 Aarhundreder

(siden Hafthorsønnernes Tid), og 26. Novbr. 1777 skriver han til Justitsraad og Generalauditeur Wessel, at han paa Grund af de store Renter af Krigshospitalskassens Capital (13,300 Rd. til 5 %) er nødt til at sælge Elingaard ved Auction 28. Januar 1778. Ved den endelige Auction 25. Marts s. A. blev Dr. med. og Landphysicus Hans Møller paa Menstad ved Skien høistbydende og fik Tilslaget for 18000 Rd. for Gaarden med nogen Besætning og Inventarium fra 14. April 1778¹⁾. En Del Løsøre udbragtes kun til 400 Rd., da tidligere Indførsler havde medtaget det bedste. 16. Septbr. 1778 afgiver Generalmajor Huitfeldt fra Elingaard den Erklæring til den nye Eier, at det vel

¹⁾ Hvad der solgtes ved Auctionen over Elingaard var følgende Gods: 1. *Elingaard* Sædegaard med Avlsgaarden *Valle* og *Kolbergengen* samt *Øerne Hankø, Søndre Sletter* og *Risholmen* af samlet Skyld 10½ Skø tilligemed 16 underliggende Pladser, et lidet Sagbrug af 400 Bords Kvantum og Kvernebrug, Teglbrug og Pottemageri. — 2. *Øen Rougø* med *Rougøkalven*, skylder 12 Tønder Havre, næsten 1 Mil lang og over en Fjerding bred, med 2 Husmandspladser og skøn Herlighed af Skov og Havnegang. — 3. Gaarden *Hov* med 3 Pladser, skylder 6 Bø Smør med Bygsel og Herlighed. — 4. *Kleppe* med 2 Pladser, skylder 6 Bø Smør m. B. — 5. *Engelsvigen* med Husmandsplads, der skylder 4 Huder m. B. og Overbygsel af 2 Huder. — 6. *Lille Huseby*, skylder 4 Huder og 4 Skind m. B. — 7. *Store Huseby* skylder 8 Huder m. B. — 8. *Kienne Vestre*, skylder 5 Huder m. B., dertil et lidet Kvernebrug. — 9. *Rød Vestre*, skylder 2 Huder 3½ Bø Smør m. B. — 10. *Havgen* skylder 1 Hud og 9 Skind m. B. — 11. *Espesti*, sk. 5 Bø Smør m. B. — 12. *Ytterstad*, sk. 3½ Bø Smør m. B. — 13. *Engelsvigøen*. — 14. I Gaarden *Mellegaard* 1½ Bø Smør uden Bygsel. — Desuden 2 til det militaire Varemagazin pantsatte Gaarde: *Utne Vestre*, sk. 1 Skø 8½ Lø 2 Huder og 1½ Bø Smør m. B. *Utne Østre*, sk. 3 Huder 4 Skind 3 Bø Smør m. B. — Til Eiendommen hørte godt Fiskeri af Lax og anden Søfisk i den nærliggende Christianiafjord. Elingaards Hovedbygning med 2 Fløje var nybygget 1748 af bedste Materialier, indeholdende 36 Værelser, hvoraf 5 i underste og 2 i øverste Etage vare betrukne; i Værelserne fandtes 15 Jernkachelovne (2 treetages, 2 toetages, Resten enetages). Ved Gaarden var en liden Blomsterhauge og en stor Frugt- og Urtehauge, smukt anlagt, og et Lysthus i førstnævnte. Under Hovedbygningen vare 5 grundmurede Kjældere, hvoriblandt Vinkjælder, hvilke have kostet 2000 Rd. at opføre. Om Gaarden er der Volde og Canaler, apterede til adskillige Fiskedamme. Med Gaarden fulgte en meget stor Bryggekedel paa 2½ Tønde, en Gryde paa 1½ Tønde og en Madklokke paa Stolpeboden, der havde kostet 36 Rd. — Paa Hov var der 1773 opført en Bygning med en Stue og 2 Kammere nedenunder og et Kammer ovenpaa; i en særskilt Bygning fandtes Kjøkken og Stue til Tjenestefolkene. (Jfr. ogsaa N. Intell.-Sedler 1777 Nr. 52 og 53 samt 1778 Nr. 1).

efter Kjøbecontractens 9de Post paaligger ham at vedligeholde det af Sælgerens „høisalige Forfædre“ stiftede Hospital i Onsø Sogn og at svare de paalagte aarlige Ydelser, men at den dertil skjænkede Capital af 230 Rdlr., som ikke er nævnt deri, er forbeholdt hans egen Bestyrelse under Regnskabsaflæg til Købereren eller andre¹⁾.

Fra Elingaard flyttede Generalmajor H. til Moss, i hvis Nærhed hans ældste Datter samme Aar blev bosat, idet hun ægtede Major G. C. Sibbern til Vernekloster.

Imidlertid synes hans økonomiske Vanskeligheder ikke at være overvundne ved disse Foranstaltninger, og de have sagtens havt sin Andel i, hvad der hendte ham et halvt Snes Aar senere. Det var uden Tvivl en temmelig almindelig Skik, at Officerer og Underofficerer ved Forfremmelser eller for at opnaa disse gjorde Regimentschefen Gaver, vistnok i Almindelighed bestaaende i Madvarer, sjeldnere i Penge, saaledes som Skik og Brug var ogsaa ligeoverfor civile og geistlige Embedsmænd. Regjeringen kunde ikke betragte dette med blide Øine, og forskjellige Forordninger udfærdigedes mod dette Misbrug, der saa let fik Charakteren af Bestikkelse. Det var dog vistnok kun, naar Klager eller Angivelser herom indløb, at Autoriteterne fandt sig beføiede til at skride ind. Saadanne Gaver havde Generalmajor H. ogsaa modtaget, og Angivelse herom skede ved en af hans tidligere Capitainer, der var bleven hans Uven under en helt anden Sag. Den nævnte Capitain var Lorentz Henrich Georg v. Waltersdorff²⁾, der 4. Octbr. 1781 paa Høstthinget i Enebak i Drukkenskab havde gjort Allarm og Ulyd i Retten, truet Foged og Sorenskriver og derpaa var bleven ført ud. Efter at der paa Generalitets- og Commissariats-Collegiets Befaling var optaget Thingsvidne herom, sendte Stiftamtmand Levetzau Sagen til Generalmajor H., der indvarslede Capitainen m. fl. til Krigs-

¹⁾ N. Rigsarch. Localia, Elingaard. — Om Hospitalet se dette Tidsskr. 1 R. VI S 260 f.

²⁾ Om ham se Personalh. Tidsskr. 3 R. IV S. 266. W. paastod, at han havde givet sin Regimentschef 100 Rd. for at opnaa Tilladelse til at indgaa det der omtalte Ægteskab med en Lensmands Enke, hvilket Huitfeldt imidlertid benegtede.

forhør paa Tobbel i Enebak i Februar 1782. Sagen endte med, at Capitain W. ved en Krigsretsdom, der fik kgl. Confirmation 22. Januar 1783, blev casset¹⁾. Dette opbragte i høi Grad denne, der efter sin egen Fremstilling havde givet Generalen forskjellige Gaver for at opnaa en mild Dom. Dette benegtes af H., der kun erkjender at have faaet en Sølvthekande, som næsten blev ham paatvungen, og som han siden ikke kunde formaa W. til at tage tilbage. Capitain W. havde i flere Tilfælde været Mellemand ved de nu af ham selv paaklagede Ydelser fra Underofficierer til Regimentschefen, hvem han i alle Fald en Gang havde ført bag Lyset med Hensyn til en Drengs Alder, der var bleven indskreven som Underofficier, og Capitainen staaer overhovedet selv i et ret tvetydigt Lys med Hensyn til den hele Sag. Han var imidlertid i Besiddelse af hele 23 Breve fra Generalen, der vise, at denne ventede og ønskede de nævnte Ydelser (væsentlig in natura og af temmelig ringe Betydning) fra vedkommende. Imidlertid hengik der hele 3 Aar efter W.s Afskedigelse, før han gjorde Brug af disse Breve, hvorfor det er tilladt at formode, at H. i Mellemtiden paa nogen Maade har affundet sig med W. men senere ikke kunnet eller villet gjøre dette, saa et Brud er opstaaet mellem dem og har hidført W.s Klage, som han indgav til det Danske Generalitets- og Commissariats-Collegium 4. Decbr. 1786, under et Ophold i Danmark, og hvori han, foruden Forurettelser mod ham selv, beskyldte H. for at have modtaget Skjænk og Gave af sine undergivne. Da Sagen nu engang var bleven angiven, hvilket flere betragtede med Uvillie og ansaa for en personlig Hævn, maatte den selvfølgelig have sin Gang, og kgl. Befaling udgik i Begyndelsen af 1787 til Generalmajor v. Krogh (paa Eidsvold) samt Obersterne v. Hesselberg og v. Kaltenborn om at undersøge og paakjende den. Efter Befaling af det Danske Generalitets- og Commissariats-Collegium paalagde Justitsraad O. C. Wessel, Generalauditeur i Norge, den titulaire Generalauditeur Flor at føre Protokollen i Overkrigs-Commissionen, hvorfor dog denne synes at have vægret sig, da

---

¹⁾ Han opnaaede dog senere Ansættelse i Vestindien.

han i Octbr. 1787 fik Paamindelse om at opfylde Commissionens Forlangende¹⁾.

Capitain W. havde først været paa Gottorp hos den commanderende General, Prins Carl af Hessen, med sin Klage, hvor dennes Secretair C. B. Meier foreløbig havde fraraadet W. at reise Anklagen, der ogsaa i høi Grad compromitterede ham selv. Meier skriver herom til Oberst Hesselberg saaledes: Den Hrn. General v. Huitfeldt bedaure ich von ganzen Hertzen. Sollte er die gegen ihn producirte Briefe jetzt anders tourniren und anders auslegen wollen, so bin ich bange, dass ihn solches doch nie gänzlich exculpiren wird. Er wird selbst am besten wissen, wie er sich bereits über diese Materie geäusert hat, und danach wurde ich ihm immer rathen, lieber um seinen Abschied mit gewöhnlicher Pension und um die gänzliche Niederschlagung dieses fiscalischen Processes zu bitten. Vielleicht liessen sich Se K. Hoheit in Ansehung des Alters und der Ehren Chargen des H. Generals dazu bewegen, zumal da von keiner Privat-Satisfaction die Rede ist, und der Ausgang den Denuncianten auf höchsten Befehl, den Capt. v. W. gar nicht interessiret. Ich habe das Alles, Gott weiss es, so lange verhütet und abgewährt, als v. W. hier zu Stelle war, aber in Kopenhagen fand er andere Rathgeber²⁾.

Efter kgl. Befaling af 2. Februar 1787 nedsattes en Overkrigscommission til at undersøge de af Capt. Waltersdorff fremførte Klager over Generalmajor H., der dels gik ud paa Forurettelser mod ham selv, dels mod Underofficierer og gemene af Regimentet (Modtagelse af Skjænk og Gaver). W. kunde dog mod H.s Benegtelse intet bevise om Pengegave, men Modtagelsen af Sølvkanden ansaaes upassende, hvorfor den skulde tilbagegives eller erstattes med 20 Rdlr., hvorefter H. blev frifunden i dette Punkt. Derimod fandtes han skyldig med Hensyn til Ga-

---

1) Endnu 29. August 1787 melder Huitfeldt fra Moss til Generalitetet, at han i Henhold til den commanderende Generals Ordre har indkaldt samtlige Officerer og Underofficierer til en Samling paa Skysjordet 17. Octbr. til Gjennemgaaelse af det nye Excerreglement.

2) Meddelt af Professor, Dr. L. Daae efter et Brev hos Familien Hesselberg.

verne fra Underofficerer, og hans Forsøg paa at bortforklare Udtrykkene i de af W. fremlagte Breve ansaaes ikke fyldestgørende, hvorfor han 12. Marts 1788 i Henhold til Forordn. af 28. Februar 1705, 21. Art., og Rescr. af 9. Juli 1760 dømtes til at have sin Charge forbrudt og at bøde til den Norske Krigshospitalskasse 200 Rdlr. samt at betale Actor, Generalauditeur Flor, i Diæt og Reisepenge 30 Rdlr. og Actuarius i Overkrigscommissionen, Auditeur Waarberg, 200 Rd. Oberst Kaltenborn fandt Sigtelserne lidet beviste og stemte kun for en ubetydelig Mulkt til Krigshospitalskassen. Generalauditeur Wessel tilføier derpaa 10. Mai 1788: „Det vil altsaa blot ankomme paa Deres Maits. allerhøieste Naade, om ikke denne gamle Mand, hvis Handle- og Skrivemaade røber en Grad af Enfoldighed, som man neppe skulde formode af hans Stand og Charge, og derfor maaske har forløbet sig fornemmelig formedelst Uvidenhed om Forseelsens Vigtighed og Følgernes Farlighed, som med en talrig Familie sukker under meget maadelige Omstændigheder, som af sine Underhavende har været saa elsket, at ingen uden en Person, dreven af privat Animosité, har meldet sig som Klager imod ham, og som endelig stedse for det øvrige har udmærket sig som en habil Officier og Regimentschef, om han ikke kunde forskaanes for en Straf, der skulde sætte hans Familie i de mest beklagelige Omstændigheder og bringe hans graa Haar med Vanære i Graven. I Tillid til saadan allerhøieste Naade er det, jeg fordrister mig til i allerdybeste Underdanighed at indstille, om ikke Oberkrigscommissionsdommen kunde saaledes forandres og derhen af sær kgl. Naade formildes, at Generalmajor H. bør udholde 3 Maaneders Arrest paa Agershus Fæstning, og de tre Fjerdedele af hans Gage imidlertid at være forfalden til den Norske Krigshospitalskasse, og Dommen i øvrigt, forsaavidt det idømte Salarium til Actor og Actuarius angaar, allernaadigst stadfæstes. Hvorledes der bør forholdes med Capitain W., der blot for at fyldestgøre privat Hævngjærrighed, har erklæret sig skyldig i Forbrydelse mod Forordn. af 23. Octbr. 1700, vil ankomme paa nærmere allerhøieste Foranstaltning.“

Kongen bestemte, Kjøbenhavn 13. Juni 1788, at Dommen

formildes derhen, at Generalmajor Huitfeldt skal udholde 4 Ugers Arrest paa Agershus Fæstning, i hvilken Tid tre Fjerdedele af Gagen (80 Rdlr. 53 β) skal tilfalde Krigshospitalskassen, hvorefter han afskediges af Militairtjenesten med en aarlig Pension af 700 Rdlr. Actors og Actuarii Salarium stadfæstes¹⁾, hvilket under 28. Juni af det kgl. Danske Generalitets og Commissariatscollegium tilmeldtes det Norske²⁾. — 26. Juni 1788 melder Prins Carl af Hessen fra Christiania det Norske Generalitet, at Kronprinsen har tilladt en yderligere Formildelse, idet Fæstningsarresten ombyttes med en Husarrest paa Moss fra 22. Juni til 23. Juli, hvorefter H.s Pension tager sin Begyndelse fra 24. Juli; den udgjorde for dette Aar med de sædvanlige Fradrag (for stemplet Papir etc.) c. 676 Rd.

Det er tydeligt, at alle vedkommende have fundet den gamle, engang saa høit anseede, Generals Skjebne og Straf for haard, dels fordi Forseelsen vistnok ikke var saa ganske sjelden og i Reglen gik straffri, dels paa Grund af de ubetydelige Beløb, hvorom det hele dreiede sig. — Han var fra nu af en nedbrudt Olding; allerede 21. Mai 1788 melder han fra Moss til Generalitetet, at hans langvarige, tiltagende Svaghed hindrer ham i at bivaane Regimentets Bataillonssamlinger og Campement, hvorfor han har maattet paalægge Oberstlieutenant v. Lützwow i Frederiksstad at overtage Commandoen, hvilket han ogsaa tilmelder Prinsen af Hessen. — Under Indfaldet i Sverige om Høsten 1788 blev 2. Agershusiske Regiment, i alle Fald tildels, annecteret Nordenfjeldske Regiment under Oberst Hesselberg, og da Tiden dengang ikke tillod nogen Overlevering af Regimentet, skede denne først langt ude i 1789 gennem en dertil nedsat Commission³⁾.

Kort efter disse Begivenheder afskedigede H. sin gamle Tjener Hans Bergh († 1789 p. Moss som Høker) og fraflyttede Moss, hvor vistnok Opholdet mellem gamle Venner og Bekjendte var blevet ham pinligt. Han tog Ophold i Drammen (paa Tangen), hvor

¹⁾ N. Rigsarch. Justitsprot. for Generalauditoriatet VII A. 22, p. 507—27.

²⁾ Ibid. Generalitetscollegiet 1788 (Pakke).

³⁾ De fleste ovenstaaende Data ere hentede fra Generalitets- og Commiss. Coll.s Breve og Documenter i N. Rigsarch. 1787—89.

han efter 4 Aars Svaghed afgik ved Døden 20. Novbr. 1792, hvilket Byfogden Søren Ring fra Strømsø indmelder 24. s. M. med Spørgsmaal om, hvilken Officier skal være tilstede ved Boets Aabning for at udtage Karter og Tegninger. Han oplyser, at den nærmest boende er Oberstlieutenant v. Harboe (vistnok Nils Harbou paa Knive i Skauger). Huitfeldts Begravelse holdtes i Tangens Kirke 29. Novbr. 1792, hvorefter han bisattes i det Huitfeldtske Gravcapel ved den kun et Par Mile fraliggende Hudrums Kirke, hvor hans Kiste endnu henstaar med en Gravskrift, som ogsaa er indført i Norske Intelligentsedler 1793 Nr. 1, og som trods alt, hvad der var passeret, indeholder de stærkeste Lovord over hans Retskaffenhed, Pligtopfyldelse etc., som det næsten synes, helt demonstrativt¹⁾. — Dagen efter hans Død indfandt ovennævnte Byfoged S. Ring sig i Stervbogaarden, Madame Klejns Hus paa Tangen, hvor Justitsraad Johan Blom og Peder Grønbeck vare tilstede. Enken, der var syg og sengeliggende, bad Skifteretten forsegle afdødes Chatol og Papirer men at lade Registreringen udstaa til efter Begravelsen, da Boet, som bekjendt, er ubetydeligt, idet man 3 forskjellige Gange har været nødt til at sælge endog fornødne og for Familien næsten uundværlige Ting for at dække Gjæld. Paa Grund af den mellemkommende Juletid foretoges Registreringen først 12. Janr. 1793 i Generalindens Nærværelse, der nævnte de 5, allerede forlængst voxne Børn. Blandt de opregnede Effecter kunne gjenkjendes nogle, der endnu ere i Meddelerens Besiddelse, saaledes en forgyldt Sølvbolle (rettere: Kop), hvori er indfattet 12 af Kong Carl XII.s Kobbermynter (2 Dlr. 48 β), en gul Egedragkiste med Beslag (3 Dlr.), en stor Kuffert med Sælhunds Betræk (1 Dlr.), et Maleri med en Almanak, Pen, Papir, Uhr etc. (1 Dlr.). Sidstnævnte er et Stillebensbillede af M. Blumendahl. Enkens Lagvæрге var ovennævnte Justitsraad og Tolder Blom (gift med Generalens Niece). Proclama var udstedt 17. Janr. af Byfoged S. Ring, og Auctionen holdtes 4. Februar og indbragte 252 Rdlr. 50 β. Chatollet viste sig kun at indeholde kvitterede Obligationer, Reg-

¹⁾ Den er trykt i dette Tidsskr. 1. R. IV. S. 106 f. og indtages derfor ikke her. Jfr. N. Intell. Sedler 1792 Nr. 48 og 1793 Nr. 5.

ninger etc. Bloms Udlæg til Begravelsen var 214 Rd. Den største Udgift var 21 Rd. til Guldsmed Buch for Pladen til Ligkisten. Auctions- og Skifteomkostningerne samt Husleie optog Resten af Boets Midler, saa det intet Overskud afgav¹⁾. — De ulykkelige Forhold i H.s sidste Aar i Forbindelse med Familiens Forarmelse gav den et Knæk, som den aldrig forvandt, saameget mere, som de Chancer, der bødes til delvis at gjenoprette det tabte, ikke bleve benyttede (se dette Tidsskr. 3 R. II S. 212 ff.) — Et Portrait af Generalmajor H. (Brystbillede i fuld Størrelse) er gaaet i Arv i hans yngste Søns Slægt og eies nu af Consul Herman Huitfeldt i Kjøbenhavn. Skjønt Billedet er malet i en yngre Alder (i 1750-Aarene?), bærer han paa samme Dannebrogordenen (Storkorset); dette vides imidlertid paamalet i 19de Aarhundrede af hans Søns Svigerinde, Frøken Lise Wiel. Billedet er giengivet i Danmarks Adels Aarvog for 1900 og i C. J. Ankers Norske Generalspersoner. Copier findes i militaire Samfund i Christiania og hos Oberst H. J. R. Grüner. Et Miniaturportrait eies af Frøken Cathinka Sibbern p. Carlberg ved Moss. (Jfr. forøvrigt Ankers nysnævnte Skrift S. 137 f. og Dansk biograf. Lexikon VIII S. 168).

Hans Enke flyttede noget senere til Christiania, hvor hun i Begyndelsen af 1796 sees at bebo Justitsraad og Byfoged Hagerups Leiegaard. I Septbr. 1801 erholder hun Anbefaling af Christiania Magistrat til Kammerherre og Stiftamtmand F. J. Kaas for fremdeles at opnaa den Nedsættelse af Rangskatten til 10 Rdlr., som hun nu i de forløbne 5 Aar har nydt godt af, idet hun ingen Understøttelse har af Slægt og Venner, og Husleie og Levnetsmidler ere kostbare, medens hendes Alder og Svaghed tiltager²⁾. — Endnu 1804 boede hun og Søsteren, Else Cathrine Reichwein, Enke efter Major Christopher Christian Huitfeldt i Christiania hos Henrich Løken, men flyttede formentlig da (i Sept.) til Moss³⁾. De to gamle Fruer beskjæftigede sig med

¹⁾ N. Rigsarch., Strømsø Skifteprot. 1783—93, fol. 568—70. (Retsprot. Nr. 5319).

²⁾ N. Rigsarch., Chra. Magistrats Concepter til Breve 1799—1801.

³⁾ Christiania Intelligents-Sedler 1803 Nr. 49 og 1804 Nr. 27.

Spinding, hvori de begge vare særdeles dygtige, og Forfatteren heraf mindes vel i sin Barndom og Ungdom i sine Forældres Hus at have seet fint Dækketøi af et særeget Mønster, kaldet „Kastekjæp“, der angaves at være et Product af denne Husflid. Generalinde Huitfeldt var, i Modsætning til Søsteren, af et blidt og venligt Temperament og beholdt længe et saa ungdommeligt Udseende, at hun af fremmede antoges for at være sin Mands Datter. Paa sine gamle Dage led hun meget af Gigt i Hænderne, saa at hendes Fingre bleve stive og krumme. Hun afgik ved Døden paa Gaarden Ramberg paa Idøen hos sin Datter 16. Januar 1815, nogle Maaneder efter Søsteren, ved hvis Side hun begra-vedes paa Mosse Kirkegaard, uden at Stedet nu kjendes.

Om dette Ægtepars 8 Børn henvises til Stamtavlerne i dette Tidsskrift 1 R. IV og i Danmarks Adels Aarvog 1884. Fra dem nedstamme alle nulevende Huitfeldter, der tilhøre den Danske Adel og retteligen bære Navnet.

2. *Else Cathrine Reichwein* er født 11. Februar 1737, vistnok i Kjøbenhavn, og opkaldt efter Farmoderen Else Cathrine Bildt. Maaske har hun som den ovennævnte Søster havt F. C. Eilschov til Lærer; forøvrigt gjælde de samme Data som ovenfor nævnt ved Søsteren ogsaa om hende med Hensyn til Arv efter Mormoderen, Confirmation og Giftermaalstid. Hendes Mand var Svo-gerens Broder, *Christopher Christian Huitfeldt*, der var født paa Elingaard 27. Septbr. 1720. Formentlig har han, ligesom Bro-deren, først været Musqveter og Underofficier, da han i Decbr. 1754 siges at have tjent i 21 Aar; 24. Decbr. 1736 blev han Fændrik ved Capitain P. C. Ryes Compagni af det ene gevorbne Infanteriregiment under Generalmaior J. F. Frølich. 13. Novbr. 1737 meddeler Generalmajor H. J. Huitfeldt til Generallieutn. H. J. Arnoldt, at den gamle Lieutenant Neeb har ansøgt om at maatte indgaa Accord med hans Søn, Fændrik Christopher Huitfeldt af Generalmajor Frølichs Regiment, da det er N. meget magtpaaliggende at erholde disse Penge i sin store Fattigdom. 24. Decbr. anbefaler han atter Sagen til Arnoldt, og 20. Januar 1738 blev nu C. C. Huitfeldt Lieutenant ved Capitain P. de Seues (østre Rakkestadske) Compagni af 1. eller østre Smaa-

lenske Regiment under hans Fader, Generalmajor H. J. Huitfeldt, forsattes 31. Decbr. 1739 som Secondlieutn. til Grenaderkorpset og blev 29. April 1743 Premierlieutenant ved samme Corps. 14. Marts 1746 blev han Capitain ved Generalmajor Ulrichsdals (senere Oberst N. Fr. Reichweins) ene gevorbne Regiment og laa da med sit Compagni i Frederiksstad; i April 1752 forlagdes det til Akerhus og i April 1755 til Frederikshald. Regimentet kaldtes fra 1758 af Nordenfjeldske gevorb. Regiment og blev om Vaaren nævnte Aar udcommanderet til Holsten i Anledning af Uenigheden med Rusland. 5. Octbr. 1757 fik han Majors Charakter af Infanteriet. — 17. April 1749 havde han i Forening med Lieutenant Valdemar Fremming som Skifteforvaltere tilendebragt Skiftet efter Capitain J. A. Thombsen, men Skifteopgjøret var først udfærdiget 31. Marts 1751; Imidlertid var ogsaa Thombsens Enke død, og hendes Fader Knud Gyldenstjerne Sehested til Those beklagede sig derfor til Generalauditeur Schulenburg, der imidlertid efter indhentede Oplysninger meddeler, at tildels havde Enken selv traineret Opgjøret, og senere havde hendes Død forvoldt Udsættelse¹⁾.

Da Capitain C. Huitfeldts Brodersøn, Lieutenant Henrik Jørgen Huitfeldt til Kjølbjerg, var død i Aaret 1756, havde han paa Auction efter denne kjøbt Herregaarden Kjølbjerg i Onsø Sogn (Smaalenene), men da hverken han eller hans Hustru eiede Formue, men han allerede da synes at have været i Gjæld, blev vistnok intet af Kjøbesummen betalt, og da han 1758 udcommanderedes til Holsten, trængte Creditorerne saa stærkt paa ham, at han ingen anden Udvei saa end at gjøre Opbud nogle Dage før Regimentets Opbrud om Vaaren, hvilket declareredes paa Botolphi Lagthing (c. 17. Juni) paa Moss, og det udstedte Proclama (i Post-Tidningerne) er dateret Kjølbjerg 22. Juli 1758. Snart maatte derfor Major Huitfeldt søge Permission til Norge i Anledning af sine økonomiske Affairer. 14. Marts 1759 skriver han saaledes fra Frederikshald til Generalauditeur Lengnick og nævner da, at hans Permission udløber ved Midten af Marts.

---

¹⁾ N. Rigsarch., Personalia Thombsen.

Hvad enten denne nu er bleven forlænget, eller han har faaet fornyet Reisetilladelse, saa var han i Norge i September s. A., og under et Besøg hos Oberst C. Sibbern paa Vernekloster, „hvor han i Visite var henreist“, afgik han pludselig ved Døden 12. Septbr. 1759 Kl. 12 om Natten. Han bisattes i Onsø Gravcapel, hvor Kisten henstod til 1820-Aarene, da alle de derværende Lig nedgravedes paa Kirkegaarden. Gravskriften (af Moderen) findes aftrykt i B. Moes Tidsskr. f. norsk Personalhist. I S. 195. Den følgende Dag melder Enken, E. C. Reichwein, sal. Huitfeldts, fra Vernekloster, hvorhen hun altsaa enten har fulgt ham eller strax er bleven hentet, Dødsfaldet til Generalauditeuren¹⁾ og forklarer, at da han foregaaende Aar har gjort Opbud, er hun og hendes Børn ikke det eiende, hvortil de kunne helde deres Hoved. Hun begav sig derfor strax til Elingaard til Søsteren, hvis Mand da var i Holsten.

Til Opbudscommissarier vare oprindelig udnævnte Raadmand og Sorenskriver W. W. Hirsch og Procurator H. Bech, af hvilke dog kun den sidste fungerede den hele Tid. Det hedder ved Huitfeldts Død, at Opbudscommissarierne havde „anmasset sig alt“, ja endog taget Ophold paa Kjølberg til Boets Skade. De havde i Marts og April 1759 ladet afholde et Par Auctioner over Kjølberg med underliggende Bro og Pladser; første Gang blev Gaarden ansat til 10,000 Rd. og opraabtes for 5000 Rd.; Major Valentin Huitfeldt havde da budt 5400 Rd. Anden Gang var den ansat til 11,700 Rd., men intet høiere Bud skede. En Del Inventarium var solgt for 1400 Rdr. Da Major Huitfeldt var død, skulde Boet fra Opbudsbehandling overgaa til Skiftebehandling. Da derfor de beskikkede Skiftecommissarier, Generalauditeur og Regimentskvartermester Niels Brabrand samt Premierlieutenanterne Ditlev Wibe Lund og Jens Bierch, 3. Octbr. 1759 kom til Kjølberg, fandt de Storstuen, Lysthuset og Majorens Bo tillukkede og Nøglerne hos Opbudscommissarierne. Hans Feldteqvipage var i Holsten, hvor den blev opskreven og forsejlet; hans Enke havde kun hans Reisekuffert med nogle Gang- og

¹⁾ Her maaske snarere N. Brabrand, Regimentskvartermester og titulair Generalauditeur, end den virkelige Generalauditeur Lengnick.

Linklæder hos sig paa Elingaard. — I Kjølberg havde oprindelig staaet 7000 Rdlr. paa første Prioritet, tilhørende Fru Oberhofmesterinde K. Huitfeldt, født Werenskiold, hvoraf 3000 vare afbetalte efter Major Tønne Huitfeldts Død, da Sønnen Lieutenant H. J. Huitfeldt købte Gaarden paa Auctionen. Dernæst havde Major C. C. Huitfeldt 7000 Rd. af sin Moders Penge paa anden Prioritet i Gaarden; til Frøken Edel de Tonsberg skyldtes 2400 Rd., til Lieutenant H. J. Huitfeldts Bo 621 Rd. og c. 760 Rd. for Indbo, Besætning, Gaardsredskab etc., til Capitain F. M. Grønvold 300 Rd., til Lieutenant K. With 200 Rdlr., til Madame Terentia Catharina sal. Sigholts 200 Rd., en Gjæld til sal. Oberst Grevenkops Bo (1767 vare 800 Rd. betalte, men en Rest stod tilbage); et indviklet Cautionsforhold til Capitainerne Rye og Fleischer, angaaende en Vexel paa 1000 Rd., vilde mindst medføre 600 Rdlrs. Udbetaling af Moderen. Til General Rappes Bo skyldtes formentlig 1000 Rd., hvorfor Broderen V. W. H. vistnok var Cautionist. Andreas Karre havde laant ham 400 Rd., hvoraf 225 Rd. stode igjen ved hans Død; Broderen var Cautionist. Den hele Gjæld angives til 30,000 Rdlr. (!), der ikke antages at kunne dækkes af Gaarden og Effecterne.

Ved Skiftet blev saa Auction berammet paa Kjølberg 30. Januar 1760 over Sølv, Kobber, Tin, Messing, Jernfang, propre Meubler af Chatoller, Comoder, Speile, Lampetter, Stole, Borde, Sengesteder med Omhæng, Senge- og Linklæder, smukke Porcelainer, Kjøre- og Ride-Equipage, Geværer, Bøger, Gaardsredskab af alle Slags, Heste, Fækreature, Kornvare af alle Slags, Hø, Halm m. v., item Herregaarden Kjølberg med tilhørende Herligheder og underliggende Pladser og Gaarde, item Jernkakelovne og en temmelig stor Klokke. Fra Østby melder N. Brabrand 26. Marts 1760 til Generalauditeur Lengnick, at Oberstlieutenant Huitfeldt blev høistbydende med 5400 Rd. — 14. Mai var endnu en Del pantsatte Guld- og Sølv-sager usolgte, nemlig af Guld: Lommeuhr, Snusdaaser, Hovedvandsæg og Fruentimmeretui; af Sølv: et Natbord, Skeer m. m. — Oberstlieutenant Valentin W. H. Huitfeldt blev, som ovenfor omtalt, siddende med Kjølberg til 1763, før han kunde finde nogen Kjøber.

Major Christopher C. Huitfeldts Efterladenskaber i Kvarteret i Itzehoe, en Hest i Rendsborg og en Vogn i Flensborg toges under Skiftebehandling for sig, medens Opbudsboet i Norge, som ovenfor omtalt, forvaltedes af civile Commissairer. Ved Forsøglingen i Itzehoe 25. Septbr. 1759 var Broderen, Major Valentin H. tilstede, og 10. Februar 1760 gik Enken og Børnene fra Arv og Gjæld. Ogsaa dette Skifte i Holsten sluttedes med Underskud (1. Mai 1762), der navnlig hidrørte fra Godtgjørelser paa Compagniet ved Overleverelsen til Eftermanden, Capitain C. U. de Vauvert¹⁾. Enkens Lagværge var Major C. W. Brackel.

Et oliemalet Portrait (Brystbillede i naturlig Størrelse) af Major C. C. Huitfeldt eiedes af hans Datter, Justitsraadinde Blom, der forærede det til sin Broders uægte fødte men kuldlyste Søn, senere Consul og Trælasthandler i Soon Lars Huitfeldt, hvis Søn, Sagfører G. Huitfeldt paa Moss, nu eier samme. En Copie (ved O. Geelmuyden) tilhører Consul H. Huitfeldt i Kjøbenhavn. Det er gjengivet i Danmarks Adels Aarvog for 1900. Et Miniaturbillede i en Medaillon er af hans Sønnedatter, Frøken Henriette W. K. Huitfeldt († 1884), foræret Forfatteren heraf.

Major Huitfeldts Enke etablerede sig først i Frederiksstad, og herfra ansøger hun 26. Septbr. 1761 om at erholde en Del af sin nylig afdøde Svigermoders (Birgitte Christine Kaas, Generalleut. Huitfeldts) Pension, da denne havde antaget sig en af hendes Sønner til Forsørgelse, og hun selv nu staar ganske hjælpeløs, da ogsaa hendes Fader Generalmajor Reichwein (ligeledes † 1761) har seet sine Midler ganske forsvundne. Hun anbefaler sin Ansøgning til Overkrigssecretairen Grev Ahlefeldt; den remitteres Directionen for Kvæsthuskassen til Erklæring²⁾. — „Ved den ulykkelige Ildebrand, der lagde hele Fredriksstad i Aske, blev hun ruineret og har siden aldrig kunnet sætte Hus-holdning men med sine Børn opholdt sig hos sine Venner under forskjellige Jurisdictioner, hvorfor hun ikke nogensteds er af-fordret Rangskat. Hun havde efter Branden ikke, som mange

¹⁾ Dan. Rigsarch., Militaire Skifter, P. 16, B. 40, Huitfeldt. (Meddelt af Registratør F. Krarup).

²⁾ N. Rigsarch., Ansøgn. til Kvæsthuskassen 1761.

andre, oppebaaret Collectpenge og Gratiale. Med Svogeren, Generalmajor Huitfeldt, boede hun paa Moss til 1788, da de flyttede til Strømsø (Tangen)¹⁾. — Inden Elingaard solgtes 1778 og Familien flyttede til Moss, vare begge Sønner blevne Officierer og den yngste vist allerede kommen til Generalmajor O. Fr. Brockenhuus. Ogsaa efter at Generalinde Huitfeldt var bleven Enke 1792, vedblev Søsteren, Majorinde E. C. H., at bo sammen med hende, dels i Christania og dels paa Moss, hvor den sidstnævnte døde af Koldfeber 9. Juli 1814 Kl. 5 Morg., et halvt Aars Tid før sin Søster, og blev begravet paa Byens Kirkegaard 16. s. M. — Under hendes Enkestand indtraf en større Skandale, hvorom Onse Kirkebog indeholder følgende: 1773, 30. Juli confirmeret i Daaben det hjemmedøbte uægte Barn Christian. Det er født paa Elingaard d. 24. Mai 1769, hemmelig opfødt paa Øerne, nu aabenbaret og efter Øvrigheds Ordre confirmeret i Daaben. Det er døbt af Maria, Diderich Espeties Kvinde; Moderen Else Cathrine Reichwein, Faderen *Lieutenant Hans Caspar Hejde*. Fadderne vare 5 Bønderfolk, hvoriblandt Klokkeren. De udhævede Ord ere senere tilskrevne med andet Blæk, og Familietraditionen har da ogsaa vidst at berette, at den virkelige Fader var Grev Valdemar H. Schmettau, i hvilket Fald vel ogsaa Aarstallet tør være feilagtigt angivet for 1768²⁾. — Denne Begivenhed synes ikke at

¹⁾ N. Rigsarch., Mosse Bys Contributions-Regnsk., Annotat. v. Byregnsk. f. 1788, Rangskat Nr. 9.

²⁾ Christian Hansen Heide blev Officier 1791 og Capitain v. Søndenfeldske Inf. Reg. 18. April 1809, Ridder af Dbr. 1808. Stod paa Vartpenge, da han afgik ved Døden 27. Aug. 1822 („pludselig“ ∴ skal i Vildelse have skudt sig med en Pistol). Han angives da 54 Aar gl. og efterlod Enke og 3 Børn. Han boede paa Gaarden Liberg i Skjeberg. Han var 5. Marts 1802 bleven gift i Skjeberg med Elen Maria Mørch, Datter af Provst Jens Christian M. i Skedsmo; hun var døbt i Skedsmo 20. Apr. 1771 og døde paa Frederikshald 1833. Deres 3 Børn vare: 1) Theodor Christian H., døbt i Skjeberg 27. Sept. 1805 (confirm. ibid. 30. Sept. 1821). Han druknede ved at falde overbord i Februar 1833, netop da han paa Hjemreisen fra Spanien saa den norske Kyst. Han var ugift men efterlod et uægte Barn paa Hvaler. 2) Peder Andreas H., f. i Skjeberg 27. Marts 1808 (døbt 3. Apr.). Han var 1833 Handelsfuldmægtig og opholdt sig da i Kjøbenhavn. 3) Cathrine Margrete H., f. i Skjeberg 25. Novbr. 1811 (d. 13. Febr. 1812), † som Enke p. Frederikshald 8. Juli 1852, 40 Aar gl. * p. Fredhald. 25. Novbr. 1834 m. Kjøbmand Thomas Scheen Falch, f. ib. 1. Novbr. 1803, † ib. 25. Novbr. 1850, 47 Aar gl. (Medd. af Bureauchef W. Lassen).

have influeret synderlig paa Forholdet mellem Søstrene; som nævnt, vedbleve de at bo sammen til deres Død.

Om Børnene (2 Sønner og 1 Datter) henvises til Stam-tavlerne i nærværende Tidsskrift 1. R. IV og i Danmarks Adels Aarboeg 1884. Hans Linie som Adel er uddød. Om en uægtefødt men kuldlyst Sønnesøn kan sees i dette Tidsskr. 1 R. IV. og V. og foran S. 112.

3. *Frederik Christian Reichwein*, yngste Barn af Generalmajor N. F. Reichweins første Ægteskab og opkaldt efter Farfaderen, levede endnu, da Moderen, Søster Scavenius, døde, men døde kort efter i Kjøbenhavn 3. April 1739, $\frac{1}{2}$ Aar gammel¹⁾.

4. *Frederik Christian Reichwein* af Faderens andet Ægteskab med Anne Maria Lillienkiold. Han døbt i Slotskirken i Christiania 2. Juli 1750 med følgende Faddere: Feldtmarskalk Arnoldt, Generallieutenant Hausmann, Conferentsraad Vogt. Obristerne Storm og Rømeling. Han opnaaede kun en Alder af 2 Maaneder og begravedes i samme Menighed 9. Septbr. 1750²⁾.

5. *Søster Reichwein*, døbt i Christiania Slotsmenighed 8. Februar 1752 med følgende Faddere: Vicestatholder Benzon, Generalauditeur Schulenburg, Capitain Storm, Fru Justitsraadinde Vogt og Frøken Inger Kirstine v. Reichwein (Barnets Søster). Moderen introduceredes 5. Marts s. A.³⁾. Denne Datter var, i alle Fald i sine senere Aar, sindssvag og omtales som saadan før 1789, i hvilket Aar Moderen ansøger om, at de 100 Rdlr., som hun siden 1763 har Løfte paa at erholde efter Moderens Død af de 200 Rdlr., der ere denne selv tilstaaede i Pension af den Danske Krigshospitalskasse, i sin Tid maa forhøies til 200 Rdlr. Hun har nemlig maattet sende Datteren til Hamborgs Tugthus, hvor den bedste Indretning findes for slige ulykkelige Mennesker, og hvor hun skal betale 200 Rd. aarlig for hende, hvilket hun vistnok kan gjøre, saa længe hun selv lever, men efter hendes Død vil Datteren være udsat for Elendighed. Der indstilles paa, at Datteren efter Moderens Død maa faa 100 Rdr.

¹⁾ Meddelelse af Archivar A. Thiset efter Vor Frue Sogns Kirkebog.

²⁾ N. Rigsarch., Chra. Slotskirkes Ministerialbog.

³⁾ Ibid. Moderen kaldes her urigtigt A. M. Lillienpalm. Barnet var opkaldt efter Faderens første Hustru.

aarlig af dennes Pension (200 Rd.) af den Norske Kvæsthuskasse, men den kgl. Resolution af 20. Marts 1789 afslaar Ansøgningen, men Moderen underrettes om, hvorledes der med mindre Bekostning kan sørges for Datterens Underhold. Dette var da formentlig Grunden til, at hun i Slutningen af Septbr. eller Begyndelsen af Octbr. s. A. flyttedes til Glückstadts Tugthus (se ovenfor S. 82)¹⁾.

b. Lieutenant Arved Christian Reichweins Børn.

1. *Frederikke Elisabeth Reichwein*, formentlig født i Midten af 1740-Aarene, blev 20. August 1771 i Garnisonsmenigheden i Kjøbenhavn viet til Student *Jørgen Strøegaard*, men var ved Forældrenes Død 1784 Enke efter ham og var fra Kjøbenhavn flyttet til Norge, hvor hun blev gift med *Peder Rasmussen*, Sorenskriver og Byfoged i Laurvig. De oprettede reciprokt Testamente, dateret Laurvig 1. Juli 1794, da de ikke havde Børn eller Livsarvinger, der vare i Live. Skulde den overlevende indgaa nyt Ægteskab, udbetales 40 Rdlr. til den afdødes Arvinger. Naar begge ere døde uden Børn, deles det, som den længstlevende efterlader, mellem begges Arvinger efter Loven. Hun afgik ved Døden 22. Juni 1795 og 24. s. M. udsteder P. Rasmussen bekræftet Afskrift af Testamentet, der af Procurator Andreas Hyllested, Kjøbenhavn 2. Juli 1795, ansøges confirmeret, hvilket skede 24. Juli s. A.²⁾ P. Rasmussen entledigedes i Naade 22. April 1812 med 300 Rdlr. Pension af Embedet.

2. *Anna Charlotte Reichwein*³⁾ var ved Forældrenes Død 1784 gift med Anders Sørensen, Landsoldat af Skivehus Gods, opholdende sig i Østre Lyby i Salling. Hun var da hos Forældrene og havde nogle Børn.

3. *Edel Christiane* (eller *Christine*) *R.* havde 1784 været fraværende i 10 Aar; var maaske i Amsterdam, men rimeligvis død.

4. *Ulrik Frederik Reichwein* var ifølge Daabsattesten i Enkekassen i Kjøbenhavn, udstedt af Provst Ravn og dateret Nav-

¹⁾ Dan. Rigsarch. Kgl. Ordres og Resolutioner 1789 Nr. 187. Meddelt af Jægermester C. E. A. Schøller.

²⁾ N. Rigsarch., Cancelli-Indlæg 24. Juli 1795.

³⁾ Broderen kalder hende Charlotte Amalie R.

strup Prestegaard (i Salling ved Limfjorden) 24. Juli 1780, døbt i Vile Kirke 24. August 1753¹⁾, blev Landcadet 2. Octbr. 1766, Cadetcorporal 31. Marts 1772, Secondlieutenant i Dronningens Livregiment 17. Decbr. 1772. 1784 var han Premierlieutenant ved det Lollandske Infanteriregiment i Rendsborg, 1792 Capitain og blev tilsidst Major, i hvilken Egenskab han afgik ved Døden i Rendsborg 17. Septbr. 1805, 53 Aar gammel, og begravedes sammesteds 22. Septbr. Om Sommeren 1780 blev han gift med Maria Lucia Harder, Datter af Hr. Johann Joachim Harder og døbt i St. Petri Hovedkirke i Hamburg 7. April 1754²⁾. Hun døde i Rendsborg 6. Juni 1813, „62 Aar og 2 Maaneder gammel“, og begravedes sammesteds 10. Juni. Af dette Ægteskab kjendes følgende 4 Børn:

Major Ulrik Frederik Reichweins Børn.

1. *Wilhelm Adolph Frederik Daniel Reichwein*, født 17. Juni og døbt 25. Juni 1781 i Rendsborg.

2. *Jacob Christian Wilhelm Reichwein*, født 19. Octbr. og døbt 25. Octbr. 1782 i Rendsborg.

Begge disse Børn ere uden Tvivl døde i ung Alder, da de senere ikke nævnes, men ere ikke fundne blandt døde i Rendsborgs Kirkebog³⁾.

3. *Marie Dorothea Wilhelmine Reichwein*, født 12. April 1792 og døbt 18. s. M. i Rendsborg, havde allerede i flere Aar været Enke efter afsk. Lieutn. ved Dronningens Regiment, Nicolaus v. Schmidt, da hun 19. Mai 1840 fra Kjøbenhavn (paa Tydsk) tilskrev Geheimeetatsraad Adler i Anledning af sin Ansøgning om en Pension. En af hendes Sønner, der var Officier og Elev af Høiskolen, og af hvem hun havde nogen Understøttelse, var da nylig død. Dette maa være Wilhelm Schmidt, f. i

¹⁾ Ifølge Cadetprotokollen var han født paa Mors 3. Januar 1751 (Meddel. af Jægermester C. E. A. Schøller). Enten er formentlig denne Opgave urigtig eller der maa have existeret to Brødre af samme Navn, af hvilke den ældste er død spæd, hvorefter de ere blevne forvexlede af vedkommende Prest.

²⁾ Ifølge Daabsattesten i Enkekassen i Kjøbenhavn, udstedt af Oberkuster Johann Nicolai Hoepfner og dateret Hamburg 10. Juli 1780. (Medd. af Cand. mag. F. Jessen).

³⁾ Meddelelse af Archivassistent L. Bobé.

Lunden 31. Marts 1818, der 1. Mai 1832 blev Cadet, 1. Mai 1837 (1. Novbr. 1836) Secondlieutenant i 1. Jydske Infanteriregiment og afgik ved Døden 8. Decbr. 1839, 21 Aar gammel¹⁾:

4. *Frederik Theodor Reichwein* var ifølge sin paa Tydsk affattede edelige Erklæring til Enkekassen af 23. Novbr. 1835 født i Rendsborg 22. Juni 1795 (andensteds angives 1796)²⁾. 1808 blev han af Frederik VI udnævnt til Fricorporal og blev 12. Decbr. 1811 Landcadet, tog 1814 Officersexamen og blev 15. Januar 1815 Secondlieutenant i Prins Christian Frederiks Regiment samt 2. Decbr. 1825 Premierlieutenant ved samme Regiment, men paa Grund af Blodaarebrok og heftige Gigt- og Hæmorrhoidalsygdomme fik han Afsked 14. Novbr. 1830 og forflyttedes til Civiletaten, idet han 1. Januar 1831 ansattes som Postmester i Ærøskjøbing og beholdt Titel af Krigsraad. Fra dette Embede ansøgte han om Afsked 22. Septbr. 1851. Paa Grund af svækket Tænkraft og Hukommelse har han i de sidste 5 Aar maattet holde Fuldmægtig. Hans Embedsindtægter have aldrig tilladt ham at lægge noget til Side, hvorfor han haaber paa Pension til Betyggelse for sig og Familie mod reel Mangel. Hans Huslæge, Dr. med. C. H. v. d. Lieth, attesterer, at ovenanførte Sygdomme ofte gjøre ham uskikket til at varetage sit Embede. Finantsministeriet indstillede ham 11. August 1852 til Afsked i Naade med en Pension af 500 Rdr. aarlig, at regne fra den 1. i den paa Entledigelsen følgende Maaned. R., der har tjent Staten i henved 38 Aar, har af Generalpostdirecteuren faaet Vidnesbyrd for Troskab og Nidkjærhed, Iver og Dygtighed i sin Embedsgjerning, saalænge hans Helbred tillod det. Hans Gage har været 700 Rdr. og de uvisse Indtægter gennemsnitlig 72 Rd. aarlig, hvorefter Pensionen er sat, som ovenfor nævnt. Indstillingen blev bifaldt ved kgl. Resolution af 13. August 1852. Han afgik ved Døden 31. Juni 1864, 69 Aar gl.

¹⁾ Meddelt fra Dan. Rigsarchiv. Jfr. V. Richter, den Dan. Landmiliteretat 1801—94] I S. 215.

²⁾ Seglet under Erklæringen viser i Skjoldet en fra venstre kommende Arm med en Druetrase; paa Skjoldet staa 2 Hjelme, hvoraf den første har en Vimpel mellem 2 Faner, den anden en væbnet Arm. Skjoldet er omgivet af militaire Emblemer.

Reichwein blev 9. Decbr. 1835 i Ærøskjøbing gift med Anne Marie Elisabeth Lund, Datter af Uhrmager Arnt Lund og Hustru Inger Kirstine. Hun var født 11. Mai 1816 i Svendborg og døbt i Vor Frue Kirke sammesteds 3. Juni s. A. Enkefru Marie R. ansøgte fra Ærøskjøbing 24. August 1864 om en aarlig Understøttelse af Postkassen. Hun har foruden Overlevelserente af Enkekassen paa 50 Rd., en Pension af 96 Rd. 54 β aarlig. Hendes gamle svagelige Moder er saagodtsom udelukkende henvist til hendes Forsørgelse. Landfogden og Sognepresten i Ærøskjøbing støtte Ansøgningen med Attest for Trang og Værdighed. Paa Generalpostdirectoratets Indstilling af 7. Septbr. 1864 svarer imidlertid Finantsministeriet 12. Sept. s. A., at Ansøgningen ikke kan bevilges. — Atter ansøgte hun 23. April 1877 fra Ærøskjøbing Indenrigsministeriet om nogen Hjælp. Hun har i 13 Aar kun havt 293 Kr. 12 Øre aarlig at leve af; hun er 61 Aar gl. og imødeser med Bekymring den Tid, da hun vil være ude af Stand til Selvhjælp. Lægeattesten oplyser, at rheumatiske Smerter enten fængsle hende til Sygeleiet eller gjøre hende uskikket til at fortjene noget til sit Ophold. Hun tiltrænger kvindelig Bistand, som hun dog ikke formaar at skaffe sig. Sognepresten bevidner hendes Trang og Værdighed, men Indenrigsministeriet afslaar 16. Mai nævnte Aar Ansøgningen. Hun døde i Ærøskjøbing 19. Novbr. 1885; Ægtefællerne vare barnløse og vare utvivlsomt de sidste af Navnet og Slægten¹⁾.

Archivsecretair G. L. Grove har havt den Godhed at meddele, at han i Marinearchivet i Haag har stødt paa et Brev af 8. Juli 1656, hvori nævnes en „Jan Reichwijn“, førende Skibet „Leyden paa 80 Matroser, 20 Soldater, 28 Stykker“. Han antager ham for den samme Capitain „Richewyn“, der nævnes i

---

¹⁾ Meddelelse fra Cand. mag. F. Jessen. Foruden ham skyldes det ogsaa Oplysninger af Archivar Thiset, Oberstlieutenant Hirsch, Archivsecretair Grove. Cand. L. Bobé, Archivar Saxild, Jægermester Schøller, Bureauchef W. Lassen og Archivar E. A. Thomle, at det har lykkedes at faa Familiehistorien saa fuldstændig, som den er, og navnlig have de danske Meddelere gjort det muligt at forfølge Slægten omkring 100 Aar længere ned i Tiden, end den hidtil vidstes at have levet.

G. Brandts Levnetsbeskr. af M. de Ruyter, Fol. (paa Hollandsk) bl. a. som Chef paa et af de hollandske Skibe, der hidroge til at bringe Svenskerne i Nyborg til Overgivelse i 1659. Efter Tiden kunde han passe til at være en yngre Broder af den Norske Families Stamfader, Generalmajor Georg Reichwein.

Tillæg, Rettelser og Oversigtstavle.

- Side 8 f. Ogsaa den som Oberst afdøde *Georg Reichwein*, den yngre; har ligesom sin Fader, Generalmajor Georg R., og sin ældste Søn, Oberst N. C. R., næret Interesse for og havt Indsigt i den hensigtsmæssigste Ordning af Armeens Samling i Krigstid. Formentlig endnu som Capitain indgav han fra Vinger 21. Septbr. 1676 til Statholder U. F. Gyldenløve et udførligere Forslag til de forskjellige Regimenters Sammenkaldelse til deres Allarmpladse. Det originale, egenhændigt skrevne Forslag, der oprindelig maa have hørt hjemme i Statholderskabets Archiv, findes nu i Rigsarchivets chronologiske Samling ved Aar 1676 og agtes senere trykt i „Meddelelser fra det Norske Rigsarchiv“.
- S. 19 Lin. 16 f. n.: 1676 læs: 1692.
- S. 79 Lin. 8 f. o: eg læs: og.
- S. 79 Lin. 6 f. n.: Det omtalte Exemplar af Bollings Ostindiske Reisebog findes nu i det Deichmanske Bibliothek i Christiania.
- S. 81. Generalmajorinde Reichwein beboede i Christiania Sr. Colletts Leiegaard paa Hjørnet af Kongens Gade og Raadstuegaden indtil Paaske Faredag 1765 (N. Intell. Sedler 1765 Nr. 3). Dette betegner formentlig den Tid, da hun flyttede fra Christiania til Kjøbenhavn.
- S. 94. Generalmajor W. Ulrichsdals Conduiteliste, dat. Frederiksstad 12. Janr. 1746, karakteriserer Capt. V. W. H. Huitfeldt saaledes: Middelmaadig Statur, ret god Exterieur Inclinerer aldeles ikke til nogen Laster, men tverimod til alt det, som dydig og berømmelig være kand, af meget god og hurtig Begreb. Saa vigilant i Tjenesten, som kan forlanges, bliver i Fremtiden ufeilbarligen en døgtig Major. Læst noget Mathesis. (Medd. af Khre. C. J. Anker efter Liste i Dan. Rigsarch.).
- 109. Om Broderen *Christopher Christian Huitfeldt* udtaler Faderen, Elingaard 31. Decbr. 1738: Temmelig høi og anseelig og god Exterieur. Fører sig vel op og ikke inclinerer til Egennytte, Spil, Drik, Splidagtighed. Af god Begreb, beflitter sig vel paa sin Tjeneste. Meriterer med Tiden et Compagni. Har ingen aparte Videnskaber. (Meddelt af samme efter Liste i Dan. Rigsarch.).
- 116. (A. C. Reichweins Børn). I Ministerialbogen for Hvaler Sogn (Smaalene) i N. Rigsarchiv findes en Antegnelse, der vistnok angaar Familien Reichwein. 24. Sept. 1768 døbttes nemlig „en Frues Barn, som sagde, at hendes Mand var en Lieutenant ved Navn Weichmand og laa paa Hverving oppe i Landet. Barnets Navn *Arve Christian*“. Med Weichmand maa uden Tvivl menes Reichwein, og Lieutenanten maa da være den ovenfor S. 88 f. nævnte Lieutenant Arved Christian R. ved Nørrejydske Regiment, efter hvem Fruen altsaa har ladet Sønnen opkalde. Selv hørte hun hjemme paa Hvaler, og har vel altsaa søgt hen til sine Slægtninge her, da hun skulde føde sit Barn, der vistnok er dødt i en ung Alder, i alle Fald før Forældrene 1784.

Gravskrifterne over Generalinde I. C. Huitfeldt og Majorinde E. C. Huitfeldt ere saalydende:

I. Graae Haar og megen Forfarenhed er de Gamles Krone, | Og deres Roes er Herrens Frygt. — Herunder gjemmes Støvet | Af | Den i Livet Høivelbaarne, nu i Gud salige, | Enkefrue Generalinde *Ingeborg Christine de Huitfeldt*, | Født von *Reichwein*, | der først saae Livets Lys den 27de Februar 1736, | Blev gift 15de Januar 1755, | Med | Høivelbaarne Herr Oberstlieutenant | *Valentin Wilhelm Hartvig von Huitfeldt*, Hvilken døde som Generalmajor den 9de November 1792. | I dette Ægteskab avledes 8 Sønner og 5 Døttre, | Af hvilke 3 Sønner og 2 Døttre nu gjenleve | Og begræde Moderens Afgang, | Der efter flere Aars Svagelighed og 10 Dages Sygeleie | Indtraf den 16de Januar 1815, | Efterat hun nær havde oplevet fulde 79 Aar. | — Taalmodighed under Legemets Lidelser | Ved mange Aars svageligt Helbred | Og den blideste Omgang mod Alle | Med rolig Hengivenhed i den Almægtiges Villie | Udmærkede stedse hendes Vandel. | Hun opnaaede den sjeldne Glæde | At see sine Børn, Børnebørn, | Ja Børnebørnsbørn | At omringe hendes sidste Sygeleie | Og at yde hende den velfortjente vemodsfulde Taare, | Der udpresses ved at see en saa elsket Moders nærforestaaende | Opløsning! | Fred være med hendes Støv; Gjenforeningen hisset er Trøst for de gjenlevende Børn! |

II. Herunder hviler de jordiske Levninger af den i Livet | Høiædle og Velbaarne | Nu i Gud salige, | Enkefrue Majorinde *Else Chatrine (!) Huitfeldt*, | Født von *Reichwein*, | Som første Gang saae Livets Lys i Kjøbenhavn den 11te Febr. 1737; | Indgik i Ægteskab den 15de Jan. 1755 med | Høiædle og Velbaarne Major Christian Christopher von Huitfeldt, | Som ved Døden blev henkaldt i Aaret 1759 | Og efterlod hende med tre smaa Børn, 2 Sønner og 1 Datter, | Der nu tillige begræder en elsket Moders Tab, | Hvilket efter 5 Ugers Sygeleie indtraf i Moss den 9de Juli 1814, | Efter at Hun her i Verden havde levet udi 77 Aar, 4 Maaneder 4 Uger. |

Skarpsindighed, Virksomhed og Retskaffenhed udmærkede hendes Vandel igjennem Livet; Hendes elskværdige efterladte Søster, med hvilken hun i en lang Række af Aar (begge i Enkestand) delede de huuslige Bekymringer, Livets mangehaande Afvexlinger, Glæder og Sorger, Hendes kjære Børn, nærmest Berørende og de der ellers omgav Hende, kan derfor med taareblændte Øine skue hen til den Gravhøi, der omhyller hendes Aske og trøster sig kun ved den qvægende Tanke, at de engang paa hiin Side Graven vorder samlet, naar det jordiske Støv vorder afrystet, og man gaar Livet og Uforkrænkelighed imøde.

(Christiania Intelligentssedler 1814 Nr. 61 og 1815 Nr. 12. Dødsfalds-avertissementerne findes sammesteds 1814 Nr. 56—58, ved Svigersønnen Justitsraad J. Blom, og 1815 Nr. 6—8, ved Sønnen Major H. J. Huitfeldt).

Georg Reichwein til Aker og Disen, f. i Marburg 1593, † p. Bergenhus 15. 5. 1667, Generalmajor, begr. i Chra. 14. 1. 1649, Enke efter Borgermester Nils Toller. 3) 1653 med *Inger Olufsdatter Kobbervigen*, Capitain og Generaladjutant, † 1678) (Se N. Hist. Tidsskr.

1. <i>Hans R.</i> , Capitain, † før 1658. (S. 1 f.)	1. <i>Henrik R.</i> , Fændrik, † 1657. * 1656 10. 8. i Chra. m. Anna Po- velsdr. Thrane, begr. i Chra. 6. 1. (S. 3 f.)	1. <i>Georg R.</i> til Vingnes m. m. Oberst, Com- mandant paa Kongsvinger, † 1715. * 1) <i>Lisbeth Ottes- datter</i> 2) 1678 <i>Catharina Larsdatter Sverdrup</i> , f. 1659, † 1701. (S. 4—15 jfr. 120).	3. <i>Marine Magdalene R.</i> , f. 1654, lev. endnu 1686. * 1680 <i>Chri- stopher v. Hulst- horst</i> , Lieutenant v. Mari- nerne, † 1685. (S. 26 f.)	3. <i>Gertrud Karine R.</i> , f. 1656, † 1672, ugift. (S. 29).	3. <i>Sophia Amalia R.</i> , f. c. 1657, † 1672. (S. 29).	3. <i>Inger R.</i> , f. 1658, lev. endnu 1706. * 1) 1677 Capitain <i>Lo- renz Baltha- zar Silber- nagel</i> , skilte c. 1681. 2) c. 1683 <i>Gott- fried v. Sor- gern</i> , Gene- ralgevaldi- ger-Lieute- nant, † c. 1688. (S. 30—40).	3. <i>Hans Hen- rik R.</i> f. 1659, Lieute- nant(?), lev. endnu 1708. * <i>Margrete Maane- schiold</i> . (S. 15— 22).
---	---	---	--	--	---	---	--

1. <i>Nicolai Christian R.</i> , f. c. 1671, † 1718, Oberst v. Dragon., ugift. (S. 46—51).	1. <i>Jørgen Otto R.</i> , † 1706, Lieutenant af Inf., ugift. (S. 51 f.)	2. <i>Lorentz Reichwein</i> , f. c. 1680, † 1735, General- major, Stift- amtmand, R. Dbr., ugift. (S. 52—60).	2. <i>Elisabeth Sophie R.</i> , var Enke 1717. * 1703 <i>Wilhelm Knoph</i> p. Sukkestad, Major, † 1716. (S. 60 ff.)	2. <i>Gertrud Karine R.</i> , † 1726. * 1714 <i>Johan Caspar Brocken- huus</i> , f. c. 1677, † 1725 p. Refning, Oberst- lieutn. af Inf. (S. 62—66).	2. <i>Sophia R.</i> , f. c. 1686, † 1750. * 1719 <i>Jør- gen Bjelke v. Meding</i> , Oberst- lieutn. af Inf. † 1732. (S. 71 ff.)	2. <i>George Ca- tharina R.</i> , f. 1687. † 1760. * 1718 <i>Hans Bugge Møllerop</i> . f. c. 1683, † 1749, Oberst- lieutn. ved Dragon. (S. 67—71).	?
---	--	--	--	--	---	---	---

1. <i>Ingeborg Kir- stine R.</i> , f. 1736, † 1815. * 1755 <i>Valen- tin Wilh. Hartvig Huitfeldt</i> til Elingrd., Ge- neralmajor, R. Dbr. f. 1719, † 1792. (S. 90—109).	1. <i>Elsæ Cathrine R.</i> , f. 1737, † 1814. * 1755 <i>Chri- stopher Huit- feldt</i> til Kjel- berg, f. 1720, † 1759, Major. (S. 109—15).
--	--

Stiftsbefalingsmand i Bergen. * 1) i Tydskland m. N. N. 2) i Christiania c. 1647 m. *Karen Lucht*, Rytter, f. c. 1630, † 1697 (* 2) c. 1668 m. *Nicolaus Helvaderus*, 1671 adlet *Silberstein*, til 3 R. V S. 337—426). G. R. adlet 1655 med Børnene af sidste *Egteskab*.

3. <i>Frederik Christian Reichwein</i> til Nes, f. c. 1660, † 1730, Afsked som Capitain 1710. * 1) 1687 <i>Elsæ Cathrine Bildt</i> , † før 1709. 2) c. 1715 <i>Charlotte Elisabeth v. Storm</i> , f. c. 1672, † 1757. (S. 22—26).	3. <i>George Elisabeth R.</i> , f. 1662, † 1699. * 1681 <i>Conrad Schlosser</i> , f. 1639, † 1709, Oberstlieut. og Commandant p. Frederiksten. (S. 40 ff.)	3. <i>Christiana Reichwein</i> , f. 166., † 168. (før 88). * 1686 <i>Mat- thias Maaneschiold</i> , Capitain v. Dragonerne, lev. endnu 1716. (S. 43 ff.)
---	---	---

1. <i>Justina Ca- tharina R.</i> , f. 1688, † 1784. * 1720 <i>Fre- derik Chri- stian Grøn- vold</i> , f. c. 1692, † 1757. (S. 83—86).	1. <i>Andreas Georg R.</i> , Premierlieu- tant af Inf. † 1743. * (?) <i>Margrete</i> . . . † 1759. (S. 73 f.)	1. <i>Nicolai Frede- rik R.</i> , f. c. 1694, † 1761, General- major. * 1) 1735 <i>Søster Scavenius</i> , f. 1699, † 1738. 2) 1746 <i>Anne Marie Lillien- schiold</i> , f. 1708, † 1792. (S. 74—82).	1. <i>Eilert R.</i> , f. c. 1697, † 1768, Prltin. af Inf. (S. 82 f.)	1. <i>Anne Maria R.</i> , † 1768. * c. 1730 <i>Anton Gün- ther Stindt</i> , f. c. 1670, † 1748, Capi- tain af Inf. (S. 86 ff.)	2. Arved Christian Reichwein, f. c. 1716, † 1784, Prlietn. af Inf. * 1743 <i>Cecilia Nummesdatter</i> (eller <i>Numsen</i>), † 1784. (S. 88 f.)
--	--	--	---	---	---

1. <i>Frederik Christian R.</i> , f. 1738, † 1739. (S. 115).	2. <i>Frederik Christian R.</i> , f. og † 1750. (S. 115).	2. <i>Søster R.</i> , f. 1752, lev. endnu 1792, sindssvag. (S. 115 f.)	<i>Frederikke Elisabeth R.</i> , † 1795. * 1) 1771 Student <i>Jør- gen Stræ- gaard</i> . 2) <i>Peder Ras- mussen</i> , So- renskriver. (S. 116).	<i>Anne Charlotte R.</i> * Land- soldat <i>An- ders Sø- rensen</i> . (S. 116).	<i>Edel Chri- stiane R.</i> , formentl. † før 1784 i Amster- dam. (S. 116).	<i>Ulrik Frede- rik R.</i> , f. 1753, † 1805 i Rendsborg, Major. * 1780 <i>Maria Lucia Harder</i> , f. 1754, † 1813. (S. 116 f.)	?
---	--	--	---	--	--	--	---

<i>Wilh. Adolph Fr. Daniel R.</i> , form. † ung. (S. 117).	<i>Jacob Christian Wilhelm R.</i> , form. † ung. (S. 117).	<i>Marie Dorothea Wilh. R.</i> , f. 1792 i Rendsborg, var Enke 1840. * <i>Nicolaus v. Schmidt</i> , † som afsk. Lieutn. v. Dronningens Livregm. (S. 117 f.)	<i>Frederik Theodor R.</i> , f. 1795, † 1864, Pr.lieutn., senere Postmester i <i>Ærøs- kjøbing</i> , Krigsraad. * 1835 <i>Marie Elisabeth Lund</i> , 1816, † 1885. (S. 118 f.)
--	--	---	--